

EGW

Notities

2016-3

Het eeuwig evangelie

**Supplement bij de volwassen les
in de Sabbatschool
jul-aug-sep 2016**

Inhoud:

3^e kwartaal 2016 – **Het Eeuwig Evangelie**

Les onderwerp	blz.
1. Het volledige evangelie.....	3
2. Herstel van heerschappij	8
3. Rechtvaardigheid en barmhartigheid in het Oude Testament: deel 1	13
4. Rechtvaardigheid en barmhartigheid in het Oude Testament: deel 2	19
5. Jezus als Hulpverlener.....	24
6. Jezus begeeft Zich onder het volk.....	30
7. Jezus wenst hen het goede	36
8. Jezus toont medegevoel	42
9. Jezus voorziet in hun noden	47
10. Jezus won hun vertrouwen.....	53
11. Jezus zei tot hen: Kom achter Mij	58
12. Evangeliseren in de steden in de eindtijd	65
13. Hoe zullen wij wachten?	71

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten[®] bij Pacific Press[®] Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry[®]**

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

1. Het volledige evangelie

Sabbatmiddag 25 juni

(Satan) kon het geheimenis van dit grote offer ten behoeve van de gevallen mens niet begrijpen. Hij wist dat de waarde van de hemel ver boven de verwachting en het besef van de gevallen mens uitging. Hij wist dat de meest kostbare schatten van deze wereld niet konden worden vergeleken met zijn betekenis. Aangezien hij door zijn opstand alle rijkdommen en zuivere heerlijkheden van de hemel was kwijtgeraakt, was hij vastbesloten om wraak te nemen door ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk mensen de hemel zouden onderwaarderen en zich zouden hechten aan aardse schatten.

Het was onbegrijpelijk voor de zelfzuchtige ziel van Satan dat er zo'n grote goedgunstigheid en liefde voor de misleide mensheid zou bestaan dat het de Vorst des hemels zou bewegen Zijn woonplaats te verlaten en naar een wereld besmet met zonde en verdord door de vloek te komen. Hij had kennis van de onschatbare waarde van de eeuwige rijkdommen die de mens niet had. Hij had het zuivere genoegen, de vrede, de verheven heiligheid en de onvermengde vreugde van het hemelse tehuis ervaren. Hij had voor zijn opstand de voldoening gekend van de volledige goedkeuring van God. Ooit had hij een volledig besef gehad van de heerlijkheid die de Vader omgaf en wist hij dat er geen grens was aan Zijn macht. – *Confrontation*, Blz. 29, 30.

"Zo is dan wie in Christus is, een nieuwe schepping; het oude is voorbij gegaan, zie, het nieuwe is gekomen." 2 Korintiërs 5: 17. Door de macht van Christus hebben mannen en vrouwen de ketenen van zondige gewoonten verbroken. Ze hebben zelfzucht prijsgegeven. De spotter is eerbiedig geworden, de dronkaard is nuchter, de onreine is rein. Zielen die de gelijkenis van satan droegen, zijn veranderd naar het beeld van God.

Deze verandering is op zichzelf al het grootste wonder. Een verandering, bewerkstelligd door het Woord, is een van de diepste verborgenheden van dat Woord. We kunnen het niet begrijpen; we kunnen slechts geloven, zoals de Schrift zegt, dat het is "Christus in u, de hoop der heerlijkheid."

Wanneer de Geest van God verstand en hart beheerst, barst de bekeerde ziel uit in een nieuwe lofzang. Hij beseft dat in zijn ervaring de belofte van God in vervulling is gegaan, dat zijn overtreding vergeven, zijn zonde bedekt is. Hij heeft God zijn berouw getoond vanwege de schending van de goddelijke wet, en geloof getoond in Christus, die stierf om de mens te rechtvaardigen. "Gerechtigd zijnde door het geloof," heeft hij "vrede met God door onze Here Jezus Christus." Romeinen 5: 1. – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 349.

De weerhoudende macht van de Geest van God wordt van de aarde teruggetrokken. Ons werk moet snel worden gedaan. Wij moeten iedere inspanning in onze macht uitoefenen om zielen te redden van de dood. Spoedig zal de Here God van de hemel Zijn koninkrijk oprichten, wat nooit zal worden vernietigd. Nu is het de tijd voor ons om een zuiver, hemels karakter te ontwikkelen. Het werk zal steeds meer toenemen in ernst en intensiteit tot het einde toe. Wij hebben een toename van geloof nodig. Wij moeten waken in gebed. – *This Day With God*, blz. 198.

Zondag 26 juni: Het beeld van God

God heeft de mens intelligentie geschonken opdat hij grotere dingen zou begrijpen dan deze mooie dingen in de natuur. Hij neemt de mens mee naar een hogere afdeling van waarheid, Hij leidt de geest hoger en hoger, en opent voor hem de goddelijke geest. En in het boek van Gods voorzienigheid, het boek des levens, wordt aan iedereen een bladzijde

gegeven. Die bladzijde bevat ieder onderdeel van zijn geschiedenis. Zelfs de haren van zijn hoofd zijn geteld. Gods kinderen zijn nooit uit Zijn gedachten.

En ook al heeft de zonde al eeuwen lang bestaan, trachtende de genadevolle stroom van liefde tegen te werken die van God uitvloeit naar de mensheid, toch heeft de liefde en de zorg die God aan de wezens schenkt die Hij naar Zijn eigen beeld heeft geschapen niet opgehouden toe te nemen in rijkdom en overvloed. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Hij bekroonde Zijn goedgunstigheid door de onschatbare gave van Jezus. Door dit offer werd er een genezende stroom van leven en hemelse genade over onze wereld uitgegoten. Dit was Gods gave aan de mens – een gave die alle berekening tart. – *The Upward Look*, blz. 201.

Toen de mens uit de hand van zijn Schepper kwam, had hij een verheven houding en was volmaakt symmetrisch. Zijn gelaat had een gezonde blozende tint en straalde van leven en blijdschap. Adam was veel groter van gestalte dan de mensen, die nu op de aarde leven. Eva was iets kleiner van gestalte, maar haar gelaat was edel en vol schoonheid.

Er bestaat geen reden voor de veronderstelling, dat de mens door afstamming zou zijn ontstaan in langzame fasen van ontwikkeling, uit de lagere vormen van het dierlijke of plantaardige leven ... Hij die de sterrenwereld daarboven bevestigde en met Zijn fijne kunstzin de bloemen van het veld hun kleuren schonk, Hij die de aarde en de hemel vulde met de wonderen van Zijn macht, faalde niet toen Hij Zijn heerlijk werk wilde bekronen met een schepsel dat in het midden daarvan, als heerser van die mooie aarde, gesteld werd. De mens was Zijn Schepper waardig. De afkomst van ons menselijk geslacht gaat niet terug op de lijn van de evolutie van eencellige wezens, weekdieren en viervoeters, maar zoals uit het geïnspireerde Woord blijkt, terug op God, de Schepper. Al was Adam gevormd uit het stof, Adam was 'de zoon van God'.

Naast de engelen was de menselijke familie, "naar Gods beeld" gemaakt, het edelste van Zijn geschapen werken. – *Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 29

Adam had in de werken van God in Eden, dat een hemel in het klein was, onderwerpen om over na te denken. God maakte de mens niet slechts om over Zijn heerlijke werken na te denken; daarom gaf Hij hem handen om mee te werken, naast een verstand en hart om na te denken. Als het geluk van de mens uit nietsdoen had bestaan, zou de Schepper aan Adam geen werk hebben gegeven. De mens moest zowel in zijn werk als in overdenken geluk vinden. – *Bijbelcommentaar*, blz. 3.

Maandag 27 juni: De zondeval en de nasleep ervan

Het nieuws van de val van de mens verspreide zich in de hemel – iedere harp werd stil. De engelen wierpen hun kronen in verdriet van hun hoofden af. Heel de hemel was in beroering. De engelen waren bedroefd over de laaghartige ondankbaarheid van de mens in ruil voor de rijke giften waarin God had voorzien. Er werd een raadsvergadering gehouden om te besluiten wat er met het schuldige paar moest gebeuren. De engelen vreesden dat zij hun hand zouden uitstrekken en van de boom des levens zouden eten, en zo een leven van zonde zouden vereeuwigen.

De Here bezocht Adam en Eva en maakte hen bekend met de gevolgen van hun ongehoorzaamheid. Terwijl zij Gods majestueuze nadering hoorden probeerden zij zich te verbergen voor Zijn onderzoek, Die zij met vreugde ontmoetten ten tijde van hun onschuld en heiligheid. "En de Here God riep Adam tot Zich en zeide tot hem: Waar zijt gij? En hij zeide: Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. En Hij zeide: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van de boom gegeten, waarvan Ik u verboden had te eten?" Deze vraag werd gesteld door de Here, niet omdat Hij informatie nodig had, maar voor de overtuiging van het schuldige paar.

Hoe werd u beschaamd en bevreesd? Adam bekende zijn overtreding, niet omdat hij berouw had over zijn grote ongehoorzaamheid, maar om de beschuldiging op God te werpen. "De vrouw, die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten." – *The Story of Redemption*, blz. 39

Het gewaad van onschuld, een bedekking die God had gegeven en die hen omgaf, verdween, en in de plaats van het hemelse gewaad hechtten zij vijgenbladeren aaneen om er schorten van te maken.

Dit is de bedekking die de overtreders van Gods wet altijd hebben gebruikt sedert de dagen van de ongehoorzaamheid van Adam en Eva. Zij hebben vijgenbladeren aaneen gehecht om hun naaktheid, door de zonde veroorzaakt, te bedekken. De vijgenbladeren zijn een beeld van de argumenten die gebruikt worden om ongehoorzaamheid te bedekken. Als de Here de aandacht van mannen en vrouwen vestigt op de waarheid, begint het maken van schorten van vijgenbladeren om de naaktheid van de ziel te bedekken. Maar de naaktheid van de zondaar wordt niet bedekt. Alle argumenten, samengevoegd door allen die zich bezighouden met dit oppervlakkige werk, zullen te niet gedaan worden. – *Bijbelcommentaar*, blz. 7

De zonde die tot de meest ongelukkigste gevolgen leidt, is de koude, kritische, niet-vergeevende geest die het Farizeïsme karakteriseert. Wanneer de godsdienstige ervaring van liefde ontledigd is, is Jezus niet aanwezig; het zonlicht van Zijn tegenwoordigheid is daar niet. Geen drukke werkzaamheden of ijver zonder Christus kunnen in dit gebrek voorzien. Er is wellicht een wonderlijke scherpzinnigheid om de fouten van anderen te ontdekken, maar tot een ieder die aan deze geest toegeeft, zegt Christus: "Huichelaars, doe eerst de balk uit uw oog weg, dan zult gij scherp kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen." Hij die schuldig is aan kwaad, zal het eerst kwaad vermoeden. Door een ander te veroordelen tracht hij het kwaad van zijn eigen hart te verbergen of te verontschuldigen. Door de zonde hebben de mensen kennis van het kwaad verkregen; zodra het eerste mensenpaar gezondigd had, begonnen zij elkander te beschuldigen; en dat zal de menselijke natuur onvermijdelijk doen, wanneer de mens niet door de genade van Christus geremd wordt. – *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 110

Dinsdag 28 juni: Vijandschap en verzoening

Te midden van de schepselen van lagere orde had Adam als koning gestaan en zolang hij God trouw bleef, erkende de gehele natuur zijn gezag; maar toen hij in overtreding was, kwam aan deze heerschappij een einde. De geest van opstand, die hijzelf had binnengehaald, breidde zich uit over het dierenrijk. Zo vertelde niet alleen het leven van de mens de droeve les van de kennis des kwaads, maar dat deden ook de natuur van de dieren, de bomen van het woud, het gras van het veld, ja zelfs de lucht die hij inademde.

Maar de mens werd niet ten prooi gelaten aan de gevolgen van het kwaad dat hij had gekozen. In het vonnis over Satan uitgesproken, lag ook een vingerwijzing naar de verlossing. "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw," zei God, "en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen." Genesis 3: 15. Dit vonnis, uitgesproken in tegenwoordigheid van onze stamouders, hield voor hen een belofte in. Alvorens zij hoorden van de doorn en de distel, van het zwoegen en de smart, dat hun deel zou worden, of van het stof waartoe ze zouden terugkeren, luisterden ze naar woorden die niet konden nalaten hen hoop te geven. Al wat verloren was door zich over te geven aan Satan, kon door Christus herwonnen worden. – *Karaktervorming*, blz. 26, 27

De genade die Christus schenkt, scheidt in de mens vijandschap tegen Satan. Zonder deze genader ter bekering en deze vernieuwende kracht zou de mens de gevangene van Satan blijven en een slaaf zijn die altijd bereid is hem te gehoorzamen. Maar dankzij dit

nieuwe beginsel ontstaat er strijd terwijl er tot op dat ogenblik vrede heerste. Door de kracht die Christus schenkt, kan de mens weerstand bieden aan de tiran en overweldiger. Iedereen die de zonde verafschuwt en haat, iedereen die zich verzet tegen de hartstochten die in hem woeden en ze ook overwint, bewijst dat er een beginsel in hem is dat volledig van hemelse oorsprong is. – *Het Grote Conflict*, blz. 361.

“Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.” De voorwaarden om genade van God te verkrijgen zijn eenvoudig en redelijk. De Here vereist niet iets pijnlijks van ons, opdat wij vergiffenis mogen ontvangen. We behoeven geen pelgrimstochten te maken, of pijnlijke boetedoeningen te verrichten om onze ziel aan te bevelen aan de God des hemels of voor onze overtredingen te boeten. “Wie zijn overtredingen ... belijdt en nalaat ... vindt ontferming.” Spreuken 28: 13.

In de hemelse hoven pleit Jezus ten behoeve van Zijn gemeente – Hij pleit voor hen voor wie Hij de losprijs door zijn bloed heeft voldaan. Lange eeuwen kunnen de doeltreffendheid van Zijn verzoenend offer nimmer teniet doen. Leven noch dood, hoogte noch diepte kunnen ons scheiden van de liefde Gods, die in Christus Jezus is. Niet omdat we ons aan Hem vastklemmen, maar omdat Hij ons vasthoudt! Als onze zaligheid afhankelijk was van ons eigen pogen, zouden we niet gered kunnen worden. Maar het hangt af van Eén die achter elke belofte staat. Onze greep op Hem mag zwak schijnen, maar Zijn liefde is als die van een oudere broeder. Zolang onze verbondenheid met Hem gehandhaafd blijft, kan niemand ons uit zijn hand rukken. – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 403

Woensdag 29 juni: Herstel in Jezus

Ieder mens moet zich serieus de vraag stellen: Wat betekent mijn leven ten aanzien van God en van mijn medemensen? Niemand leeft voor zichzelf. Elk leven heeft invloed op zijn omgeving...

Ieder mens heeft de taak een christelijk leven te leiden. Onze persoonlijkheid, onze talenten, onze tijd, onze invloed, onze bekwaamheden, die wij allen van God ontvangen, moeten tot Hem terugkeren in een gewillige dienst voor Hem. De bedoeling van het leven is niet het zeker stellen van tijdelijke voordelen, maar het doel is de eeuwige gunsten die ons beloofd zijn, zeker te stellen in Hem. God eist uw ziel, uw lichaam en al uw bekwaamheden op, want Hij heeft ze door Zijn eigen kostbaar bloed gekocht, en zij behoren Hem allemaal toe. Als u uzelf van God afkeert, betekent dat diefstal... Voor ons is de volgende vraag van belang: Is ons leven met het leven van Jezus verweven?

Wat is een christelijk leven? Het is een leven dat is gered, een leven dat is ontrukkt aan de zondige wereld en is bevestigd in het leven van Christus.

Wanneer ons leven verborgen is met Christus in God zullen wij, bij de verschijning van Christus, ook met Hem verschijnen in heerlijkheid. En zolang wij in deze wereld zijn, zullen wij, in een geheiligde dienst, alle bekwaamheden die Hij ons schonk, aan God geven.

Wat is uw leven? Eenmaal zult u deze vraag moeten beantwoorden. – *Het Geloof waardoor ik leef*, blz. 30

De ziel die doordrongen is met de liefde van Jezus... denkt graag na over Jezus, en door Hem te aanschouwen zal hij veranderd worden naar Zijn gelijkenis. Christus wordt vanbinnen gevormd, de hoop der heerlijkheid. Zijn vertrouwen neemt toe... en zijn liefde verdiept en verruimt zich, terwijl hij de verzekering heeft dat hij in Christus blijft en Christus in hem.

... en wij mogen op Jezus zien voor Zijn meest tedere medeleven en bemoedigd worden om te volharden, terwijl wij ons hele vertrouwen in Hem stellen die heeft gezegd: “houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.” - *Sons and Daughters of God*, p. 310.

De ware, sterke vreugde van de ziel begint wanneer Christus in ons wordt gevormd, de hoop der heerlijkheid. Als u nu de weg kiest waarop God u leidt en vooruit gaat waar de stem van de plicht u roept, zullen de moeilijkheden die Satan voor u heeft uitvergroot verdwijnen.

Geen weg is veilig behalve die welke steeds duidelijker en vaster wordt naarmate hij wordt gevolgd. De voet kan soms uitglijden op de veiligste weg. Om zonder angst te wandelen moet u weten dat uw hand veilig wordt vastgehouden door de hand van Christus. U moet geen moment denken dat er geen gevaar is voor u. De meest wijze mensen maken fouten. De sterkste mensen wankelen wel eens. De dwaze, zelfverzekerde, koppige en hooghartige mensen die zorgeloos doorgaan op verboden wegen, terwijl zij zich vleien met de gedachte dat zij hun koers kunnen veranderen wanneer ze maar willen, wandelen op een weg met valkuilen. Misschien kunnen zij herstellen van een val of van een fout die ze maken, maar hoeveel mensen maken één misstap die zal blijken hun eeuwige ondergang te zijn. — *Selected Messages*, book 2, p. 169.

Donderdag 30 juni: De herstellende rol van de gemeente

Allen die de evangelieboodschap in het hart hebben gesloten, zullen ernaar verlangen deze te prediken. De liefde van Christus, die uit de hemel afkomstig is, moet zich uiten. Zij die Christus hebben aangedaan zullen hun ervaring doorgeven, door van stap tot stap de leiding van de Heilige Geest na te gaan, in hun hongeren en dorsten naar het kennen van God en van Jezus Christus die Hij gezonden heeft; in de resultaten van hun naspeuren van de Schriften, hun gebeden, hun zielenstrijd en in Christus' woorden tot hen: "Uw zonden zijn u vergeven." Het is onnatuurlijk dat iemand deze dingen verborgen kan houden. Wie met de liefde van Christus vervuld zijn zullen hiertoe dan ook niet in staat zijn. Naarmate de Heer hen tot bewaarders van de geheiligde waarheid heeft gemaakt, zullen zij verlangen dat anderen dezelfde zegeningen zullen ontvangen. Wanneer zij de rijke schatten van het kennen van God bekendmaken, zullen zij meer en meer van Christus' genade ontvangen. Zij zullen het hart van een kind hebben, wat betreft zijn eenvoud en onvoorwaardelijke gehoorzaamheid. Zij zullen smachten naar heiligheid en steeds meer schatten van waarheid en genade zullen aan hen geopenbaard worden om deze door te geven aan de wereld. — *Lessen uit het Leven van Alledag*, 68

Christus kon niet anders dan opgewekt en stralend te zijn. het was juist zijn werk om te stralen. Ik ben gekomen, zegt Hij "opdat zij leven hebben en overvloed." In Mij is in het geheel geen duisternis ... Licht betekent openbaring, en het licht moet schijnen te midden van morele duisternis. Christus betekent alles voor degenen die Hem ontvangen. Hij is hun Trooster, hun veiligheid, hun gezondheid. Los van Christus is er helemaal geen licht. Het is niet nodig dat er een wolk hangt tussen de ziel en Jezus ... Zijn grote hart van liefde verlangt ernaar om de ziel te overspoelen met de heldere stralen van Zijn gerechtigheid. — *Lift Him Up*, p. 221.

Christus werd één met de mensheid, opdat de mensheid één in Geest en leven zou worden met Hem. Krachtens deze verbinding in gehoorzaamheid aan het Woord van God, wordt Zijn leven hun leven...

Dezelfde kracht die Christus uit de doden opwekte zal zijn gemeente opwekken, en haar verheerlijken met Christus, als Zijn bruid, boven alle heerschappijen en machten, boven iedere naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de hemelse gewesten, de wereld hierboven. De overwinningen van de slapende heiligen zal heerlijk zijn op de opstandingsmorgen.— *My Life Today*, p. 295.

Vrijdag, 1 juli: Voor verdere bestudering

Patriarchen en Profeten hoofdstuk 2-5

2. Herstel van heerschappij

Sabbatmiddag 2 juli

Zeer gelukkig was het heilige paar in Eden. Onbegrensde heerschappij was aan hen gegeven over ieder levend wezen. De leeuw en het lam speelden vredig en onschuldig om hen heen, of sliepen aan hun voeten. Vogels in alle gevarieerdheid van kleur en pluimage fladderde tussen de bomen en bloemen en rondom Adam en Eva, terwijl hun zachtvloeiende muziek weerkaatste tussen de bomen in zoete harmonie met de lofzangen voor hun Schepper.

Adam en Eva waren gefascineerd door de lieflijkheden van hun thuis in Eden. Zij waren verrukt van de kleine zangvogeltjes om hen heen, bekleed met hun schitterende maar toch elegante pluimage en die hun opgewekte en vrolijke muziek tjlpten. Het heilige paar verenigde zich met hen en verhieven hun stemmen in harmonieuze liederen van liefde, lofprijzing en aanbidding tot de Vader en Zijn dierbare Zoon voor de bewijzen van liefde die hen omgaven. Zij zagen de orde en harmonie van de schepping, die spraken van een wijsheid en kennis die oneindig waren. Voortdurend ontdekten zij een of andere nieuwe schoonheid en bijkomende heerlijkheid in hun Eden woning die hun harten vulde met diepere liefde en uit hun mond uitdrukkingen voortbracht van dankbaarheid en eerbied voor hun Schepper.— *The Story of Redemption*, p. 22.

Aan Adam werden belangrijke toekomstige gebeurtenissen geopenbaard, vanaf zijn uitzetting uit Eden tot aan de zondvloed en verder tot aan de eerste komst van Christus op de aarde. Zijn liefde voor Adam en zijn nageslacht zouden de Zoon van God ertoe brengen om de menselijke natuur aan te nemen, en zo allen te verheffen die door Zijn eigen vernedering, in Hem zouden geloven...

Adam werd meegenomen door opeenvolgende generaties en zag de toename van misdaad, van schuld en verontreiniging, want de mens zou toegeven aan zijn natuurlijke sterke neigingen om de heilige wet van God te overtreden. Hem werd getoond dat de vloek van God steeds zwaarder op het menselijke geslacht zou rusten en op het vee, en op de aarde, vanwege de voortdurende overtreding van de mensen. Hem werd getoond dat ongerechtigheid en geweld gestadig zouden toenemen, maar toch zouden er te midden van de vloedgolf van menselijke ellende en rampspoed enkelen zijn die de kennis van God zouden bewaren en die onbezoedeld zouden blijven te midden van de overheersende morele degeneratie. Aan Adam werd duidelijk gemaakt wat zonde is – de overtreding van de wet. Hem werd getoond dat morele, verstandelijke en lichamelijke degeneratie het gevolg zou zijn voor de mensheid, door overtreding, totdat de wereld vervuld zou zijn met iedere soort van menselijke ellende.

De levensduur van de mens werd verkort door zijn eigen koers van zonde in overtreding van de rechtvaardige wet van God. De mensheid was uiteindelijk zozeer achteruitgegaan dat zij minderwaardig en bijna waardeloos schenen. Zij waren over het algemeen niet in staat om het geheimenis van Golgotha te begrijpen, de grootse en verheven feiten van de verzoening, en het verlossingsplan, vanwege het toegeven aan de vleselijke gezindheid. Maar ondanks de zwakheid en de aangetaste verstandelijke, morele en lichamelijke krachten van het menselijke geslacht heeft Christus, trouw aan het doel waarvoor Hij de hemel verliet, nog steeds belangstelling in de zwakke, verzwakte, gedegenereerde mensen en nodigt hen uit om hun zwakheid en grote tekortkomingen in Hem te verbergen. Indien zij tot Hem komen, zal Hij in al hun noden voorzien.— *The Story of Redemption*, pp. 48, 49.

Zondag, 3 juli: Geschapen voor heerschappij

God houdt van alles wat mooi is. Hij heeft ons het onmiskenbare bewijs gegeven in het werk van Zijn handen. Hij plantte voor onze eerste voorouders een prachtige tuin in Eden: het paradijs. Hij liet statige bomen uit de grond komen: allerlei soorten, sierlijk en nuttig

tegelijk. Hij vormde prachtige bloemen: die waren buitengewoon liefelijk en van allerlei tint en kleur. Ze verspreidden een heerlijke geur ... het was Gods bedoeling dat de mens gelukkig zou worden door bezig te zijn met de dingen die Hij geschapen had. En ook, dat de vruchten van de bomen in de tuin hun zouden geven wat ze nodig hadden.

Adam kreeg als werk de tuin te verzorgen. De Schepper wist dat Adam niet gelukkig kon zijn zonder bezigheid. De schoonheid van de tuin bracht hem in verrukking, maar dat was niet genoeg. Hij moest werk hebben om de wonderlijke organen van zijn lichaam te gebruiken. Zou geluk bestaan uit nietsdoen, dan zou de mens in zijn onschuldige staat niet hebben hoeven te werken. Maar Hij, die de mens schiep, wist wat hem gelukkig kon maken. En zodra Hij hem geschapen had, gaf Hij hem een passende taak. Ook de belofte van de toekomstige heerlijkheid, en het besluit, dat de mens voortaan moest zwoegen voor zijn dagelijks brood, kwamen van dezelfde troon. – *Het Bijbels Gezin, 21, 22*

Adam werd in het Paradijs tot koning gekroond. Hij kreeg heerschappij over alle levende wezens die God had geschapen. De Here zegende Adam en Eva met een verstand zoals Hij aan geen ander schepsel had gegeven. Hij maakte Adam tot rechtmatig heerser over alle werken van Zijn handen. De mens, geschapen naar Gods beeld, kon de heerlijke werken van God in de natuur overdenken en op prijs stellen

Adam had onderwerpen om over na te denken in de werken van God in Eden, dat een hemel in het klein was. God maakte de mens niet slechts om over Zijn heerlijke werken na te denken; daarom gaf Hij hem handen om mee te werken, naast een verstand en hart om na te denken. Als het geluk van de mens uit nietsdoen had bestaan, zou de Schepper aan Adam geen werk hebben gegeven. De mens moest zowel in zijn werk als in overdenken geluk vinden.

God schiep de mens tot Zijn eigen eer, opdat het mensdom na de toets en beproeving één kon worden met het hemels gezin. Het was Gods bedoeling om de hemel opnieuw te bevolken met het menselijke geslacht, als zij zich gehoorzaam zouden tonen aan heel Zijn Woord. Adam moest op de proef worden gesteld om te zien of hij net als de getrouwe engelen gehoorzaam zou zijn, of ongehoorzaam. Als hij de proef zou doorstaan, zou hij zijn kinderen getrouw hebben onderricht. Zijn geest en gedachten zouden zijn geweest als Gods geest en gedachten. Hij zou door God zijn onderricht als Zijn handwerk en gebouw. Zijn karakter zou gevormd zijn naar Gods karakter. – *Bijbelcommentaar, blz. 3*

Maandag 4 juli: Het voorrecht van heerschappij

Hoewel de aarde nadelig beïnvloed werd door de vloek, bleef de natuur toch nog steeds het leerboek van de mensen. Zij kon nu niet enkel het goede aan het licht brengen, want het kwaad was overal aanwezig en bezoedelde de aarde, de zee en de lucht door zijn verderfelijke aanraking. Waar eens enkel het karakter van God geschreven stond, de kennis van het goede, stond nu ook het karakter van Satan, de kennis van het kwaad, geschreven. Door de natuur die nu de kennis van het kwaad openbaarde, zou de mens aanhoudend gewaarschuwd worden voor de gevolgen van de zonde. In de verwelkende bloem en het afvallende blad zagen Adam en zijn gezellin de eerste tekenen van verval. Scherp werd hun het harde feit voor ogen gesteld dat elk levend wezen moest sterven. Zelfs de lucht, waarvan toch hun leven afhing, droeg de kiemen des doods.

Voortdurend werden zij herinnerd aan hun verloren heerschappij. – *Karaktervorming 26*

In zijn onderricht uit de natuur sprak Christus over de dingen die Hij zelf had gemaakt en die eigenschappen en krachten bezaten die Hij zelf daaraan had gegeven. In hun oorspronkelijke volmaaktheid waren alle geschapen voorwerpen een uiting van Gods gedachten. Voor Adam en Eva was de natuur hun tehuis in een paradijs vol van de kennis van God en stroomde over van goddelijk onderricht. De wijsheid sprak tot het oog en werd opgenomen in het hart, want zij spraken met God door middel van zijn geschapen werken.

Toen het eerste mensenpaar de wet van de Allerhoogste had overtreden, verdween Gods heerlijkheid uit de natuur. Nu is de aarde geschonden en door zonde verontreinigd. Toch is ook nog in deze geschonden staat veel moois overgebleven. Gods gelijkenissen zijn niet uitgewist. Wanneer de natuur goed begrepen wordt, spreekt deze nog steeds van haar Schepper. – *Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 9*

De bedoelingen van God zijn niet de bedoelingen van mensen. Hij had niet het plan dat mensen zonder werk zouden leven. In het begin schiep Hij de mens als heer, maar hoewel rijk in alles waarin de Eigenaar van het universum kon voorzien, was Adam niet werkeloos. Zodra hij was geschapen werd hem zijn werk gegeven. Hij zou zijn werk en zijn geluk vinden in het verzorgen van de dingen die God had geschapen en, in antwoord op zijn werk, zou overvloedig voorzien worden in zijn behoeften van de vruchten van de hof van Eden.

Zolang onze eerste ouders God gehoorzaamden, was hun werk in de hof een vreugde, en de aarde gaf vanuit haar overvloed voor hun behoeften. Maar toen de mens afweek van gehoorzaamheid, was hij gedoemd om te worstelen met de zaden die Satan had gezaaid en moest hij zijn brood eten bij het zweet van zijn gezicht. Van nu aan moest hij strijden in zwoegen en tegenspoed tegen de macht aan wie hij zijn wil had overgegeven.

Het was Gods bedoeling om door hard werken het kwaad te verlichten dat in de wereld was gebracht door de ongehoorzaamheid van de mens. Door hard werken kunnen de verzoeken van Satan vruchteloos gemaakt worden en de vloedgolf van het kwaad worden tegengehouden. En hoewel het gepaard gaat met zorgen, vermoeidheid en pijn, is werk nog steeds een bron van vreugde en ontwikkeling en een beveiliging tegen verzoeking. Haar tucht roept een halt toe aan zelfbevrediging en moedigt ijver, zuiverheid en standvastigheid aan. Zo wordt het een deel van Gods grote plan voor ons herstel van de zondeval.—*Counsels to Parents, Teachers, and Students, pp. 273, 274.*

Dinsdag 5 juli: Grenzen

Toen Adam en Eva geschapen waren, kenden ze Gods wet; ze waren bekend met de eisen van deze wet, en de beginselen ervan stonden in hun hart geschreven. Toen de mens viel door te zondigen, werd de wet niet veranderd, maar een stelsel van hulpmiddelen werd gegeven om hem terug te voeren naar gehoorzaamheid. Hij kreeg de belofte van een Verlosser, en offeranden die heen wezen op de dood van Christus als het grote zondoffer, werden ingesteld. ...

Adam onderwees zijn nakomelingen in de wet van God, en deze werd in de latere geslachten van vader op zoon doorgegeven. Maar niettegenstaande de genadige voorzieningen voor de verlossing van de mens waren er maar weinigen die deze wet aannamen en eraan gehoorzaamden. Door overtreding werd de wereld zó verdorven, dat het noodzakelijk was deze door een zondvloed te reinigen van haar verderf. Door Noach en zijn gezin werd de wet geëerbiedigd en Noach onderwees zijn nageslacht in de tien geboden. Toen de mensen weer afdwaalden van God, koos de Here Abraham, van wie Hij zei: "Abraham heeft naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten." Genesis 26:5. – *Patriarchen en Profeten, blz. 327*

Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus: want dit is de wet en de profeten. Mattheüs 7: 12.

Christus kwam om ons te leren, niet alleen wat wij zouden moeten weten en geloven, maar ook wat wij zouden moeten doen in onze relaties met God en met onze medemensen. De gouden regel van rechtvaardigheid eist dat wij aan anderen doen zoals wij willen dat zij aan ons zouden doen. Wij moeten hun eeuwige belangen in het oog houden en tegen onszelf zeggen: "Zij zijn gekocht met het bloed van de Heiland, zij zijn betaald met een prijs."

In al onze omgang met onze medemensen, of zij nu gelovig zijn of niet, moeten wij hen behandelen zoals Christus hen zou behandelen als Hij in onze plaats zou zijn. Het is voor onze tijdelijke en eeuwige bestwil om de wet van God te gehoorzamen en het is ook voor onze tijdelijke en eeuwige bestwil om dit te doen.— *This Day With God*, p. 108.

Alle menselijke eerezucht, alle snoeverij moet in het stof worden gelegd. Het eigen ik, het zondige eigen ik, moet vernederd worden, niet verhoogd. Door heiligheid in het dagelijkse leven moeten wij Christus openbaren aan allen om ons heen. De verdorven menselijke natuur moet worden onderworpen, niet verheven. Alleen op die manier kunnen wij rein en zuiver worden. Wij moeten nederige, trouwe mannen en vrouwen zijn. nooit mogen wij plaatsnemen op de oordeelstroon. God eist dat Zijn vertegenwoordigers rein zullen zijn en heilig, de schoonheid openbarend van heiligmaking. Het kanaal moet altijd onbelemmerd blijven, opdat de Heilige Geest daar vrije baan kan hebben, anders zullen sommigen het werk verbloemen dat in het natuurlijke hart moet worden gedaan om het christelijke karakter te volmaken; en zij zullen hun eigen onvolmaaktheden op zo'n manier voorstellen dat het Gods waarheid terzijde stelt, die zo vast staat als de eeuwige troon. En terwijl God zijn wachters oproept om een waarschuwingssignaal te geven, toont Hij hen tegelijk het leven van de Heiland als een voorbeeld van wat zij moeten zijn om gered te worden.— *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 234.

Woensdag 6 juli: Zorgdragen voor de aarde

God wilde dat Zijn kinderen Zijn werken op prijs zouden stellen en zich zouden verheugen in de eenvoudige, rustige schoonheid, waarmee Hij onze aardse woonplaats heeft verfraaid. Hij houdt van wat mooi is, maar boven alle uiterlijke aantrekkelijkheid houdt Hij van een mooi karakter. Hij zou graag willen dat wij zuiverheid en eenvoud ontwikkelden, de pracht van de bloemen.

Als we willen luisteren, horen wij hoe Gods scheppingswerk ons kostbare lessen van gehoorzaamheid en vertrouwen leert. Van de sterren, die op hun onnavolgbare wijze door de ruimte eeuw na eeuw langs de hun aangewezen baan gaan, tot het kleine atoom gehoorzamen de dingen in de natuur aan de wil van de Schepper. En God zorgt voor alles en onderhoudt alles wat Hij heeft geschapen. Hij, Die de ontelbare werelden in het universum in stand houdt, zorgt er tegelijkertijd voor, dat het kleine bruine musje, dat zonder vrees zijn eenvoudig liedje zingt, niets tekort komt. Als we naar huis gaan van ons dagelijks werk, als we bidden, als we 's avonds naar bed gaan, en als we 's morgens weer opstaan, als de rijke man in zijn paleis van zijn overvloed geniet, of de arme man zijn kinderen bij elkaar brengt rond de armzalige dis: de hemelse Vader ziet vol zorg op iedereen. Geen traan wordt vergoten of God ziet het. Er is geen glimlach die Hem ontgaat.

Als we dit echt zouden geloven, zouden alle onnodige zorgen verdwijnen. Ons leven zou niet zo vol teleurstellingen zijn, als nu het geval is. Want alles, groot of klein, zou aan God worden overgelaten en God raakt niet in de war door de veelheid van zorgen en wordt niet verpletterd door hun gewicht. Dan zouden we een zielerust ervaren, die velen lang niet hebben gekend. – *De Weg naar Christus*, blz. 83, 84

De oude filosofen beroemden zich op hun hogere kennis. Laat ons het geïnspireerde inzicht van de apostel hierover lezen. "Bewerende wijs te zijn," zei hij, "zijn zij dwaas geworden, en zij hebben de majesteit van de onvergankelijke God vervangen door hetgeen gelijkt op het beeld van een vergankelijk mens, van vogels, van viervoetige en van kruipende dieren..."

Zij immers hadden de waarheid Gods vervangen door de leugen en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper, die te prijzen is tot in eeuwigheid." Romeinen 1: 22-25. In zijn menselijke wijsheid kan de wereld God niet kennen. Haar wijze mannen verzamelen een onvolmaakte kennis van God door Zijn geschapen werken, en dan verhogen zij in hun

dwaasheid de natuur en de wetten van de natuur boven de God van de natuur. Zij die geen kennis hebben van God door het aanvaarden van de openbaring die Hij van Zichzelf heeft gegeven in Christus, zullen slechts een onvolmaakte kennis van Hem krijgen in de natuur; en deze kennis, zo ver afwijkend van de verheven voorstellingen van God en het hele wezen in overeenstemming brengend met Zijn wil, zal mensen afgoden aanbiddeers maken. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden...

Het is onmogelijk om een volmaakte kennis van God te verkrijgen van de natuur alleen; want de natuur zelf is onvolmaakt. In haar onvolmaaktheid kan zij God niet vertegenwoordigen, zij kan het karakter van God in zijn morele volmaaktheid niet laten zien.—*Selected Messages*, bk 1, p. 295.

Donderdag 7 juli: De heerschappij herstellen

Een warm hartelijk welkom, een plaats aan uw haard, een plaats aan uw tafel, het voorrecht om in het uur van gebed de zegen te delen, zou voor vele mensen als een glimp van de hemel zijn.

Ons medeleven moet buiten de grenzen van onszelf en de geborgenheid van onze familiebanden uitgaan. Er zijn kostbare gelegenheden om ons huis voor anderen tot een zegen te maken. Sociale invloed is een wonderbaarlijke macht. Wij kunnen het als een middel gebruiken om anderen om ons heen te helpen...

Onze tijd hier is zo kort. Wij zijn hier op deze wereld slechts eenmaal; laten wij zolang wij hier zijn, het beste van ons leven maken. Het werk waartoe wij geroepen zijn, eist geen weelde, geen sociale positie en geen grote kundigheden. Het vraagt een vriendelijke, zelfopofferende geest en een vast omljnd doel. Een kaars, hoe klein ook, als die steeds brandende wordt gehouden, kan een middel zijn om vele andere kaarsen aan te steken. Onze invloedssfeer mag klein lijken, onze mogelijkheden weinig, onze kansen klein, onze verworvenheden begrensd, toch krijgen wij wonderbaarlijke gelegenheden door een getrouwelijk gebruik van de kansen in onze eigen huisgezinnen. Als wij onze harten en huizen openen voor de goddelijke beginselen van het leven, zullen wij kanalen worden voor stromen van levengevende krachten. Vanuit ons tehuis zal een stroom van genezing vloeien, die leven schoonheid en vruchtbaarheid brengt, waar nu dorheid en gebrek is. — *De weg tot gezondheid*, blz. 202, 203

Onderwijs de pas bekeerden dat zij gemeenschap moeten hebben met Christus, om Zijn getuigen te zijn en Hem bekend te maken in de wereld.

Niemand zou eropuit moeten zijn om een woordenstrijd aan te gaan, maar zij moeten het eenvoudige verhaal van de liefde van Jezus vertellen. Allen moeten voortdurend de Schriften onderzoeken voor de bewijzen van hun geloof, zodat zij, wanneer dat gevraagd wordt, "altijd bereid zijn tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is, doch met zachtmoedigheid en vreze." 1 Petrus 3: 15.

Het beste geneesmiddel dat u aan de kerk kunt geven is niet preken en moraliseren, maar werk voor hen bereiden. Als zij aan het werk worden gezet, zal de ontmoedigde snel zijn ontmoediging vergeten, de zwakke zal sterk worden, de onwetende intelligent en allen zullen bereid zijn om de waarheid te verkondigen zoals die is in Jezus. Zij zouden een nooit falende helper vinden in Hem die heeft beloofd om allen de redden die tot Hem komen.— *Evangelism*, pp. 355, 356.

Alle gunsten en zegeningen waar wij van genieten zijn alleen van Hem; wij zijn rentmeesters van Zijn genade en van Zijn tijdelijke gaven. De kleinste en de nederigste dienst mag aan Jezus worden aangeboden als een toegewijde gift, en met de geur van Zijn eigen verdiensten zal Hij het de Vader aanbieden. Als het beste wat wij hebben wordt aangeboden met een oprecht hart, in liefde voor God, vanuit een diep verlangen om Jezus te

dienen, is de gift volkomen aanvaardbaar. Iedereen kan schatten verzamelen in de hemel.—
Counsels on Stewardship, p. 161.

Vrijdag 8 juli: Voor verdere bestudering

Counsels on Stewardship, pp. 348–350.

3. Rechtvaardigheid en barmhartigheid in het Oude Testament: deel 1

Sabbatmiddag 9 juli

Er is een verbinding tussen de aarde en de hemel door Christus, de mythische ladder die Jakob zag in zijn visioen te Bethel. Toen we van God afgescheiden waren, kwam Christus om ons met de Vader te verzoenen. Met medelijdende liefde heeft Hij Zijn menselijke arm om het gevallen ras geslagen en met Zijn goddelijke arm heeft Hij de troon van de Oneindige gegrepen en zo de eindige mens verbonden met de oneindige God. Door het plan van verlossing zijn we verenigd met de bewoners van de hemel. Door de verdiensten van een gekruisigde en verrezen Heiland mogen we opkijken en de heerlijkheid van God van de hemel op de aarde zien schijnen. We moeten dankbaar zijn voor het plan van verlossing. We zijn gezegend met vele zegeningen en wij moeten op onze beurt God ons onverdeeld hart geven.

Hoe verdrietig is het dat wij door onverschilligheid over de eeuwige zaken ver van God verwijderd zijn ... We zien de heerlijkheid van God niet schijnen op elke tree van de ladder; we klimmen niet op Christus op en maken geen vooruitgang in het geheiligd leven. Als we dit zouden doen, zouden we het beeld van Christus weerkaatsen, een reinheid van karakter hebben en als lichten in de wereld worden. we zouden voortdurend op hem zien totdat we vol zouden zijn met de genades van Zijn karakter. Dan zouden we niet falen te spreken over hem en over Zijn liefde. —
Lift Him Up, p. 239

Het werk van Christus moet ons voorbeeld zijn. Voortdurend ging Hij rond goedgevoelend. In de tempel en in de synagogen, in de straten van de steden, op de markt en in de werkwinkel, op het strand en op de bergen verkondigde hij het evangelie en genas de zieken. Zijn leven was een leven van onzelfzuchtig dienstbetoon, en moet ons leerboek zijn. Zijn tedere medelijdende liefde is een terechtwijzing voor onze zelfzucht en gevoelloosheid.

Waar Christus ook ging, strooide Hij zegeningen op Zijn pad. Hoe velen van degenen, die beweren in Hem te geloven, hebben Zijn lessen van vriendelijkheid, van teder medegevoel, van onzelfzuchtige liefde, geleerd? Hoor Zijn stem, sprekende tot de zwakken, vermoeiden, hulpelozen: "Komt herwaarts tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." Matth. 11: 28. Zijn geduld werd nooit uitgeput, Zijn liefde onderdrukte Hij nimmer.

Christus roept ons om geduldig, volhardend te arbeiden voor de duizenden, die op het punt staan van in hun zenden om te komen, verspreid in alle landen, gelijk schepen die schipbreuk geleden hebben op een woeste en verlaten kust. Zij de deel hebben aan de heerlijkheid van Christus, moeten ook deelnemen aan Zijn dienstwerk, om de zwakken, de ellendigen, de moedelozen helpen. Laat hen, dit

werk op zich nemen, het leven van Christus voortdurend bestuderen. — *Getuigenissen voor de Gemeente, vol. 9., hfdst. Zendingswerk in eigen kring*

De perfectie van een christelijk karakter hangt volledig af van de genade en de sterkte die alleen in God gevonden wordt. Zonder de kracht van genade op het hart, die bij inspanningen bijstaat en onze arbeid heiligt, zullen we falen om onze eigen ziel te redden en om de zielen van anderen te redden. — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 188.*

Zondag 10 juli: Genade en gerechtigheid: oormerken van Gods volk

In het Joodse stelsel werd het volk geleerd een geest van vrijgevigheid, zowel tot onderhoud van het werk van God als tot voorziening in de noden der armen, te betrachten. Voor bijzondere aangelegenheden waren vrijwillige offers ingesteld.

Bij de inzameling van de oogst en van de vruchten van de wijnstok werden de eerste vruchten van het veld — koren, wijn en olie — de Here als een offer gewijd. De nalezingen en de randen van het veld waren voor de armen bestemd. Wanneer de schapen werden geschoren werden de eerstelingen van de wol voor God afgezonderd. Dat gebeurde ook met de eerstelingen van het graan wanneer het koren werd gedorst. Dit gebeurde ook met de eerstgeborenen van alle dieren. Voor de eerstgeboren zoon werd een losgeld betaald. De eerstelingen werden voor de Here in het heiligdom gebracht en waren daarna voor het gebruik van de priesters bestemd.

Door dit systeem van weldadigheid wilde de Here Israël leren dat Hij in alle dingen de Eerste moest zijn. Op deze manier werden zij eraan herinnerd dat God de Eigenaar was van hun velden, hun kudden, en hun vee; dat Hij het was, die hun zonneschijn en regen zond, die het gewas tot ontwikkeling deed komen en rijpen. Alle dingen die zij bezaten, behoorden Hem toe. Zij waren slechts de rentmeesters van Zijn goederen.

Het is niet Gods bedoeling dat christenen, van wie de voorrechten die van de Joodse natie verre overtreffen, minder overvloedig zullen geven dan de Joden deden. „Van een ieder, wie veel gegeven is”, verklaarde de Heiland, “zal veel geëist worden.” (Luc.12:48) — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 32: Een vrijgevige gemeente*

Christus heeft gezegd dat we de armen altijd met ons zullen hebben, en Hij verenigd Zijn belangen met die van Zijn lijdend volk. Het hart van de Verlosser voelt mee met de armste en nederigste van Zijn kinderen op aarde. Hij zegt ons dat ze Zijn vertegenwoordigers op aarde zijn. Hij heeft ze in ons midden geplaatst om in ons hart de liefde te wekken die Hij gevoeld voor de lijdenden en de verdrukten. Medelijden en goedheid die aan hen bewezen worden, beschouwt Christus alsof dit Hem wordt aangedaan. Elke daad van wreedheid of nalatigheid jegens hen wordt gezien alsof dit Christus wordt aangedaan.

Als de wet die God gegeven had voor het welzijn van de armen, altijd gehoorzaamd was, hoe geheel anders zou dan de tegenwoordige toestand op zedelijk, geestelijk en stoffelijk gebied zijn! Zelfzucht en eigenbelang zouden niet op een wijze geopenbaard worden als nu het geval is, maar iedereen zou rekening houden met het geluk en het welzijn van anderen; en gebrek, zoals nu in vele landen gezien wordt, zou niet bestaan. — *Patriarchen en Profeten, hfdst 51: Gods zorg voor de armen*

De sabbatbijeenkomsten en morgen- en avondwijdingen thuis, de diensten die gehouden worden in de kapellen moeten allen levendig gemaakt worden door de Geest van Christus. Elk lid van het sanatoriumgezin moet Christus openlijk belijden en met blijdschap uitdrukking geven aan de vreugde en troost en hoop die geschreven staat in zijn ziel. Christus moet worden gepresenteerd als de grootste onder duizenden, de Ene die alleen lieflijk is. Hij moet gepresenteerd worden als de gever van elke goede en volmaakte gave, de Ene in wie onze hoop op eeuwig leven gevestigd is. Als we dit willen doen, moet alle kleinzieligheid opzij gezet worden en moeten we opgeroepen worden om de liefde van Christus uit te leven. De vreugde die we ervaren in deze liefde zal een zegen voor anderen zijn. —*Medical Ministry*, p. 213.

Maandag 11 juli: Universele zorgen

De sabbat is aan de gehele mensheid gegeven om het werk van de schepping te gedenken. De grote Jehova heeft, toen Hij de grondvesten van de aarde legde, toen Hij de gehele wereld aankleedde in haar schoon gewaad en alle wonderen op het land en in de zee schiep, de sabbatdag ingesteld en het geheiligd. Toen de morgensterren tezamen zongen en al de zonen Gods juichten van vreugde, is de sabbat apart gezet als God gedenkteken. God heeft de dag waarop Hij rustte van al Zijn wonderbare werk geheiligd en gezegend. En deze sabbat, geheiligd door God, moest als een eeuwigdurend verbond gehouden worden. Het was een gedenkteken dat zou staan van eeuw tot eeuw, totdat de geschiedenis van de aarde tot een einde zou komen ...

Er zijn er die beweren dat de sabbat alleen aan de joden is gegeven, maar God heeft dit nooit zo gesteld. Hij heeft de sabbat op Zijn volk Israel gedrukt als een heilig vertrouwen, maar het feit dat de woestijn van Sinai en niet het land Palestina door Hem uitgekozen is om Zijn wet af te kondigen, openbaart dat Hij het bedoeld heeft voor de gehele mensheid. De wet der tien geboden is zo oud als de schepping zelf. Daarom heeft de instelling van de sabbat geen specialere relatie met de joden, als met alle andere geschapen wezens. God heeft de eerbiediging van de sabbat verplicht gesteld voor alle mensen. "de sabbat" wordt in duidelijke taal gesteld, "is gemaakt voor de mens." Laat iedereen daarom, die in gevaar loopt om misleid te worden op dit punt, meer acht geven op het woord van God dan op de beweringen van mensen. —*Lift Him Up*, p. 53.

"Gij zijt het licht der wereld." (Matth.5:14) De Joden meenden, dat ze de weldaden van de verlossing konden beperken tot hun eigen volk; maar Christus liet hun zien, dat verlossing is als de zonneschijn. Ze behoort aan de gehele wereld. De godsdienst van de Bijbel mag niet worden opgesloten in de omslag van een boek of tussen de muren van een kerk, We moeten de godsdienst niet zo nu en dan te voorschijn halen voor ons eigen welzijn, en daarna weer zorgvuldig terzijde leggen. Die moet het dagelijks leven heiligen, en moet blijken in iedere zakelijke overeenkomst en in al onze maatschappelijke relaties.

Ware karaktervorming vindt niet plaats van buitenaf en wordt niet omgedaan; het straalt van binnenuit. Indien we anderen op het pad der gerechtigheid willen brengen, moeten de beginselen van de gerechtigheid in ons eigen hart verankerd liggen. Onze geloofsbelijdenis verkondigt misschien de theorie van godsdienst, maar het is onze daadwerkelijke vroomheid die het woord der waarheid verkondigt. Een

beginselvast leven, een heilige levenswandel, onwankelbare onkreukbaarheid, een werkzame, welwillende geest, het goddelijk voorbeeld - dit zijn de middelen waardoor het licht aan de wereld gebracht wordt. —*De Wens der Eeuwen, hfdst 31: De Bergrede*

Dinsdag 12 juli: De stem der profetie – deel 1

Onze naaste is elk persoon die onze hulp nodig heeft. Onze naaste is elk persoon die gewond en gekneusd is door de tegenstander. Onze naaste is elk persoon die het eigendom is van God.

Iedereen die lijdt, is onze naaste. Elke verdwaalde zoon en dochter van Adam, die in de val van de vijand der zielen is gelopen en in slavernij van slechte gewoonten gebonden is, die de door God gegeven mannelijkheid of vrouwelijkheid verbleekt, is mijn naaste.

Onze naasten zijn niet gewoon de mensen met wie we omgang hebben of onze speciale vrienden; zij zijn niet gewoon hen doe tot onze kerk behoren, of die denken zoals wij. Onze naasten is de gehele menselijke familie. We moeten goed doen aan alle mensen, en speciaal voor hen die tot het huishouden van geloof behoren. We moeten aan de wereld demonstrenen wat het betekent om de wet van God in ons te dragen. We moeten God in de eerste plaats liefhebben den onze naaste als onszelf.

Vandaag geeft God de mens een gelegenheid om te laten zien of zij hun naasten liefhebben. Hij die echt van God en zijn medemens houdt, is hij die medeleven toont aan de verstotene, de lijdende, de gewonde en hen die op het punt staan te sterven. God roept elke man op om zijn verwaarloosde taak op te nemen en ernaar te zoeken om het morele beeld van de Schepper in de mensheid te herstellen. —*My Life Today, p. 232*

Jezus keek naar de schuldeloze slachtoffers, die gebracht werden, en zag hoe de Joden deze grote bijeenkomsten tot tonelen van bloedvergieten en wreedheid maakten. In plaats van ootmoedig berouw over zonden, hadden zij het aantal offerdieren vermeerderd, alsof God kon worden geëerd door een dienst waarbij het hart niet was betrokken. De priesters en oversten hadden hun harten door zelfzucht en geldgierigheid verhard. Juist de symbolen die wezen op het Lam Gods, hadden zij gemaakt tot een middel om winst te verkrijgen. Op deze wijze was in de ogen van het volk de heiligheid van de offerdienst in grote mate teniet gedaan. De verontwaardiging van Jezus werd opgewekt; Hij wist dat Zijn bloed, dat zo spoedig voor de zonden van de wereld zou worden vergoten, door de priesters en de oudsten even weinig waard geacht zou worden als dierenbloed dat zij voortdurend deden vloeien. —*De Wens der Eeuwen, hfdst 65: De tempel opnieuw gereinigd*

De godsdienst mag niet beperkt worden tot uiterlijke vormen en ceremoniën. De godsdienst die van God komt, is de enige godsdienst die tot God zal leiden. Om Hem op de juiste wijze te kunnen dienen, moeten we geboren zijn uit de Goddelijke Geest. Dit zal het hart reinigen en de geest vernieuwen en ons op die wijze nieuwe bekwaamheid schenken God te kennen en lief te hebben. Het zal ons een gewillige gehoorzaamheid aan al Zijn eisen geven. Dat is ware aanbidding. Het is de vrucht van het werken van de Heilige Geest. ... Waar ook een ziel zich keert tot God, daar is het werken van de Geest openbaar, en God zal Zichzelf aan die ziel openbaren. Want zulke aanbidder zoekt Hij. Hij staat gereed hen te ontvangen en hen te maken tot Zijn zonen en dochteren. —*De Wens der Eeuwen, hfdst 19: Bij de Jacobsbron*

Woensdag 13 juli: De stem der profetie - deel 2

Het is hartewerk dat de Heer eist, goede werken die komen uit het hart dat gevuld is met liefde. Allen moeten zorgvuldig en gebedsvol de bovenstaande Schriftgedeelten overdenken en hun motieven en hun handelen onderzoeken. De belofte van God aan ons is op voorwaarde van gehoorzaamheid, en instemming met al zijn eisen. "Roep luidkeels," zegt de profeet Jesaja, "houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend en het huis van Jakob zijn zonden. Wel zoeken zij Mij dag aan dag en hebben zij een welgevallen aan de kennis mijner wegen, als een volk dat gerechtigheid doet en het recht van zijn God niet veronachtzaamt. Zij vragen Mij rechtvaardige verordeningen, zij hebben er een welgevallen aan tot God te naderen. Waarom vasten wij, als Gij er toch niet op let: verootmoedigen wij ons, als Gij er toch geen acht op slaat? (Jesaja 58:1-3).

Een volk wordt hier aangesproken die een hoge bom de Heer belijdenis doet, die de gewoonte heeft om te bidden en die ervan houdt om met religieuze oefeningen bezig te zijn, en toch missen ze iets. Zij beseffen dat hun gebeden niet beantwoord worden; hun ijverige en ernstige inspanningen worden in de hemel niet opgemerkt en zij vragen oprecht waarom de Heer hen niet antwoordt. Het is niet omdat er enige nalatigheid is aan de kant van God; hun werken zijn niet wat ze hadden moeten zijn. Zij leven in nalatigheid van de positieve plichten. Tenzij deze worden uitgevoerd, kan God hun gebeden niet in overeenstemming met Zijn heerlijkheid beantwoorden. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 146.

Onze opdracht is dezelfde als welke Christus heeft aangekondigd aan het begin van Zijn dienstwerk en welke Zijn opdracht was. "De Geest des Heren is op Mij," zei Hij, "daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren" (Luks 4:18,19).

We moeten het werk dat de Meester in onze handen heeft gelegd, vooruit brengen. Hij zegt: "Wanneer gij de hongerige schenkt wat gij zelf begeert en de verdrukten verzadigt, dan zal in de duisternis uw licht opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag. En de Here zal u voortdurend leiden, u in dorre streken verzadigen en uw gebeente krachtig maken; dan zult gij zijn als een besproeide hof en als een bron, waarvan het water niet teleurstelt." "Want armen zullen nooit in het land ontbreken; daarom gebied ik u aldus: Gij zult uw hand wijd openen voor uw broeder, voor de ellendige en de arme in uw land." Jesaja 58:10,11; Deuteronomium 15:11.

We zullen verzocht worden ... om een onverzadigbaar verlangen te ontwikkelen naar meer. Als we aan deze verzoeking toegeven, zal het ons de zelfde rampen brengen die over het oude Jeruzalem kwamen. We zullen falen om God te kennen en om Hem in ons karakter te vertegenwoordigen. We nauwkeurig over onszelf waken dat we niet vallen vanwege ons ongeloof zoals de joden deden. We moeten onzelfzuchtig het werk doen. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 134.

Donderdag 14 juli: Een kracht ten goede

Ware liefde voor God zal zichzelf altijd manifesteren. Het kan niet verborgen blijven. Zij die God geboden houden in waarheid zullen dezelfde liefde die Christus openbaarde voor Zij Vader en voor Zijn medemens laten zien. Hij in wiens hart

Christus is zal Christus in het karakter openbaren, in zijn werk ten bate van hen die tot het huis van geloof behoren en voor hen die het nodig hebben gebracht te worden tot en kennis van de waarheid. Hij zal altijd goede werken laren zien als de vrucht van zijn geloof, daarin Christus laten zien in lieflijke woorden en daden van barmhartigheid ...

Het is vanwege Zijn barmhartigheid en liefde dat we kracht hebben om te arbeiden. Hij opent wegen waardoor wij de aardse schatten mogen winnen, niet opdat zelf verheerlijkt wordt, niet dat we rijkdommen mogen vergaren die opgespaard worden, maar opdat Gods naam verheerlijkt wordt, de armen geholpen mogen worden en dat in Gods schat mag worden voorzien in wat Hij eist aan gaven en offers, opdat het werk van het verheffen van de standaard voor de waarheid in de verre gebieden niet vertraagd wordt, maar vooruit en opwaarts gaat.

Op allen die zichzelf wijden aan God als arbeiders tezamen met Hem, wordt de verantwoordelijkheid gelegd om de belangen van Zijn zaak en werk te beschermen. ...Zij moeten Christus voortdurend voor ogen houden als hun Model en door hun goede werken de oorzaak is dat er uit de harten van hen die hongeren en dorsten naar het Brood des Levens lofprijzing ontspringt. Niet alleen moeten zij werken voor de geestelijke noden van hen die zij voor Christus willen winnen, maar zij moeten ook in hun tijdelijke noden voorzien. Dit werk van barmhartigheid en liefde presenteert zichzelf en door het getrouw uit te voeren, moeten Gods dienstknechten laten zien wat de waarheid voor henzelf heeft gedaan. Zij moeten trouwe beheerders zijn, niet alleen van de evangeliewaarheid, maar van al de zegeningen die Gd hen gegeven heeft. Niet alleen moeten zij woorden van sympathie spreken, maar hun daden moeten de werkelijkheid van hun sympathie en liefde demonstreren. — *The Upward Look*, p. 126.

Uw pad zal net altijd gemakkelijk zijn maar er zijn aanmoedigen in Gods rijke beloften. De Heer heeft Zijn woord plechtig beloofd dat in elke inspanning voor gerechtigheid Hij ons zal hepen. We zijn zwak en zonder wijsheid, maar Gd heeft gezegd: "Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden" (Jakobus 1:5). Alleen, leer zorgvuldig te zijn, laat uw greep op God nooit los, en volhard in Zijn dienst en u zult een overwinnaar zijn door het bloed van het Lam. In het doen van dit werk voor uzelf zult u een invloed hebben op velen met wie u omgaat.

Hoe goed zijn woorden gesproken op hun goede tijd! Hoeveel sterkte is een woord van hoop, aanmoediging en vastbeslotenheid in het volgen van een rechte weg zal iemand die geneigd is af te glijden in gewoonten die demoraliserend zijn! De sterke doelgerichtheid die u bezit in het doen van goede principes zal een invloed uitoefenen die zielen in balans brengt en hen de goede richting wijst. Er is geen einde aan het goede dat u mag doen. Als u het Woord van God tot uw levensregel maakt, en uw handelingen laat beheersen door de voorschriften, al uw doelen en inspanningen gericht zijn om in het vervullen van uw plicht een zegen te zijn ... zal succes uw inspanningen bekronen. — *The Youth's Instructor*, Sept. 1, 1886.

Vrijdag 15 juli: Voor verder bestudering

Patriarchen en profeten, hfdst 51: Gods zorg voor de armen

4. Rechtvaardigheid en barmhartigheid in het Oude Testament: deel 2

Sabbatmiddag, 16 juli

Wonderlijk is het werk dat de Here door Zijn gemeente beoogt te voltooien, opdat Zijn naam verheerlijkt worde. Een beeld hiervan is gegeven in Ezechiëls visioen van de tempelbeek: „Dit water stroomt naar de oostelijke landstreek, vloeit af naar de Vlakte en komt in de zee; in de zee wordt het uitgestort, zodat haar water gezond wordt. En alle levende wezens die er wemelen, zullen leven, overal waar de beek komt..... Langs de beek zullen op haar oevers aan weerszijden allerlei vruchtbomen opschieten, waarvan het loof niet verwelkt en de vrucht niet opraakt; elke maand zullen zij vrucht dragen, omdat hun water uit het heiligdom komt; hun vruchten zullen tot spijze zijn en hun loof tot geneesmiddel.” (Ezech.47:8-12)

Vanaf het begin heeft God door middel van Zijn volk zegen aan de wereld gebracht. Aan het oude Egyptische volk gaf God Jozef als een fontein van leven. Door Jozefs onkreukbaarheid werd het leven van dat gehele volk gespaard. Door Daniël redde God het leven van alle wijzen in Babylon. En deze uitredingen werden als aanschouwelijke lessen gegeven. Zij geven een beeld van de geestelijke zegeningen die aan de wereld worden aangeboden, als er een verbinding is met de God die Jozef en Daniël aanbaden. Een ieder in wiens hart Christus woont, een ieder die Zijn liefde aan de wereld uitdraagt, werkt samen met God tot zegen van de mensheid. Gelijk hij van de Heiland genade ontvangt om aan anderen uit te delen, zal vanuit zijn gehele wezen een stroom van geestelijk leven voortvloeien.

God koos Israël uit om Zijn karakter aan de mensheid te openbaren. Hij verlangde van hen dat zij als bronnen van heil voor de wereld zouden zijn. Aan hen werden de hemelse uitspraken toevertrouwd, de openbaring van Gods wil. — *Van Jeruzalem tot Rome*, pp. 11,12 ; *The Acts of the Apostles*, pp. 13, 14.

[Iedereen die] genade ontvangt van de Heiland om aan anderen te geven, vanuit zijn hele wezen vloeit het tij van het geestelijk leven voort. Christus kwam als de grote Heelmeester om de wonden, die de zonde in de menselijke familie heeft gemaakt, te genezen; en Zijn Geest, werkend door Zijn dienaren, verleent aan de zonde-zieke, lijdende mensen een machtige genezende kracht die werkzaam is voor het lichaam en de ziel. Te dien dage, ., zegt de Schrift, zal er een Fontein geopend zijn voor het huis Davids, en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinigheid" (Zacharia 13: 1, SV). De wateren van deze fontein bevatten geneeskrachtige eigenschappen die zowel lichamelijke als geestelijke gebreken zal genezen.

Van deze fontein stroomt de machtige rivier zoals gezien in Ezechiël visioen. — *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 227.

Zondag, 17 juli: Levend in Christus

De zielen van hen die wij willen redden, zijn als de voorstelling die Ezechiël in een visioen zag – een dal van dorre doodsbeenderen. Zij zijn dood in misdaden en zonden, maar God wil dat wij met hen omgaan alsof zij levend waren. Als ons de vraag gesteld zou worden: “Mensenkind, kunnen deze beenderen herleven?” zou ons antwoord alleen maar de erkenning van onwetendheid zijn: “O Here, Gij weet het.” Naar alle schijn is er iets wat ons kan doen hopen op hun herstel. Toch moet

het woord der profetie gesproken worden, zelfs tot hen, die als dorre doodsbeenderen in het dal zijn. Wij mogen ons in geen geval laten afhouden van het vervullen van onze opdracht door de lusteloosheid, afgestomptheid en het gebrek aan geestelijk begrip in hen, aan wie Gods Woord gebracht moet worden.

Wij moeten het woord des levens prediken aan hen, die volgens ons even hopeloze gevallen lijken alsof ze in hun graf rustten.

Hoewel het mag schijnen dat ze onwillig zijn om te luisteren of het licht der waarheid te ontvangen, wij moeten zonder vragen te stellen of te weifelen, ons aandeel verrichten.

Wij moeten hun de boodschap telkens weer doen horen: "Ontwaakt, gij die slaapt en staat op uit de dood en Christus zal over u lichten."

De mens kan geen leven geven. De Here God van Israël zal dat deel doen door de levenloze geestelijke natuur werkzaam te maken. De adem van de Here der heerscharen moet in de levenloze lichamen komen. —Ellen G. White, *Bijbelcommentaar*, vol. 4, p. 267; *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, p. 1165.

Een van de meest ernstige gebeden opgenomen in het Woord van God is die van David, toen hij pleitte: "Schep mij een rein hart, o God." Gods antwoord op een dergelijk gebed is: Een nieuw hart zal Ik u geven." Dit is een werk dat er geen eindig mens kan doen. Mannen en vrouwen dienen te beginnen bij het begin, God zoekend op de meest ernstige wijze voor een echte christelijke ervaring. Ze moeten de creatieve kracht van de Heilige Geest voelen. Zij ontvangen het nieuwe hart, dat zacht en teder wordt gehouden door de genade van de heme. De zelfzuchtige geest moet gereinigd worden van de ziel. Ze moeten werken met een ernstig en nederig hart, een ieder zoekend naar Jezus voor begeleiding en aanmoediging. Dan zal het gebouw, goed gefundeerd, uitgroeien tot een heilige tempel in de Heer. — *Letter 224*, 1907.

Het is de geur van de verdienste van Christus, dat onze goede werken voor God aanvaardbaar maakt, en het is genade, die ons in staat stelt om de werken waarvoor Hij ons beloont te doen. Onze werken op zich hebben geen verdienste. Als we alles gedaan hebben, wat mogelijk is voor ons om te doen, kunnen we onszelf tot onnutte dienstknechten rekenen. We verdienen geen dank van God. We hebben alleen maar gedaan wat onze plicht was te doen, en onze werken konden niet uitgevoerd worden in de kracht van onze eigen zondige natuur.

De Heer heeft ons bevolen om tot Hem te naderen en Hij zal dicht tot ons naderen; en Hem naderend, ontvangen we de genade om de werken te doen die beloofd zullen worden door Zijn handen.—*The Review and Herald*, January 29, 1895.

Maandag, 18 juli: Een stromende rivier

Wie een echte ervaring in de dingen van God heeft, zal niet onverschillig blijven voor degenen die in de duisternis zijn, maar zal onderzoeken. Wat zou Jezus zeggen tegen deze arme behoeftige zielen? Hij zal trachten zijn licht te laten schijnen. Hij zal bidden voor wijsheid, genade en tact, zodat hij weet hoe je bij gelegenheid met hem spreekt, die vermoeid is. In plaats van het ontplooiën van onbeduidende conversatie, maar door een grap en een grol, zal hij als een trouwe rentmeester van de genade van God, de grootste kans hebben, en het zaad wat gezaaid is, zal opspringen en zal

vrucht dragen tot het eeuwige leven. De schat van waarheid is in zijn hart, en hij brengt goede dingen voort. De bron van het leven is in zijn ziel, en de levend wateren vloeien voort. — *That I May Know Him*, p. 158.

De Joodse tempel werd gebouwd van gehouwen stenen gedolven uit de bergen; en elke steen was uitgerust voor zijn plaats in de tempel, uitgehouwen, gepolijst, en getest, voordat het naar Jeruzalem werd gebracht. En wanneer alles ter aarde werd gebracht, kwam het gebouw bij elkaar, zonder het geluid van bijl of hamer. Dit gebouw presenteert Gods geestelijke tempel, die is samengesteld uit materiaal verzameld uit elke natie en taal en volk, van alle rangen, hoog en laag, rijk en arm, geleerd en ongeleerd. Dit zijn geen dode stoffen, te monteren door hamer en beitel. Ze zijn levende stenen, gehouwen uit de wereld door de waarheid; en de grote Bouwmeester, de Heer van de tempel, is nu aan het houthouwen en polijsten, en hen aanpassend voor hun respectievelijke plaatsen in de geestelijke tempel. Wanneer voltooid, zal deze tempel perfect zijn in alle onderdelen, de bewondering van engelen en van mensen; want de Bouwer en Maker is God.

De zorg, getoond in het bouwen van de tempel, is een les voor ons met betrekking tot de zorg die wij moeten laten zien in onze karakter opbouw. Geen goedkoop materiaal zou worden gebruikt. Geen lukraak werk werd gedaan in het afstemmen van de verschillende onderdelen. Elk Stuk moet perfect passen op het volgende stuk. Net zoals Gods tempel was, zo moet Zijn kerk zijn. In hun karakter opbouw mag Zijn volk geen waardeloos dakconstructie brengen, geen onzorgvuldig, onverschillig werk. — *Our High Calling*, p. 165.

Er is in het hele land een grote behoefte aan gedreven, getrouwe werkers in onze gemeenten die zichzelf verloochenen... Alleen al door de inspanning om anderen te verlichten en te zegenen wordt het eigen inzicht helderder en verdiept het zich. De waarheid ontvouwt zich telkens weer met nieuwe schoonheid en kracht aan het begrip van degene die uitlegt.

Er zijn in onze kerk sommige goede werkers en deze zichzelf verloocherende mensen zullen nooit weten hoeveel goeds zij bereikt hebben door hun volhardende inzet voor het zendingswerk. Maar de Heer maakt aanspraak op meer mensen in de kerk dan degenen die zich hebben overgegeven aan Zijn eisen. Sommige van de stenen waaruit Gods heilige tempel is opgebouwd, reflecteren het licht van Jezus Christus dat op hen schijnt, terwijl anderen geen licht geven en zo duidelijk aantonen dat zij geen levende uitgekozen kostbare stenen zijn. Zij zijn niet toegewijd, maar zonder gebed, praatziek en ongodsdienstig. Ware christenen zullen het voorbeeld dat hun door onze Heiland is gegeven navolgen en zachtmoedig, nederig, verdraagzaam en vriendelijk zijn, gemakkelijk om mee om te gaan, en vrij van gewichtigheid en halsstarrigheid. — *Getuigenissen voor de gemeente*, vol. 5, pp. 102; *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 120, 121.

Dinsdag, 19 juli: De Gemeente: een bron van leven

Voor het hart dat gereinigd is, is alles veranderd. Een veranderd karakter getuigt voor de wereld van een inwonende Christus. Gods Geest brengt nieuw leven in de ziel, onderwerpt de gedachten en verlangens aan de wil van Christus; en de inwendige mens wordt vernieuwd naar Gods beeld. Zwakke en dwalende mannen en vrouwen laten aan de wereld zien dat de verlossende macht der genade het

gebrekkige karakter kan ontwikkelen tot evenredigheid en overvloedig vruchtdragend.

Het hart dat Gods Woord aanvaardt, is niet als een poel die verdampt, of als een gebroken kruik die zijn schat verliest. Het is als een bergstroom, gevoed door bronnen die nooit opdrogen, waarvan de koele heldere wateren van rots op rots neerklaten, en de vermoeiden, de dorstigen, de zwaar belaste verfrist. Het is als een rivier die altijd stroomt, en die, naarmate ze verder gaat, steeds dieper en breder wordt, tot haar levengevend water zich over heel de aarde verspreidt. De stroom die murmelend haar weg zoekt, laat achter zich haar spoor van groen en vruchtbaarheid. Het gras aan de oevers is van een frisser groen, de bomen hebben een rijker gebladerte, de bloemenweelde is groter. Als de aarde kaal en verbrand ligt onder de verschroeiende hitte van de zomer, kenmerkt een strook van groen de loop van de rivier.

Zo is het ook met het ware kind van God. De godsdienst van Christus openbaart zich als een levengevend, alles doordringend beginsel, als een levende, werkende, geestelijke kracht. Als het hart openstaat voor de hemelse invloed van waarheid en liefde, zullen deze beginselen daaruit voortstromen als waterstromen in de woestijn, waardoor vruchtbaarheid verschijnt in plaats van onvruchtbaarheid en droogte. — *Profeten en Koningen*, pp. 145, 146; *Prophets and Kings*, pp. 233, 234.

In de Bijbel wordt de erfenis van de geredde mensen een land genaamd. Daar leidt de hemelse Herder Zijn kudde naar fonteinen van levende wateren. De boom des levens geeft zijn vruchten elke maand, en de bladeren van de boom zijn voor de dienst van de volken. Er zijn altijd vloeiende stromen, helder als kristal, en naast hen werpen wuivende bomen hun schaduw op de paden die voorbereid zijn voor de verlost van de Heer. Daar zetten de breed verspreide vlakten zich uit in de prachtige heuvels, en de bergen van God verheffen hun hoge toppen. Op deze rustige vlakten, naast die levende stromen, zal Gods volk, zo als pelgrims en zwervers, een huis vinden. Er zijn woningen voor de pelgrims van de aarde. Er zijn badjassen voor de rechtvaardigen, met kronen van glorie en palmen van de overwinning. Alles wat ons in de voorzienigheid van God heeft verbijsterd zal in de komende wereld duidelijk worden gemaakt. De dingen die moeilijk te verstaan zijn, krijgen dan uitleg. De mysteries van de genade zullen voor ons worden ontvouwen. Waar onze beperkte geest alleen maar verwarring en gebroken beloftes ontdekte, zullen we de meest perfecte en mooie harmonie zien. We zullen weten, dat oneindige liefde de ervaringen die zwaarste leken, bestemde. Als we ons de tedere zorg van Hem realiseren, die alle dingen doet samenwerken voor onze bestwil, zullen we ons verheugen met onuitsprekelijke vreugde en vol glorie. . . .

We zijn naar huis gebonden. Hij die ons zo veel als te sterven voor ons heeft gebouwd voor ons een stad hield. Het nieuwe Jeruzalem is onze plek van rust. — *The Adventist Home*, p. 542.

Woensdag, 20 juli: Beloften van het Jubeljaar

Zij die op de komst van de Bruidegom wachten, moeten tot de mensen zeggen: "Zie, hier is uw God!" De laatste stralen van het licht der genade, de laatste genadeboodschap die aan de wereld moet worden gebracht is een openbaring van zijn karakter vol liefde. Gods kinderen moeten zijn heerlijkheid openbaren. In hun

eigen leven en karakter moeten zij laten zien wat Gods genade voor hen heeft gedaan.

Het licht van de Zon der gerechtigheid moet zichtbaar zijn in goede werken, in woorden van waarheid en daden van heiligheid.

Christus kwam als de weerkaatsing van de heerlijkheid van de Vader, om het licht der wereld te zijn. Hij kwam om God aan de mensen te openbaren en van Hem wordt geschreven dat Hij "gezalfd was met de Heilige Geest en met kracht en dat Hij rondging om goed te doen." (Hand.10:38)

In de synagoge te Nazaret zei Hij: "De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren." (Luk.4:18) Dit werk had Hij ook aan zijn discipelen opgedragen. "Gij zijt het licht der wereld", zei Hij. 'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken." (Matth.5:14,16) – *Lessen uit het Leven van Alledag*, pp. 257, 258; —*Christ's Object Lessons*, pp. 415, 416.

Harten die reageren op de invloed van de Heilige Geest zijn de kanalen waardoor Gods zegeningen stromen. Als degenen die God dienen van de aarde verwijderd waren, en Zijn Geest uit de mensen genomen, dan zou deze aarde worden overgelaten aan de verwoesting en vernietiging. Hoewel de goddelozen het niet weten, ze zijn zelfs de zegeningen van dit leven aan de aanwezigheid van Gods volk in deze wereld verschuldigd, die zij verachten en onderdrukken. . . . De opdracht van Christus volgen brengt de heiliging van de Heilige Geest, en dit onthult bij mannen en vrouwen . . . de geur en de reddende genade van de waarheid.- *In Heavenly Places*, p. 311.

Net zoals we de route van een stroom van het water traceren door de lijn van levend groen wat het produceert, zo kan Christus worden gezien in de daden van barmhartigheid die Zijn weg bij elke stap markeren. Overal waar hij kwam, sprong gezondheid op, en volgde geluk waar Hij gepasseerde. De blinden en doven verheugden zich in Zijn aanwezigheid. Het gezicht van Christus was het eerste dat vele ogen ooit aanschouwden; Zijn woorden de eerste die ooit door hun oren gehoord werden. . . . Zijn woorden tot de onwetenden openden voor hen een bron van leven. Hij verstrekke Zijn zegeningen overvloedig en continu. —*In Heavenly Places*, p. 225.

Donderdag, 21 juli: De gemeente - een instrument voor verandering

Door nadruk te leggen op de waarde van werkelijke godsvrucht herhaalde de profeet slechts de raad die Israël eeuwen geleden had gekregen. Toen ze op het punt stonden het beloofde land binnen te gaan, had de Here door Mozes gezegd: "Nu dan, Israël, wat vraagt de Here, uw God, van u dan de Here, uw God, te vrezen door in al zijn wegen te wandelen; Hem lief te hebben; de Here, uw God, te dienen met uw ganse hart en uw ganse ziel; de geboden en de inzettingen des Heren, die ik u heden opleg, te onderhouden, opdat het u wél ga." (Deut. 10: 12, 13)
Van tijd tot tijd werden door de dienstknechten van de Here deze adviezen herhaald

aan hen die gevaar liepen verstrikt te raken in de gewoonten van vormendienst en het vergeten van genade betoon.....

Deze duidelijke uitspraken van de profeten en van de Meester zelf zouden als Gods stem tot iedere ziel door ons moeten aanvaard worden. We zouden geen enkele gelegenheid verloren moeten laten gaan om daden van barmhartigheid, van liefderijke voorzorg en christelijke voorkomendheid te betonen aan de belasten en verdrukten. Al zouden we anders niets kunnen doen, dan kunnen we woorden spreken van bemoediging en hoop tot hen die God niet kennen, en die het gemakkelijkst benaderd kunnen worden door het tonen van medeleven en liefde. — *Profeten en Koningen*, pp. 201, 202; *Prophets and Kings*, pp. 326, 327.

Wanneer zal het volk van God wijsheid leren? De ware religie van Jezus Christus voor het eerst te maken met de barmhartigheid en de genade van God in onze dagelijkse ervaringen. God in Christus is ons altijd nabij; ja, nabij allen die Hem aanroepen in eenvoud en oprechtheid, zich hun grote behoefte realiserend aan die wijsheid die van boven komt. — *The Upward Look*, p. 95.

Wat is heiliging? Het is een zichzelf volledig en zonder voorbehoud overgeven - de ziel, lichaam en geest - tot God; om rechtvaardig te handelen; weldadigheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met God; om de wil van God te leren kennen en te doen zonder rekening te houden met het zelf of eigenbelang; hemelsgericht, zuiver, onzelfzuchtig, heilig en zonder spot of vlek te zijn.

Het is door de waarheid, door de kracht van de Heilige Geest, dat we geheiligd worden -getransformeerd in de gelijkenis van Christus. En om deze verandering in ons te laten verankeren, moet er een onvoorwaardelijke, onverdeelde aanvaarding van de waarheid, een onvoorwaardelijke overgave van de ziel zijn aan de transformerende power. — *Our High Calling*, p. 212.

Vrijdag, 22 Juli: Voor verdere bestudering

This Day With God, p. 83.

5. Jezus als Hulpverlener

Sabbatmiddag, 23 juli

Christus "ging door geheel Galilei, onderwijzende in hun synagogen, en het Evangelie van het Koninkrijk predikende en alle vormen van ziekte genezend". Hij predikte in de synagogen, want daarmee zou Hij de menigeen bereiken die daar bijeen kwamen. Toen ging hij naar buiten en onderwees aan de kust en op de grote doorgangswegen voor reizigers. De kostbare waarheden die Hij moest verkondigen moesten niet beperkt worden tot synagogen

Christus zou de hoogste plaats tussen de hoogst geleerde leraren van het Joodse volk hebben bezet. Maar Hij koos in plaats daarvan om het evangelie aan de armen te brengen. Hij ging van plaats tot plaats, zodat diegenen op de hoofd- en zijwegen de woorden van het evangelie van waarheid zouden kunnen opvangen. Hij werkte op de manier waarop hij wil dat zijn hedendaagse dienstwerkers arbeiden. Bij de zee, op de berghelling, in de straten van de stad, werd Zijn stem gehoord, het Oude Testament uitleggend. In tegenstelling tot de verklaringen van de Schriftgeleerden

en Farizeeën trok Zijn uitleg de aandacht van de mensen. Hij onderwees als iemand met gezag, en niet zoals de Schriftgeleerden. Met helderheid en kracht verkondigde Hij de evangelieboodschap.—*Evangelism*, p. 54.

Deze wereld is een enorm ziekenhuis, maar Christus kwam om de zieken te genezen, om bevrijding te verkondigen aan de gevangenen van Satan. Hij was in Zichzelf gezondheid en kracht. Hij gaf Zijn leven om de zieken, de getroffen, de bezetenen van demonen. Hij stuurde niemand weg die kwam om Zijn genezende kracht te ontvangen. Hij wist dat degenen die Hem verzochten om hulp de ziekte over zichzelf hadden gebracht; maar Hij weigerde niet om hen te genezen. En wanneer de deugd van Christus in deze arme zielen kwam, waren ze schuldig bevonden aan de zonde, en velen werden genezen van hun geestelijke ziekte, alsmede van hun lichamelijke kwalen. Het evangelie bezit nog steeds dezelfde kracht, en waarom zouden we niet vandaag getuigen van dezelfde resultaten?

Christus voelt de ellende van elke zieke. Wanneer boze geesten een menselijk lichaam verscheuren, voelt Christus de vloek. Wanneer koorts het huidige leven verbrandt, voelt Hij de pijn. En Hij is net zo bereid om de zieken van nu te genezen als toen Hij persoonlijk op aarde was. Dienaren van Christus zijn Zijn vertegenwoordigers, de kanalen voor Zijn werken. Hij wil door hen Zijn genezende kracht uitoefenen.—*Lift Him Up*, blz. 258.

We moeten allemaal getuigen voor Jezus worden. Sociale macht, geheiligd door de genade van Christus, moet worden verbeterd voor het winnen van zielen naar de Zaligmaker. Laat de wereld zien dat we niet zelfzuchtig opgeslokt zijn in ons eigen belang, maar dat we verlangen dat anderen onze zegeningen en privileges delen. Laat ze zien dat onze religie ons niet onsympathiek of veeleisend maakt. Laat allen die beweren Christus te hebben gevonden bedienen zoals Hij deed in het voordeel van mensen. We mogen nooit de wereld de valse indruk geven dat Christenen sombere, ongelukkige mensen zijn.

Als we hoffelijk en vriendelijk thuis zijn, zullen we de geur van een aangename geaardheid zoals thuis uitdragen. Als we thuis verdraagzaamheid, geduld, zachtmoedigheid en standvastigheid uitdragen, zullen wij in staat zijn om een licht voor de wereld te zijn.—*The Adventist Home*, pp. 428, 429.

Zondag, 24 juli: Jesus' missieverklaring

Jezus stond voor de mensen als een levende verklaring van de profetieën. aangaande Hemzelf. Hij verklaarde de woorden die Hij gelezen had, en sprak over de Messias als een bevrijder van de onderdrukten, een verlosser van gevangenen, een genezer van de zieken, die het gezicht terug gaf aan de blinden, en die het licht der waarheid aan de wereld openbaarde. Zijn indrukwekkend optreden en de heerlijke inhoud van Zijn woorden ontroerden met een kracht die zij nooit tevoren gevoeld hadden. Het getij van goddelijke invloed brak ieder bolwerk af; evenals Mozes aanschouwden ze de Onzienlijke. Terwijl hun harten door de Heilige Geest beïnvloed werden, antwoordden ze door vurig "amen" te zeggen en God te loven.

Maar toen Jezus aankondigde: "Heden is dit Schriftwoord voor uw oren vervuld" (Luk.4:21), herinnerden ze zich plotseling weer, dat ze aan zichzelf moesten denken, en ze dachten aan de beweringen van Hem, Die tot hen gesproken had. Zij, Israëlieten, kinderen van Abraham, waren voorgesteld als mensen die in slavernij

leefden. Zij waren aangesproken als gevangenen, die uit de macht van de boze verlost moesten worden; als mensen die in de duisternis waren en het licht der waarheid van node hadden. Hun trots was gewond en hun vrees gewekt. De woorden van Jezus wezen erop, dat Zijn werk voor hen geheel verschillend zou zijn van hetgeen zij verlangden. Hun werken zouden wel eens al te nauwgezet onderzocht kunnen worden. Niettegenstaande hun stiptheid in uiterlijke vormendienst, schrokken ze terug voor een onderzoek van die heldere, onderzoekende ogen. – *Wens der Eeuwen*, p. 189; — *The Desire of Ages*, p. 237.

Zal afzondering van de wereld, in gehoorzaamheid aan het goddelijk gebod, ons ongeschikt maken voor het werk wat de Heer voor ons heeft achtergelaten? Zal het ons verhinderen om goed te doen voor de ons omringende mensen? Nee; des te steviger wij greep hebben op de hemel, des te groter zal de macht van onze nuttigheid zijn. We moeten de Patroon bestuderen, zodat de geest, die in Christus verbleef, in ons mag wonen. De Heiland werd niet gevonden onder de verhevenen en eervollen van de wereld. Hij heeft zijn tijd niet doorgebracht onder degenen die op zoek waren naar hun gemak en plezier. Hij werkte om diegenen die hulp nodig hadden, te helpen, om de verlorene en vergane mens op te heffen, om de gebogene op te beuren, om het juk van de onderdrukking te breken van diegenen in slavernij, om de getroffen te genezen, en om woorden van sympathie en troost te spreken voor de noodlijdende en treurende. We zijn verplicht om dit voorbeeld te volgen. Hoe meer we deelnemen aan de geest van Christus, des te meer we trachten te doen voor onze medemensen. Wij zullen de armen zegenen en de bedroefden troosten. — *In Heavenly Places*, p. 312.

Maandag, 25 juli: Uw naaste liefhebben

In de geschiedenis van de barmhartige Samaritaan geeft Jezus een beeld van Zichzelf en Zijn zending. De mens was misleid, gebeukt, beroofd en te gronde gericht door Satan, en achtergelaten om om te komen; maar de Heiland had deernis met ons in onze hulpeloze toestand. Hij verliet Zijn heerlijkheid om ons te komen redden. Hij vond ons op het moment van sterven, en heeft onze zaak op Zich genomen. Hij genas onze wonden. Hij bekleedde ons met Zijn mantel der gerechtigheid. Hij stelde voor ons een veilige schuilplaats open en trof volledige voorzieningen voor ons ten koste van Zichzelf. Hij stierf om ons te verlossen. Wijzend op Zijn eigen voorbeeld, zegt Hij tot Zijn volgelingen: "Dit gebied Ik u, dat gij elkander liefhebt." (Joh.15:17) "Gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt." (Joh.13:34)

De vraag die de wetgeleerde aan Jezus had gesteld, luidde: "Wat moet ik doen?" (Luc.10:25) En Jezus, Die liefde voor God en de mensen ziet als de som der gerechtigheid, had gezegd: "Doe dat, en gij zult leven." (Luc.10:28) De Samaritaan had geluisterd naar wat een vriendelijk liefdevol hart hem ingaf, en daarmee had hij bewezen een dader der wet te zijn. Christus gebod de wetgeleerde: "Ga heen, doe gij evenzo." (Luc.10:37)

Doen, en niet alleen zeggen, wordt van de kinderen van God verlangd. "Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft." (1 Joh.2:6).

Deze les is nu nog even nodig als toen Jezus deze woorden uitsprak. Zelfzucht en koude vormendienst hebben bijkans het liefdevuur gedoofd, en de goede eigenschappen die het karakter een aangename reuk moeten geven, verdreven.

Velen die Zijn naam belijden, hebben het feit uit het oog verloren, dat christenen Christus moeten vertegenwoordigen. Indien wij niet daadwerkelijk onszelf ten bate van anderen verloochenen in de familiekring, in onze omgeving, in de gemeente, en waar we ook mogen zijn, dan zijn we geen christenen, ongeacht wat we belijden. — *De Wens der Eeuwen*, p 417; - *The Desire of Ages*, pp. 503, 504.

Ieder mens die ons medeleven en onze vriendendienst nodig heeft, is onze naaste. De lijdenden en wanhopigen uit alle standen zijn onze naasten; en wanneer hun noden ons bekend worden, is het onze plicht om hen zo veel mogelijk te verlichten. — *Testemonies*, deel 4, blz. 226, 227.

Hij die God liefheeft, zal niet alleen zijn naasten liefhebben, maar zal de schepselen die God heeft gemaakt met tedere ontferming bezien. Als de Geest van God in de mens is, dan brengt die hem ertoe eerder leed te verzachten dan te veroorzaken. — *Christus Weerspiegelen*, p 228; - *Reflecting Christ*, p. 229

Ga naar uw naasten, één voor één, en kom dicht bij hen tot hun hart is opgewarmd door uw onzelfzuchtige belangstelling en liefde. Sympathiseer met hen, bid voor hen, kijk naar mogelijkheden om hen goed te doen, en als U kunt, verzamel er een paar bij elkaar en open het Woord van God voor hun verduisterd verstand. Blijf kijken, zoals hij die rekenschap moet nemen voor de zielen van mensen, en maak het beste van de privileges die God U geeft van het werken met Hem in Zijn morele wijngaard.— *The Review and Herald*, March 13, 1888.

Dinsdag, 26 juli: Het totale recept

Zout wordt gewaardeerd omdat het behoudende eigenschappen bezit; en wanneer God Zijn kinderen zout noemt, wil Hij hun leren, dat het Zijn bedoeling is, wanneer Hij hen tot het voorwerp van Zijn genade maakt, dat zij machten zullen worden waardoor anderen gered worden. De bedoeling van God met het kiezen van een volk ten aanschouwe van de gehele wereld was niet alleen dat Hij hen zou aannemen als Zijn zonen en dochters, maar dat door hen de wereld de genade zou ontvangen die zalig maakt, Titus 2:11.

Toen de Here Abraham verkoos, was dat niet eenvoudig om een bijzondere vriend Gods te zijn, maar om een tussenpersoon te zijn voor de bijzondere voorrechten die de Here over de volken wilde uitstorten. Jezus zeide in Zijn laatste gebed voor Zijn discipelen vóór de kruisiging: "Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in de waarheid." Joh. 17:19. Op dezelfde wijze zullen Christenen die gereinigd zijn door de waarheid reddende eigenschappen bezitten die de wereld behoeden voor een volkomen zedelijk bederf.

Zout moet vermengd worden met de substantie waaraan het wordt toegevoegd; het moet daarin doordringen en er één mee worden om te kunnen behouden. Zo worden de mensen door persoonlijk contact en omgang bereikt door de reddende kracht van het evangelie. Zij worden niet behouden in grote groepen, maar als aparte personen. Persoonlijke invloed is een macht. Wij moeten hen, die wij willen helpen, nabij komen.

De smaak van het zout stelt de levenskracht van de Christen voor, - de liefde van Christus in het hart, de gerechtigheid van Christus die het leven doordrenkt. De liefde van Christus verspreidt zich en is agressief. Indien deze liefde in ons woont zal zij uitstromen naar anderen. Wij zullen hen nabij komen, totdat hun harten

verwarmd worden door onze onzelfzuchtige belangstelling en liefde. De oprechte gelovigen verspreiden levende kracht, die overal doordringt, en een nieuwe zedelijke kracht geeft aan de zielen waarvoor zij werken. Het is niet de kracht van de mens zelf, maar de kracht van de Heilige Geest, die het hervormende werk verricht — *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, p. 37; - *Thoughts from the Mount of Blessing*, pp. 35, 36.

Het hart is boven alles bedrieglijk, en onverbeterlijk. Religieuze beoefenaars zijn niet bereid om zichzelf nauwkeurig te onderzoeken om te zien of ze gelovig zijn, en het is een angstige feit dat velen leunen op een valse hoop. Sommigen leunen op een oude ervaring die ze jaren geleden hadden; maar wanneer teruggebracht tot deze hart-doorzoekende tijd, wanneer zij een dagelijkse ervaring zouden moeten hebben, hebben zij niets te vertellen. Ze lijken te denken dat uitoefening van de waarheid hen zal redden. Wanneer de zonden die God haat, worden onderworpen, zal Jezus komen en de maaltijd met u hebben en u met Hem. U zult dan de goddelijke kracht van Jezus aantrekken, en U zult in Hem groeien, en in staat zijn met heilige triomf te zeggen: Gezegend zij God, die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.—*Spiritual Gifts*, vol. 2, p. 226

Als Christus in het hart woont, is dit zozeer met Zijn liefde en de vreugde Zijner gemeenschap vervuld, dat het Hem aankleeft; het eigen-ik wordt in het aanschouwen van Hem vergeten. De liefde van Christus wordt dan de drijfveer zijner daden. Zij, die door de liefde Gods gedreven worden, vragen niet, met hoe weinig zij volstaan kunnen om aan Gods eisen te voldoen; zij zijn niet met de laagste trap tevreden, maar jagen naar een volmaakte gelijkvormigheid aan de wil van hun Verlosser. Met een ernstig verlangen geven zij alles prijs, en leggen een belangstelling aan de dag, welke in verhouding staat tot de waarde der eeuwige heerlijkheid, waarnaar zij met verlangen uitzien. Een belijdenis zonder deze innige liefde is enkel lippenwerk, een dode formaliteit, en een zware taak. — *Schreden naar Christus*, p. 36; — *Steps to Christ*, p. 44.

Woensdag, 27 juli: Een landbouwer zijn

"De één zaait, de ander oogst" Johannes 4:37 (HSV). De Heiland sprak deze woorden voorafgaand aan de wijding en uitzending van zijn discipelen. Door heel Judea had Christus de zaden van de waarheid al gezaaid. Helder en duidelijk had Hij het heilsplan geschetst; de waarheid kwijnde nooit weg van Zijn lippen. Het aardse werk van de grote Leraar zou spoedig eindigen. De discipelen moesten navolgen, oogstend, waar Hij had gezaaid, zodat zowel de Zaaier als de oogsters zich samen kunnen verheugen.

Vandaag in Zijn grote oogst-veld heeft God behoefte aan zaaiers en oogsters. Laat hen die uitgaan in het werk, een aantal om te zaaien en wat te oogsten, dan bedenken dat ze nooit voor zichzelf de eer nemen voor het succes van hun werk. Gods aangewezen dienstknechten zijn hen voor geweest, de weg voor het zaaien van het zaad en het oogsten van de oogst voorbereidend. "Ik heb u uitgezonden om te oogsten waarvoor u zich niet hebt ingespannen", zei Christus; "anderen hebben zich ingespannen, en u hebt de vrucht van hun inspanning binnengehaald" Joh. 4:38 (HSV).—*Gospel Workers*, p. 409.

In de gelijkenis van de zaaier zegt Christus dat de verschillende resultaten van het zaaien afhankelijk zijn van de grond. Steeds zijn de zaaier en het zaad dezelfde. Zo leert Hij dat wanneer Gods Woord zijn doel niet bereikt in ons hart en leven, de oorzaak bij onszelf gezocht moet worden. Maar de gevolgen zijn niet buiten ons bereik. Het is waar dat wij onszelf niet kunnen veranderen, maar wij hebben de macht om te kiezen en het is onze zaak te bepalen wat wij willen worden. De toehoorders langs de weg - van de steenachtige grond en van de dorens - hoeven niet zo te blijven. Gods Geest probeert steeds weer de ban van verdwazing te doorbreken, die de mensen ertoe brengt op te gaan in wereldse dingen, en streeft ernaar een verlangen te wekken naar de onvergankelijke schat.

Als mensen weerstand bieden aan de Geest, schenken ze niet meer zoveel aandacht aan Gods Woord en veronachtzamen dit. Zelf zijn zij aansprakelijk voor de hardheid van hun harten, die onmogelijk maakt dat het goede zaad wortel schiet en voor de ontwikkeling van het kwaad dat de groei tegenhoudt.

De zaaiers van het zaad moeten werken om harten voor te bereiden op het ontvangen van het evangelie. In de bediening van het Woord is te veel gepreek en te weinig hartenwerk. Er is behoefte aan persoonlijk werk voor hen die verloren zijn. Met christelijk medeleven moeten wij de mensen persoonlijk benaderen en hun belangstelling trachten te wekken voor de grote zaken van eeuwig leven. Hun harten kunnen even hard zijn als een platgetreden weg en het kan een nutteloos werk schijnen om hun de Heiland voor te houden, maar als redeneren tekortschiet om mensen te bewegen en argumenten machteloos zijn om hen te overtuigen, kan de liefde van Christus, die in het persoonlijk werk tot uiting komt, het steenachtig hart verzachten, zodat het zaad van de waarheid wortel kan schieten.

De zaaiers moeten er dus voor zorgen dat het zaad niet verstikt wordt door de dorens of sterft door gebrek aan grond. Elke christelijke gelovige zou bij het begin van het christelijk leven de grondbeginselen daarvan moeten leren. Men moet leren dat men niet alleen behouden wordt door het offer van Christus, maar dat men het leven van Christus tot het zijne moet maken en het karakter van Christus tot zijn eigen karakter. — *Lessen uit het Leven van Alledag*, p.29, 30; - *Christ's Object Lessons*, pp. 56, 57.

Donderdag, 28 juli: Gemeentegroei

Tijdens Zijn bediening had Jezus voortdurend Zijn discipelen het feit voor ogen gehouden, dat zij, in Zijn werk tot bevrijding van de wereld uit de slavernij der zonde, met Hem één moesten zijn. Toen Hij de twaalf en later de zeventig uitzond om het Koninkrijk Gods te verkondigen, gaf Hij hun te kennen dat het hun taak was datgene aan anderen mede te delen wat Hij hun had bekendgemaakt. Steeds was Hij bezig hen te bekwamen tot zelfstandig werken, om het werk uit te breiden naarmate hun aantal toenam en om uiteindelijk de uiterste delen der aarde te bereiken. Het laatste onderricht dat Hij Zijn volgelingen gaf, was dat aan hen de blijde boodschap van verlossing voor de wereld was toevertrouwd. — *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 23; - *The Acts of the Apostles*, p. 32.

De Heer roept Zijn volk om het zendingswerk op verschillende manieren aan te pakken. De mensen op de wegen en de kruispunten moeten de evangelieboodschap horen. Gemeenteleden moeten evangeliseren aan huis bij die vrienden en buren die nog niet volledig overtuigd zijn van de waarheid.....

Laten zij die dit werk op zich nemen voortdurend het leven van Christus bestuderen. Laten zij zich intens en oprecht toewijden, en al hun capaciteiten in dienst van de Heer stellen. Oprechte en onzelfzuchtige inspanning leidt tot kostbare resultaten. De werkers zullen de hoogste opleiding ontvangen van de Grote Leraar.....

Het in liefde en eenvoud huis aan huis uiteen zetten van de waarheid is in harmonie met de opdracht die Christus aan Zijn discipelen heeft gegeven, toen Hij hen uitzond op hun eerste zendingsreis.....

Het eentonige van onze dienst aan God moet doorbroken worden. Ieder gemeentelid moet op de één of de andere manier betrokken zijn in het werk voor God. Laat hen die vast gegrond zijn in de waarheid naar omringende plaatsen gaan, daar bijeenkomsten houden, en iedereen hartelijk uitnodigen. Laten er tijdens die bijeenkomsten melodieuze liederen zijn, vurige gebeden, en lezingen uit Gods Woord

Anderen kunnen de huizen bezoeken en de leden van het gezin uitleg geven over een eenvoudig en indrukwekkend onderdeel van de Bijbelse waarheid....

Er zijn mensen, die vanwege dringende verplichtingen thuis niet in staat zijn om huis aan huis werk te doen. Maar laat hen niet denken dat er voor hen niets te doen valt. Zij kunnen hen die uitgaan bemoedigen, en kunnen van hun middelen geven om hen te ondersteunen. – *Christus weerspiegelen*, p. 201; .—*Reflecting Christ*, p. 202.

Vrijdag, 29 juli: Voor verdere bestudering

The Missionary's Pattern, *Signs of the Times*, March 19, 1894.

6. Jezus begeeft Zich onder het volk

Sabbatmiddag, 30 juli

De Heer heeft de dwalenden, de zwakken en bevenden, en zelfs hen die afgevallen zijn van de waarheid, een speciale oproep gegeven om geheel in de kudde te komen. Maar velen hebben niet geleerd dat ze een speciale plicht hebben te gaan en te zoeken naar deze verloren schapen.

De Farizeeën morden omdat Jezus tollenaars en zondaars ontving, en met hen at. In hun

zelf-gerechtigheid verachten ze deze arme zondaars die verheugd luisterden naar de woorden van Jezus. Om deze geest in de Schriftgeleerden en Farizeeën te bestraffen, en om voor altijd een indrukwekkende les achter te laten, gaf de Heer de gelijkenis van het verloren schaap. Bekijk speciaal de volgende punten:

De negen en negentig schapen zijn achter gelaten, en een zorgvuldige zoektocht wordt gemaakt voor de ene die verloren is. De hele poging is ondernomen voor het onfortuinlijke schaap. Zo moet de poging van de kerk meteen beginnen ten behoeve van deze leden die afgedwaald zijn van de kudde van Christus. En zijn ze ver afgedwaald? Wacht niet tot ze terug zijn voordat u getracht hebt hen te helpen, maar ga en zoek naar hen.

De kerk die een succesvolle verbinding heeft met dit werk, is een gelukkige kerk. Die man of die vrouw wier ziel gedreven is uit medeleven en liefde voor de

dwalenden, en die werkt om hen in de kooi van de Grote Herder te brengen, is verbonden in een gezegend werk.....

Die kerk of deze personen die zich afsluiten van het dragen van de lasten voor anderen, die zich opsluiten in zichzelf, zullen spoedig lijden aan geestelijke zwakheid.

Het is het werk, dat de sterke man sterk houdt. En geestelijk werk, inspanning, en lasten dragend, dat is het wat sterkte zal geven aan de kerk van Christus. – *Life Sketches of Ellen G. White*, pp. 187,188.

Toen de tollenaars en zondaars zich rondom Christus schaarden, uitten de rabbi's hun misnoegen. "Deze mens ontvangt zondaars en eet met hen," zeiden zij.

Met deze beschuldiging insinueerden zij dat Christus graag omgang zocht met de zondaars en slechte mensen en Zich niet bewust was van hun slechtheid. De rabbi's waren teleurgesteld in Jezus. Waarom zocht iemand die aanspraak maakte op zo'n verheven karakter niet hun gezelschap en volgde Hij niet hun wijze van onderrichten? Waarom ging Hij zo eenvoudig rond en werkte Hij onder alle klassen? Als Hij werkelijk een profeet was, zeiden ze, zou Hij het met hen eens zijn en de tollenaars en de zondaars behandelen met de onverschilligheid die zij verdienden. Het ergerde deze wachters van de maatschappij dat Hij, met wie zij steeds in botsing waren, hoewel zijn heilig leven hun ontzag inboezemde en veroordeelde, deze maatschappelijk uitgeworpenen met schijnbare sympathie tegemoet trad. Zij keurden zijn werkwijze niet goed. Zij beschouwden zichzelf als ontwikkeld, en bovenal godsdienstig. Het voorbeeld van Christus openbaarde echter hun zelfzucht.

Het maakte hen ook boos dat zij, die alleen maar verachting toonden voor de rabbi's en die nooit in de synagogen werden gezien, nu om Jezus samenstroonden en met diepe aandacht naar Zijn woorden luisterden. De Schriftgeleerden en de Farizeeën voelden zich alleen maar veroordeeld in die reine tegenwoordigheid. Hoe was het dan mogelijk dat tollenaars en zondaars zich tot Jezus aangetrokken gevoelden? --*Lessen Leven Alledag*. p. 108

Zondag, 31 juli: Alleen de Methode van Christus

In de dagen van Christus waren er geen ziekenhuizen in het Heilige land. Maar waar ook de Grote Arts

zich wende, droeg Hij de helende kracht met zich, het was een geneesmiddel voor iedere kwaal, geestelijk of lichamelijk. Dit schonk Hij aan hen die onder de kwellende kracht van de vijand stonden.

In iedere stad, in iedere gemeente, ieder dorp die Hij passeerde, met de genegenheid van een liefhebbende vader legde Hij Zijn handen op de getroffen mens, genas hem en sprak woorden van tederheid, sympathie

en medelijden. Hoe dierbaar waren Zijn woorden voor hen. Van Hem vloeide een stroom van genezende kracht, die de zieken gezond maakte. Hij genas mannen en vrouwen zonder aarzelen gewillig en met een vreugdevol hart, want Hij was blij dat Hij de lijdende mens kon herstellen. – *Counsels on Health*, p. 526.

Nooit was er een evangelist als Christus. Hij was de Majesteit des Hemels, maar Hij vernederde Zichzelf en nam onze natuur aan, zodat Hij de mens kon ontmoeten waar deze zich bevond. Aan heel het volk, rijk en arm, vrije en slaaf, bracht Christus, de Boodschapper van het verbond, de tijding der verlossing. Zijn faam als de grote Heelmeester verspreide zich door Palestina. De zieken kwamen naar de plaatsen die

Hij zou passeren, zodat zij Zijn hulp konden invoeren. Ook kwamen er velen, verlangend om Zijn woorden te horen en om door Zijn handen aangeraakt te worden. Zo ging Hij van stad tot stad, van dorp tot dorp, het evangelie predikend en zieken genezend, -- de Koning der heerlijkheid in het nederige kled van de mensheid-- *De weg tot gezondheid*, p.16.

Toen Christus de scharen zag, rondom hem vergaderd, "werd Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat ze vermoeid en verstrooid waren, gelijk schapen die geen herder hebben." Christus zag de ziekte, de droefenis, het gebrek en de ontaarding van de menigten die zich om Hem heen verdrongen. Hem werden daar voorgehouden de noden en ellenden van de mensheid door de gehele wereld. Te midden van de hogen en de nederigen, de meest geëerden en de meest verachten aanschouwde Hij zielen die hunkerden juist naar die zegeningen die Hij kwam brengen, zielen die enkel een kennis van Zijn genade nodig hadden om onderdanen van Zijn Koninkrijk te worden. "Toen zeide Hij tot Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinige. Bid dan de Here des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzende." Math. 9:36-38.

Heden ten dage bestaan dezelfde noden. De wereld heeft gebrek aan arbeiders, die, gelijk Christus, willen werken voor de lijdende en zondige mensheid. Ontelbaren moeten bereikt worden. De wereld is vol ziekte, lijden, wanhoop en zonde. Zij is vol van degenen, die geholpen moeten worden -- de zwakken, de hulpelozen, de onwetenden, de ontaarden.-- *Schatkamer*, deel 2. pp.516,517.

Maandag, 1 augustus: Verloren en Gevonden.

Het is Gods opzet dat Zijn volk een gewijd, gereinigd, heilig volk zal zijn dat overal om zich heen licht verspreidt. Het is Zijn bedoeling dat zij, door de waarheid in hun leven, op aarde zullen worden geprezen. De genade van Christus is voldoende om dit tot stand te brengen. Maar laat Gods volk er aan denken dat Hij hen alleen dán tot een lofprijzing op aarde kan maken, wanneer zij de beginselen van het Evangelie geloven en uitleven. Alleen wanneer zij de hun door God gegeven talenten in Zijn dienst gebruiken, zullen zij de volheid en de kracht van de belofte smaken, waarop de gemeente volgens haar roeping moet staan...

De discipelen moesten niet wachten tot de mensen tot hen kwamen. Zij moesten tot de mensen gaan en zoeken naar zondaars zoals een herder zoekt naar een verloren schaap. Christus opende voor hen de wereld als hun arbeidsveld. Zij moesten henen gaan " in de gehele wereld en het Evangelie prediken aan alle creaturen." Mark.16:15. En dan moesten zij prediken van de Heiland, van Zijn leven van onzelfzuchtig dienen, Zijn dood der schande, Zijn weergaloze, onveranderlijke liefde. Zijn Naam moest hun wachtwoord zijn, de band die hen samen bond. In Zijn Naam moesten ze de burchten der zonde tot onderwerping brengen. Het geloof in Zijn Naam moest hen als Christenen kenmerken. -- *Schatkamer*, deel 3. p.210,211.

Iedereen die door Christus is gered, wordt geroepen om in Zijn naam te werken voor de verlorenen. Dit werk was in Israël verwaarloosd. Wordt het ook nu niet verwaarloosd door mensen, die belijden dat zij volgelingen van Christus zijn?

Hoe veel afgedwaalden hebt u, lezer opgezocht en naar de kudde teruggebracht? Beseft u, dat wanneer u zich afwendt van hen die weinig belovend en onaantrekkelijk zijn, zielen verwaarloost waarnaar Christus zoekt? Juist terwijl u zich

van hen afwend, is het mogelijk dat zij het meest behoefte hebben aan uw belangstelling. In elke bijeenkomst in Gods huis zijn mensen die naar rust en vrede verlangen. Het mag schijnen dat zij een zorgeloos leven leiden, maar zij zijn niet ongevoelig voor de invloed van de Heilige Geest.

Velen van hen zouden voor Christus gewonnen kunnen worden.

Als het verloren schaap niet naar de kudde wordt terug gebracht, dwaalt het verder en kom om. Vele mensen gaan ten onder omdat er geen hand wordt uitgestrekt om hen te redden. Deze afgedwaalden mogen hard en onverschillig lijken, maar als zij dezelfde voorrechten hadden genoten die anderen hebben gehad, zouden zij een veel grotere zielenadel, een veel groter talent voor bruikbaarheid hebben geopenbaard. Engelen hebben medelijden met deze dwalenden. Engelen wenen, terwijl menselijke ogen droog zijn en harten zich sluiten en geen medeleven tonen.

Hoe erg is dit gebrek aan diepgaand medeleven voor hen die verzocht zijn en die dwalen! Ware er slechts meer van de geest van Christus en minder van het eigen-ik!

– *Lessen Leven Alledag*, pp. 112,113.

Dinsdag, 2 augustus: Eten met de zondaren

De roeping van Mattheus om één van de discipelen van Christus te zijn bracht grote verontwaardiging teweeg....In zijn dankbare nederigheid, wenste Mattheus zijn eervolle beoordeling aan hem geschonken te tonen. En, hij riep degenen die zijn zakelijke collega's waren geweest, in plezier, en in de zonde, hij maakte een groot feest voor de Redder. Als Jezus hem wilde roepen, die zo zondig en onwaardig was, zou Hij zeker zijn voormalige gezellen accepteren, zo dacht Mattheus, zij die, het eerder verdienden dan hijzelf. Mattheus had een groot verlangen dat zij zouden delen in de weldaden, de barmhartigheden en de genade van Christus. Hij wenste dat ze zouden weten dat Christus de tollenaars en zondaars niet verachte of haatte. Hij wenste dat ze Hem zouden kennen als de gezegende Redder.... Jezus heeft nooit een uitnodiging voor zulk een feest afgeslagen. Het doel voor Hem was altijd het zaad der waarheid in de harten van Zijn toehoorders te zaaien – door Zijn innemende gesprekken de harten tot zichzelf te trekken. Door deze daad verklaarde Hij dat zelfs de tollenaars en zondaars niet buitengesloten waren voor Zijn tegenwoordigheid.....

De Farizeeën.... deze zelfgerechtigde mensen, die geen behoefte voor hulp in nood gevoelden, konden het werk van Christus niet waarderen. Ze plaatsten zich waar ze de redding die Hij kwam brengen niet konden aannemen. Ze wilden niet tot Hem komen dat zij leven mogen hebben. De behoeftige tollenaars en zondaars voelen hun nood voor hulp, en ze accepteerden de lessen en de hulp waarvan ze wisten dat Christus bekwaam was om die aan hen te geven.

Voor Mattheus zelf was het voorbeeld van Jezus tijdens het feest een voortdurende les. De verachte tollenaar werd één van de meest toegewijde evangelisten, in zijn eigen dienst volgde hij dicht op de voetstappen van zijn Meester.

– *Conflict and Courage*, p. 284.

We moeten onze harten aan God overgeven, zodat Hij ons kan vernieuwen en heiligen, en ons geschikt maken voor Zijn hemelse hof. We moeten niet wachten op een speciale tijd, maar vandaag moeten we ons zelf aan Hem geven, weigeren om een dienaar van de zonde te zijn. Kunt u zich verbeelden dat u de zonde een korte

tijd laat? Oh, verlaat de vervloekte dingen eens. Haat de dingen die Christus haat, heb lief de dingen die Christus liefheeft. Heeft Hij niet door Zijn dood en leiden een voorziening getroffen om u van zonden te reinigen? Wanneer we ons beginnen te realiseren dat we zondaars zijn, en op de rots vallen om gebroken te worden, de eeuwige armen zijn om ons geplaatst, en we zijn dicht bij het hart van Jezus gebracht. Dan zullen we verrukt worden door Zijn lieflijkheid en walgen over onze eigen gerechtigheid. Het is noodzakelijk dat we dicht aan de voet van het kruis komen. Hoe meer we onszelf daar vernederen, des te heerlijker zal Gods liefde verschijnen. De genade en de gerechtigheid van Christus zal niet baten voor hem die zich volmaakt voelt, voor hem die denkt dat hij behoorlijk goed is, die tevreden is met zijn eigen conditie. Er is voor Christus geen plaats in het hart van hem die zich niet de nood voor goddelijk licht en hulp realiseert. – *Selected Messages*, book 1, p. 327.

Woensdag, 3 augustus:

Wanneer het beginsel van de liefde in het hart is ingeplant, wanneer de mens is vernieuwd naar het beeld van zijn schepper wordt de belofte van het nieuwe verbond werkelijkheid: "Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven."

Hebr. 10:16. En als de wet in het hart geschreven staat, zal deze dan niet vorm geven aan het leven? Gehoorzaamheid-dienst en toewijding in liefde-is het ware teken van discipel-zijn. De Schrift zegt: "Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren"

1.Joh. 5:3. "Wie zegt Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet." 1.Joh. 2:4. Het geloof ontslaat de mens niet van zijn verantwoordelijkheid, maar juist door het geloof krijgen wij deel aan Christus genade, die ons in staat stelt gehoorzaam te zijn.

We verdienen de zaligheid niet door onze gehoorzaamheid. De zaligheid is een geschenk van God, dat door het geloof ontvangen wordt. Maar gehoorzaamheid is de vrucht van geloof. "En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij de zonden zou wegnemen, en in Hem is geen zonde. Een ieder die in Hem blijft, zondigt niet; een ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend." – *Schreden naar Christus*, pp.71,72.

Degenen met wie we dagelijks omgaan, hebben onze hulp onze leiding nodig. Het is mogelijk dat ze in een dergelijke geestesgesteldheid verkeren dat een woord, op de juiste tijd gesproken, zal zijn als ingeslagen nagelen. Het kan zijn dat enkele van deze zielen morgen onbereikbaar voor ons zijn. Hoe is onze invloed op deze mede reizigers?

Elke dag in ons leven is vol van verantwoordelijkheden die wij moeten dragen. Elke dag maken onze woorden en daden een indruk op anderen, met wie we in omgaan. Hoe noodzakelijk is het dat we een wacht plaatsen voor onze lippen, en erop letten waar we gaan! Een ondoordachte daad, een onvoorzichtige stap en de hoge golven van een zware verzoeking kunnen een ziel meeslepen naar de ondergang. Wij kunnen de gedachten, die we in de geest van een ander hebben geplant, niet wegnemen. Als het verkeerde gedachten zijn geweest, bestaat de mogelijkheid dat we een reeks van omstandigheden in werking hebben gezet die we niet kunnen afremmen.

Als we anderzijds door ons voorbeeld anderen helpen bij het vormen van juiste beginselen, geven we hun de kracht om het goede te doen. Op deze wijze worden honderden en duizenden geholpen door onze onbewuste invloed. De ware volgelinge van Christus versterkt de goede bedoelingen van allen met wie hij in aanraking komt. Ten aanschouwen van een ongelovige wereld, die de zonde liefheeft, openbaart hij de macht van Gods genade en de volmaaktheid van Zijn karakter. – *Profeten en Koningen*, p. 215.

Donderdag, 4 augustus: Te midden van een corrupt geslacht

We moeten de ziel leren om medelijdend, vriendelijk, teder en vol van vergevingsgezindheid en erbarmen te zijn. Terwijl wij alle ijdelheid, alle dwaze praat, scherts en grappen weg doen, we moeten niet koud, onsympathiek, en on sociaal worden. De Geest van de Heer moet op u rusten totdat u op een geurende bloem uit de tuin van God zult gelijken. U moet spreken over het licht, over Jezus, de Zon der Gerechtigheid,

totdat u zult veranderen van glorie tot glorie, van karakter tot karakter, doorgaan van sterkte tot sterkte, en meer en meer het dierbare beeld van Jezus weerkaatsen.

Christus staat altijd klaar om van Zijn rijkdom te schenken, en we zullen de juwelen die van Hem komen moeten verzamelen, zodat, wanneer we spreken deze juwelen van onze lippen zullen komen.– *My Life Today*, p. 196.

Het voorbeeld van Christus volgelingen te Antiochië moet alle gelovigen die in de grote steden van de wereld van nu wonen, bezielen. Daar het de wil van God is dat uitverkoren arbeiders met talent en vol overgave in belangrijke volkscentra zullen worden geplaatst om in openbare samenkomsten de leiding te nemen, is het ook Zijn bedoeling dat de gemeenteleden in deze steden de hun van God gegeven talenten zullen gebruiken om voor zielen te arbeiden. Rijke zegeningen wachten degenen die aan de uitnodiging van God ten volle gehoor geven. Als zulke werkers zich inspannen om zielen voor Jezus te winnen, zullen zij ervaren dat velen die op een andere wijze nooit hadden kunnen worden bereikt, bereid zijn om aan de juiste persoonlijke pogingen gehoor te geven. – *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 119.

Als we ware lichten in de wereld willen zijn, moeten we de liefde aan de dag leggen, de vurige geest van Christus. Liefhebben als Christus lief heeft betekend dat we praktische zelfcontrole moeten hebben. Dat betekent dat we altijd en in iedere plaats onzelfzuchtigheid moeten tonen. Dat betekent dat we rondom ons vriendelijke woorden en een prettige blik moeten verspreiden Dit kost de gever niets, maar ze laten een lieflijke reuk achter. Niet alleen voor de ontvanger, maar ook voor de gever, zijn ze een zegen; want ze reageren op hem. Oprechte liefde is een kostbaar voorwerp van hemelse oorsprong, welke de geur in porties versterkt als het doorgegeven wordt aan anderen.....

God wenst dat Zijn kinderen zich herinneren dat in de opdracht om Hem te verheerlijken ze hun aandacht vooral moeten besteden aan hen die het, het meeste nodig hebben. Niemand waarmee we in contact komen moet verwaarloosd worden. Geen zelfzucht in uiterlijk, of daad moet geuit worden naar onze broeders, wat hun positie ook is, of ze nu hoog of laag, rijk of arm zijn.

De liefde die vriendelijke woorden alleen maar aan een enkeling schenkt, terwijl anderen worden behandeld met onverschilligheid en koelheid, dat is geen liefde maar zelfzucht. Het zal op geen enkele manier werken

voor het goede van zielen of de glorie van God. We moeten onze liefde niet beperken tot een of twee doelen.

Degenen die Christus' de zonneshijn van gerechtigheid verzamelen, en weigeren deze te laten schijnen in de levens van anderen, zullen spoedig de zoete, schitterende stralen van de hemelse genade verliezen, zelfzuchtigheid beperkt zich tot vrijgevigheid aan een paar....

Eigenliefde zou niet toegestaan moeten worden voor zichzelf een select gezelschap van een paar te verzamelen, en niets te geven aan hen die de hulp het meest nodig hebben. Onze liefde moet niet beperkt blijven voor speciale mensen. Breek de fles, en de geur zal het hele huis vullen. – *My Life Today*, p. 80.

Vrijdag, 5 augustus: Voor verdere studie

Wens Der Eeuwen, pp.218-225.

7. Jezus wenst hen het goede

Sabbatmiddag, 6 augustus

Christus' verontwaardiging richtte zich direct tegen de hypocrisie, de grote zonde, waardoor de mens hun eigen zielen vernietigt, het volk misleid, en God onteerd. In de schijnbaar bedrieglijke oorzaken van de priesters en de heersers zag Hij de werking van satanische machten. Scherp en onderzoekend was Zijn beschuldiging van de zonde; maar Hij sprak geen woorden van vergelding. Hij had een heilige wraak tegen de prins der duisternis; maar Hij openbaarde geen geïrriteerde aard. Zo zal de Christen die in harmonie met God leeft, de zoete attributen van liefde en genade bezitten, hij voelt een rechtvaardige verontwaardiging tegen de zonde; maar hij zal zich niet laten leiden door de hartstocht om te smaden die hem smaden. Zelfs al ontmoet hij degenen die bewogen worden door een macht van beneden die valsheid verdedigen, in Christus zal hij steeds dienen met kalmte en zelfbeheersing.

Goddelijk medelijden was te lezen op het gelaat van de Zoon van God als Hij zijn blik richtte op de Tempel en dan op Zijn toehoorders. In een stem verstikt door zielsangst van het hart en bittere tranen riep Hij uit: " O Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt die naar u toe gezonden zijn, hoe vaak heb Ik u kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeen brengt onder haar vleugels, maar u hebt niet gewild!(Luk.13:34. HSV) Dit is de scheidende strijd. In de jammerklacht van Christus stort God Zijn eigen hart uit.

Jezus gebiedt zijn discipelen, zich voor te bereiden om de Tempel te verlaten, niet als een overwonnenen, gedwongen door de tegenwoordigheid van Zijn vijanden, maar als één wiens werk voltooid is. Hij trekt zich terug als een overwinnaar van de strijd.– *Lift Him Up*, p. 337.

Christus zag in Jeruzalem een beeld van de wereld die verhard is in ongeloof en opstandigheid en die met grote spoed het vergeldend oordeel van God tegemoet gaat. De ellende van een gevallen mensheid die op Hem drukte, deed zijn lippen die

bittere kreet slaken Hij zag de geschiedenis van de zonde uitgedrukt in menselijke ellende, tranen en bloed. Zijn hart was ontroerd door een oneindig medelijden met de gekwelde, lijdende mensheid. Hij wilde allen van hun ellende verlossen. Maar zelfs *zijn* hand kon de vloed van menselijk leed niet doen keren; weinigen zouden zoeken naar hun enige Bron van hulp.

Hij was bereid het leven te verliezen om de zaligheid binnen hun bereik te brengen. De Majesteit des hemels weende! De Zoon van de oneindige God was zeer bezorgd en ging gebukt onder angst! De ganse hemel werd met verwondering vervuld bij het zien van dit tafereel, dat ons de buitengewone zondigheid van de zonde laat zien. Het toont ons hoe moeilijk het zelfs voor de Oneindige Kracht is om de schuldigen te redden van de gevolgen van de overtreding van Gods wet. Toen Jezus in een profetisch vergezicht het laatste mensengeslacht zag merkte Hij hoe de wereld verstrikt in een bedrog dat erg veel leek op de misleiding die de ondergang van Jeruzalem had veroorzaakt. De grote zonde van de Joden was hun verwerping van Christus; de grote zonde van de christelijke wereld was haar verwerping van Gods wet, het fundament van zijn heerschappij in de hemel en op aarde. Gods geboden zouden veracht en opzij gezet worden. Miljoenen mensen, geketend aan de zonde, slaven van Satan, en gedoemd om de tweede dood te sterven, zouden in de tijd van hun bezoeking weigeren te luisteren naar de waarheid. Wat een verschrikkelijke blindheid! Wat een onbegrijpelijke dwaasheid! – De Grote Strijd, p.20.

Zondag, 7 augustus: Jona in Nineve

En Hij diep zuchtend in zijn geest zei: "Waartoe begeert dit geslacht een teken?" "Het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona." Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn." En zoals de prediking van Jona voor de Ninevieten een teken was geweest, was Christus prediking een teken voor zijn generatie. Maar welk een tegenstelling was er in het aannemen van het woord! Het volk in de grote heidense stad beefde toen zij Gods waarschuwing vernamen. Koningen en edelen verootmoedigden zich; hooggeplaatsten en nederigen riepen samen tot de God des hemels en Hij toonde zijn ontferming. "De mannen van Ninevé zullen opstaan in het oordeel samen met dit geslacht," had Christus gezegd, "en zie, meer dan Jona is hier!" Math. 12:40,41. (HSV)

De Joodse leiders keken met gevoelloze onverschilligheid naar het menselijke lijden. In veel gevallen waren hun zelfzucht en verdrukking oorzaak van het lijden, dat Christus verlichtte. Op deze wijze klaagden zijn wonderen hen aan.

Wat de Joden er toe bracht het werk van de Heiland te verwerpen was juist het voornaamste bewijs van Zijn goddelijke karakter. De grootste betekenis van Zijn wonderen blijkt uit het feit dat ze tot zegen waren voor het mensdom. Het voornaamste bewijs dat Hij van God gekomen was, is dat zijn leven Gods karakter openbaarde. Hij deed de werken en sprak de woorden Gods. Zo'n leven is het grootste wonder. – *Wens der Eeuwen*, p.336.

Toen de Zoon des mensen triomfantelijk Jeruzalem binnen reed, verwachtten ze dat Hij tot koning gekroond zou worden. Het volk stroomde samen en riep: "Hosanna, de Zoon van David." en als de priesters en oversten Jezus verzochten de

menigte tot stilte te manen, verklaarde Hij, als zij zouden zwijgen, zouden de stenen roepen, want de profetie moet vervuld worden. Binnen een paar dagen zagen dezelfde discipelen hun geliefde Meester, waarvan ze geloofden dat Hij op Davids troon zou regeren, uitgestrekt op een gruwelijk kruis boven de spottende, honende Farizeeën.

Hun hooggespannen hoop werd teleurgesteld, en de duisternis van de dood was rondom hen.

Nochtans was Christus trouw aan Zijn beloften. Zoet was de troost die Hij gaf aan Zijn volk, rijk de beloning voor de trouwe en gelovige. – *Testimonies*, vol. 1, pp. 57,58.

Jezus, huilde om Jeruzalem, de stad waarvan Hij hield, maar die Hem, de Weg, de Waarheid en het Leven niet wilde ontvangen. Zij hadden Hem, de Verlosser, verworpen, maar toch bekeek Hij hen met teder medelijden. Zijn leven was vol zelf verloochening en grote zorg voor anderen. In Zijn ogen was iedereen kostbaar. Hoewel Hij Zich met goddelijke waardigheid gedroeg, daalde Hij met de teerste zorgzaamheid af tot elk lid van Gods gezin. In ieder zag Hij een gevallen mens, voor wie Hij gekomen was om redding te brengen.

Zo werd het karakter van Christus geopenbaard in zijn leven. Het is het karakter van God. Uit het hart van de Vader stroomt een vloed van medeleven, die we ontdekken in Christus, naar de mensen. Jezus, de zorgzame, medelijdende Heiland, was God "geopenbaard in het vlees." 1 Tim. 3:16.– *Schreden naar Christus*, p. 13.

Maandag, 8 augustus: Het "Een Of Andere"- principe

Ik moet meer schrijven over het Schriftwoord: "Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen; zodat u kinderen zult zijn van uw Vader, Die in de hemelen is, want Hij laat de zon opgaan over slechte en goede mensen, en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen... Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.

(Math.5: 44,45,48.HSV) Ik was diep onder de indruk van deze woorden. We moeten haar juiste betekenis verstaan. Als we Christus' karakter willen

vertegenwoordigen door aan dit vereiste te voldoen, zou er een grote verandering zijn in de kwaaddoeners. Menige ziel zou overtuigd zijn van zijn zondigheid en zich bekeren door de indrukken die op hem gemaakt zijn, door onze voorkeur om de boze acties kwalijk te nemen van hen die onder het bestuur staan van Satans vertegenwoordigers. We moeten biddend en vastberaden werken aan de zijde van de Heer. In al deze kwesties die de ziel tarten moeten we het kwade tegenstaan en weigeren de boosdoener te beschimpen.

Laat ons dagelijks Christus' grote liefde tonen door onze vijanden lief te hebben zoals Christus hen lief heeft. Als we zo de genade van Christus laten zien, sterke gevoelens van haat zouden afgebroken worden en in menig hart zou ware liefde gebracht worden. Meer gesprekken dan we nu zien zouden volgen. Het is waar dat het wat zal kosten om dit te doen. – *Medical Ministry*, p.254.

Laat uw gedachten dwalen over de goedheid van God op de grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad, zo als dat bewezen is in het werk der verlossing.

Als Hij ons niet liefhad en ons niet beschouwde als van grote waarde, dan zou dit grote offer niet gebracht zijn. Hij is weldadig in genade en gunst. Laat uw hart en uw verstand tot rust komen gelijk een vermoeid kind in de armen van de moeder. Zijn eeuwige armen zijn onder ons. In al onze droefheid was Jezus bedroefd. Verbergt u in Hem en de boze zal u niet kwellen of uw geloof in verwarring brengen. Jezus heeft Zijn vrede aan u nagelaten.

“Sterk is de sterkte met God geschonken door Zijn eeuwige Zoon” – *Mind, Character, and Personality*, vol. 2 p. 513.

Overall om ons heen gaan zielen verloren, even hopeloos, even verschrikkelijk als ten tijde van Sodom. Elke dag is voor sommigen het einde van de proeftijd. Ieder uur geraken mensen buiten het bereik van Gods ontferming. En waar klinken de stemmen die de zondaar waarschuwen en hem smeken het naderend verderf te ontvlieden? Waar zijn de uitgestrekte handen om hem af te houden van de dood? Waar degenen die in nederig en volhardend geloof voor hem tot God naderen?...

Hij die de prijs voor de redding heeft betaald, kent de waarde van de mens. Bezielt met een afschuw tegen het kwaad zoals slechts mogelijk is bij een vlekkeloze natuur, openbaarde Christus jegens de zondaar een liefde die slechts in oneindige goedheid haar oorsprong kon vinden. Te midden van zijn zielsangst aan het kruis, beladen met het ontzagwekkend gewicht van de zonden der gehele wereld, bad Hij voor zijn bespotters en moordenaars: “Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.” Luk. 23:34. – *Patriarchen en Profeten*, p. 113.

Dinsdag, 9 augustus: Liefde faalt nooit

Christus probeerde in al Zijn onderwijs de beginselen, die de grondslag vormen van Zijn hoge maatstaf van gerechtigheid, in het hoofd en het hart van zijn toehoorders in te prenten. Hij leerde hen, dat als zij Gods geboden wilden houden, liefde voor God en voor hun medemensen in hun dagelijks leven zichtbaar moest worden. Hij trachtte de liefde, die hijzelf voor de mensheid voelde in hun hart te leggen. Zo zaaide Hij het zaad van de waarheid, waarvan de vrucht een rijke oogst aan heiligheid en schoonheid van karakter zal opleveren. Deze heilige invloed zal niet alleen in de tijd verstrekkend zijn, maar de gevolgen zullen de gehele eeuwigheid door merkbaar zijn. Zij zal ons handelen heiligen en overall waar ze aanwezig is, zal zij een reinigende invloed hebben. – *Christus weerspiegelen*, p.60.

Het is onveilig om te vertrouwen op gevoelens en indrukken; dit zijn onrealistische gidsen. Gods wet is de enige juiste standaard van heiligheid. Het is door deze wet dat het karakter geoordeeld zal worden. Als een onderzoeker zou vragen: “Wat moet ik doe om het eeuwige leven te verkrijgen?” Zou de moderne leraar van heiligmaking antwoorden: “Geloof alleen dat Jezus u red.” Maar toen aan Jezus deze vraag gesteld werd zei Hij: “Wat staat er in de wet geschreven? Wat leest u daar?” En toen de vragensteller antwoorde, “U zult de Here uw God liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel, met heel uw kracht en met heel uw verstand en uw naaste als uzelf,” zei Jezus, “U hebt juist geantwoord.”(Math. 10:26 -28. HSV)

Geen zaak is meer aangevallen tot een meer belijdenis van geloof in Christus; alleen de liefde die getoond wordt door de werken wordt geteld als echt. Het is alleen de liefde die in het zicht van de Hemel het verschil maakt tussen handeling en waarde. – *The Faith I Live By*. p.217.

En dan zet Paulus in bewoordingen die vanaf die dag tot nu toe voor mannen en vrouwen tot een bron van bezieling en bemoediging waren, de belangrijkheid uiteen van die liefde die door de volgelingen van Christus moet worden gevoed: "Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal. Al ware het, dat ik profetische gaven had, en alle geheimenissen en alles, wat te weten is, wist, en al het geloof had, zodat ik bergen verzette, maar had de liefde niet, ik ware niets. Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets."

Het doet er niet toe hoe streng de belijdenis moge luiden: hij wiens hart niet is vervuld van de liefde voor God en voor zijn medemens, is geen ware discipel van Christus. Al zou hij een groot geloof bezitten, en zelfs macht hebben om wonderen te doen, toch is zijn geloof zonder liefde waardeloos. Hij mag grote vrijgevigheid aan de dag leggen; maar al zou hij, gedreven door enig ander motief dan oprechte liefde, al zijn bezittingen geven om de hongerigen te voeden, dan zou deze daad hem niet in de gunst van God aanbevelen. Hij kan in zijn ijver zelfs een martelaarsdood sterven, maar als hij niet door liefde wordt aangedreven, zou hij door God als een misleide dweper of als een eerzuchtige huichelaar worden beschouwd. – *Van Jeruzalem tot Rome*, pp. 236,237.

Woensdag, 10 augustus: De tweede aanraking

Al de wonderen die Christus verrichte waren er op gericht diegenen te zegenen die door de Joodse leiders genegeerd en veracht werden, die ze weigerden om te helpen. En Hij was geliefd (bij het gewone volk) omdat Hij de Hersteller de Grote Geneesheer was. Al Zijn genade was licht van de hemel. In alle goed werk probeerde Hij hen te leiden Hem aan te nemen als hun persoonlijke Redder. Zijn lenigen was een reuk des levens ten leven. Hij bracht zonneshijn in hart en huis. Ze kwamen treurend tot Hem, en verlieten Hem met lofliederen en vrolijk gejuich. Hij gaf zich zelf aan hen opdat zij Hem een thuis in hun hart zouden geven. – *This Day With God*, p.275.

De geestelijke blindheid van de mens was zo groot, dat ze zochten om het Woord van God zonder effect te maken. Zij verklaarden door hun tradities dat het grote verlossingsplan een methode was om Gods wet zonder effect te maken, terwijl Calvary het machtige argument is dat de onveranderlijkheid van de voorschriften bewijst.... De toestand van het karakter moet overeenstemmen met de grote morele standaard van gerechtigheid. We moeten zoeken naar de bijzondere zonden die God ergeren, die Zijn naam hebben onteerd en het licht van Zijn Geest hebben uitgeblust en de eerste liefde van de ziel hebben gedood....

Victorie is verzekerd door geloof en gehoorzaamheid ...het werk van overwinning blijft niet beperkt tot de eeuw van de martelaren. Het conflict licht voor ons, in deze dagen van sluwe verzoeking tot wereldsgezindheid, zelf –zekerheid tot trots, begeerte, valse leer, en immoreel leven...

Zullen we staande blijven in de beproeving van God? – *That I May Know Him*, p. 256.

Ik schrijf...omdat velen in de kerk aan mij zeggen dat ze mensen zien gelijkend op bomen die lopen. Ze moeten een andere en diepere ervaring hebben alvorens ze het onderscheid zien en de valstrik verspreiden die hen in het net van de verleider wil

trekken. Ze moeten nu geen half werk doen. De Heer roept op tot een standpunt, vastbesloten, bezielde mannen en vrouwen om in de bres te staan, en het gat te dichten. – *Selectet Messages*, book 2, p 395.

Donderdag, 11 augustus: De op de andere gerichte kerk

Eigen liefde maakt onrustig. Als we uit God geboren zijn, zal in ons dat gevoel zijn, dat ook in Jezus was; de geest die Hem ertoe bracht Zich te vernederen zodat wij gered konden worden. Dan zullen wij niet naar de eerste plaats streven. Wij zullen graag aan de voeten van Jezus zitten om van Hem te leren. Wij zullen begrijpen dat de waarde van ons werk niet bestaat uit het maken van vertoon en drukte in deze wereld en ijverig te zijn in eigen kracht. De waarde van ons werk is naarmate we de Heilige Geest bezitten. Vertrouwen in God brengt heiliger eigenschappen van karakter zodat wij onze ziel in lijdzaamheid kunnen bezitten.

Het juk wordt gelegd op ossen om hen te helpen bij het trekken van de vracht en de last te verlichten. Dat is ook het geval met het juk van Christus. Als onze wil opgaat in Gods wil en wij zijn gaven gebruiken om anderen tot zegen te zijn, zullen wij ontdekken dat de lasten van het leven licht zijn. Wie gaat op de weg van Gods geboden wandelt met Christus en in diens liefde kent zijn hart rust. – *Wens der Eeuwen*, p. 269.213

Daar valt voor onze gemeenten een werk te doen waarvan velen bijna geen begrip hebben, werkt op een terrein dat nog zo goed als braak ligt. "Want Ik had honger," zegt Christus, "en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst, en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij mij gekomen." (Math. 25:35,36. HSV)

Sommigen denken dat wanneer zij voor dit werk geld geven, ze aan hun plicht hebben voldaan; maar

die is een dwaling. Geldelijke gaven kunnen niet de plaats innemen van persoonlijk dienen. Het is goed om van onze middelen te geven en nog velen meer moesten dit doen; maar naar gelang hun kracht en gelegenheden, wordt van allen persoonlijke dienst verwacht.

Het werk om de nooddriftigen, de verdrukten, de lijdenden, de verlatenen bijeen te vergaderen, is juist het werk dat elke gemeente die de waarheid van deze tijd gelooft, al lang gedaan moest hebben.

Wij moeten het minzame medelijden van de Samaritaan tot uitdrukking brengen door in de lichamelijke behoeften te voorzien, de hongerigen te spijzen, de armen, en de daklozen in onze huizen op te nemen, door elke dag van God genade en kracht te vergaren, waardoor wij in staat zullen zijn om dóór te dringen tot in de diepste diepten van de menselijke ellende, en degenen te helpen die onmogelijk zichzelf kunnen helpen. Wanneer we dit werk doen, dan hebben we een gunstige gelegenheid om Christus, de Gekruisigde, aan de wereld te tonen.

Elk gemeentelid moet het als zijn bijzondere plicht voelen om voor mensen in zijn omgeving te werken. Gaat eens na hoe u degenen het best kunt helpen die voor godsdienstige dingen geen belangstelling hebben. Bezoekt u uw kennissen en burens, toon dan belangstelling zowel voor hun geestelijk als voor hun stoffelijk welvaren. Breng Christus naar voren als de Heiland Die de zonde vergeeft. Nodig uw burens uit in uw huis en lees met hen in de kostelijke Bijbel en in de boeken die de waarheid

verklaren. Dit gepaard gaande met eenvoudige liederen en vurige gebeden, zal hun harten beroeren. Laat de gemeenteleden zichzelf scholen om dit werk te doen.– *Schatkamer*. deel 2. pp. 539,540.

Vrijdag, 12 augustus: Voor Verdere Studie

Wens Der Eeuwen, pp.429 – 433.

8. Jezus toont medegevoel

Sabbatmiddag, 13 augustus

De tedere medegevoelens van onze Redder werden gewekt voor een gevallen en lijdende mensheid. Als u Zijn volgeling wilt zijn, moet u medelijden en sympathie ontwikkelen. Onverschilligheid voor menselijke ellende moet veranderen in levende interesse in het lijden van anderen. De weduwe, de wees, de zieke en de stervende, allen zullen ze hulp nodig hebben. Hier is een mogelijkheid om het evangelie te verkondigen-om Jezus te verheffen de hoop en troost voor alle mensen. Als het lijdende lichaam zal zijn verzacht en u een levendige interesse hebt getoond in de droefheid, is het hart geopend, en kunt u de hemelse balsem er in schenken. Als u op Jezus ziet en van Hem de kennis de kracht en de genade ontvangt, kunt u dit doorgeven aan anderen want uw Trooster is met u. U zult veel voorbarige oordelen tegenkomen, een grote hoeveelheid van valse ijver en verkeerde vroomheid, maar in beide in huis en in ontwikkelingslanden vind u meer harten die God heeft voorbereid voor het zaad der waarheid dan u zich kan voorttellen, en zij zullen jubelen met vreugde als het aan hun getoond wordt.–*Counsels on Health*, p. 34.

Vanaf de berghelling zag Hij neer op de naderende menigte en zijn hart was door medelijden bewogen. Hoewel Hij gestoord werd en van zijn rust werd beroofd, was Hij niet ongeduldig. Hij zag dat iets belangrijkers zijn aandacht eiste toen Hij de mensen naderbij zag komen. "Hij werd met ontferming over hen bewogen, omdat zij waren als schapen die geen herder hebben." Hij verliet de plaats van afzondering en vond een geschikte plaats waar Hij hen kon dienen. Zij kregen geen hulp van de priester en oversten, maar de helende wateren des levens stroomden uit Christus, terwijl Hij de schare de weg der zaligheid onderwees.

De mensen luisterden naar de woorden van genade, die zo overvloedig van de lippen van Gods Zoon stroomden. Zij hoorden de aangename woorden, zo eenvoudig en duidelijk dat zij als balsem uit Gilead voor hun harten waren. De aanraking van zijn goddelijke hand bracht blijdschap en leven aan de stervenden en rust en verlichting aan de zieken. De dag was voor hen als een hemel op aarde. – *Wens Der Eeuwen*, pp. 299,300.

Jezus, dierbare Redder, het lijkt dat Hij nooit moe wordt van de overlast van de zonden-zieke zielen en de zieken met allerlei soorten kwalen.

"Toen Jezus uit het schip ging, zag Hij een grote menigte en was innerlijk met ontferming bewogen over hen. (Mark.6:34) Dit betekent een groot medeleven met de lijdenden. Hij vereenzelvigde Zijn interesses met de hunne. Hij deelde hun lasten. Hij voelde hun vrees. Hij had diep medelijden het was een pijn in het hart van Christus.

Jezus, de dierbare Redder, had geen huis en was vaak hongerig. Hij had geen plaats om Zijn hoofd op te leggen. Hij was vaak moe. De mensheid is geëerd

omdat Jezus de menselijkheid aannam om aan de wereld te openbaren wat menselijkheid kan worden. Hij kwam om leven te brengen en onsterfelijkheid tot licht, om het alledaagse te vullen, de huiselijke bezigheden van het leven met helderheid. Jezus buigt zich over ons, zoekt in ons karakter om te zien of Zijn eigen karakter in ons weerkaatst.– *That I May Know Him*, p. 47.

Zondag, 14 augustus: Hoor het gekreun

Gods kinderen moeten niet een onderwerp zijn van gevoelens en emoties. Als ze twifelen tussen hoop en vrees, doen ze het hart van Christus pijn; want Hij heeft hun een onmiskenbaar bewijs van zijn liefde gegeven. Hij wenst dat ze vast staan, krachtig, en gevestigd in het meest heilige geloof. Hij wil dat ze het werk doen dat Hij hen heeft gegeven; dan zullen hun harten in zijn handen zijn als heilige harpen; ieder akkoord zal een prijs en dankzegging zijn aan de Ene door God gezondene om de zonden der wereld weg te nemen.

Christus' liefde voor Zijn kinderen is zowel teder en sterk. En het is sterker dan de dood; want Hij stierf om onze verlossing te kopen, en ons één te maken met Hem de mystieke en eeuwige Ene. Zo sterk is Zijn liefde dat Hij de controle heeft over al Zijn macht en gebruikt de vaste hulpbronnen van de hemel om Zijn volk het goede te geven. Hij is zonder verandering of schaduw van omkering – dezelfde gisteren, heden, en voor altijd. Hoewel de zonde al eeuwen bestaat, probeert tegenwerking deze liefde te versperren om naar de aarde te vloeien, maar nog steeds vloeit het in rijke stromen tot hen voor wie Christus stierf.

God heeft de zondeloze engelen lief, ze doen Zijn dienst ze zijn gehoorzaam aan al Zijn geboden, maar Hij schenkt hen geen genade, dit hebben ze niet nodig, want ze hebben nooit gezondigd. Genade is een kenmerk getoond aan de onverdiende menselijke wezens. Wij zochten het niet; het is gezonden om ons te zoeken. God verheugt zich er in om genade te schenken aan hen die naar genade hongeren en dorsten, niet omdat we dat waard zijn, maar omdat we onwaardig zijn. Onze nood is de bepaling die ons de garantie geeft dat we deze gift zullen ontvangen.

– *Test. to Ministers and Gospel Workers*, pp.518,519

Wat ook uw angsten en beproevingen zijn, leg uw zaak aan de Here voor. Uw geest zal gesterkt worden tot lijdzaamheid. De weg zal voor u geopend worden om uzelf te bevrijden van verwarring en moeilijkheden. Hoe zwakker en hulpelozer uzelf weet dat u bent, des te sterker zult u worden door Zijn kracht. Hoe zwaarder uw lasten hoe meer gezegend de rust als u die lasten op de Lastendrager werpt.

Omstandigheden kunnen vrienden scheiden; de rusteloze wateren van de oceaan mogen rollen tussen hen en ons. Maar geen omstandigheid, geen afstand, kan ons van onze Verlosser scheiden.

Waar wij ook zijn, Hij is aan onze rechterhand, om ons te steunen, te handhaven, staande te houden en op te vrolijken. Groter dan de liefde van een moeder voor haar kind is de liefde van Christus voor Zijn verlostten. Het is ons voorrecht in Zijn liefde te rusten; te zeggen: "Ik wil op Hen vertrouwen, want Hij gaf Zijn leven voor mij.

Mensenliefde kan veranderen, maar de liefde van Christus kent geen verandering. Wanneer wij tot Hem om hulp roepen, is Zijn hand uitgestrekt om ons te redden. – *De weg tot gezondheid*, p. 52.

Maandag, 15 augustus: Onze meevoelende Redder

Hij die ontferming had met de schare, omdat zij "voortgejaagd en afgemat waren," heeft nog steeds ontferming met de lijdende behoeftigen. Zijn hand is zegenend over hen uitgestrekt; en juist in het gebed dat Hij Zijn discipelen gaf, leert hij ons de armen te gedenken.

Wanneer wij bidden: "Geef ons heden ons dagelijks brood," vragen wij dit evenzeer voor anderen als voor onszelf. En wij erkennen, dat datgene wat God ons geeft niet voor onszelf alleen is. God geeft het ons als pand, opdat wij hongerigen zullen voeden. In Zijn goedheid bereidde Hij het voor de ellendige. Ps. 68:11. En Hij zegt: "Wanneer gij een middag- of avondmaaltijd aanricht, roep dan niet uw vrienden of uw broeders of uw verwanten of uw rijke burens... Maar wanneer gij een gastmaal aanricht, nodig dan bedelaars, misvormden, lammen en blinden. En gij zult zalig zijn, omdat zij niets hebben om u terug te betalen. Want het zal u terugbetaald worden bij de opstanding der rechtvaardigen." Luk.14:12-14

"God is bij machte alle genade in u overvloedig te schenken, opdat gij, in alle opzichten ten allen tijde van alles genoegzaam voorzien, in alle goed werk overvloedig moogt zijn." "Wie karig zaait zal ook karig oogsten, en wie mildelijk zaait, zal ook mildelijk oogsten." 2 Cor. 9:8,6. – *Gedachten Berg der zaligsprekingen*. pp.98,99.

Uw medelijdende verlosser ziet naar u met liefde en sympathie, klaar om naar uw gebed te luisteren en u de hulp te bieden die u nodig heeft. Hij kent de zorgen van het hart van iedere moeder en is haar beste vriend in iedere nood. Zijn eeuwige armen ondersteunen de God vrezende moeder. Toen Hij op aarde was, had Hij een moeder die kampte met armoede, had vele voorwerpen van zorg en verwardheid, en Hij voelde mee met iedere Christelijke moeder en haar zorgen en moeiten. De Redder die een lange tocht ondernam met het doel het verlichten van het bezorgde hart van een vrouw wier dochter geplaagd werd door een boze geest, wil horen naar de gebeden van de moeders en hun kinderen zegenen.

Hij die de weduwe haar enige zoon terug gaf toen hij vervoerd werd naar de begraafplaats is vandaag geraakt bij de smart van de beroofde moeder. Hij die tranen van medeleven weende bij het graf van Lazarus gaf aan Martha en Maria hun begraven broeder terug; die Maria Magdalena genade schonk, zich Zijn moeder herinnerde toen Hij aan het kruis hing, die verscheen aan de wenende vrouw en haar tot boodschapper maakte om het goede nieuws van een opgestane Redder te verkondigen – Hij is de beste vriend van de vrouwen vandaag en staat klaar haar bij te staan in al haar verhoudingen van het leven. – *The Adventist Home*, p.204.

Dinsdag, 16 augustus: Wandelen in hun schoenen

U mag alle facetten van de waarheid geloven, maar als zijn principes niet gedragen worden in uw leven, zal uw belijdenis u niet redden. Satan gelooft en beeft, Hij werkt. Hij weet dat hij nog een korte tijd heeft, en hij is neergekomen in grote macht om zijn boze werk te doen in overeenstemming met zijn geloof. Maar Gods belijdend volk ondersteund zijn geloof niet door zijn werken. Ze geloven in een

korthed van tijd, nochtans grijp zo vurig mogelijk na deze woorden het goede, alsof de wereld nog duizend jaar zou bestaan zoals hij nu is.

Zelfzucht markeert de loop van menigeen.

Maar wie het in deze wereld goed heeft en ziet zijn broeder die nood heeft, en sluit zijn innerlijke deernis voor hem, hoe woont de liefde van God in hem? Mijn kleine kinderen, laat ons niet liefhebben met woorden, nog met de tong; maar in daden en waarheid. Hierbij weten we dat we in de waarheid zijn, en zullen we onze harten verzekeren voor Hem.

Want als onze harten ons veroordelen, God is groter dan onze harten, en weet alle dingen. Geliefden, als ons hart ons niet veroordeeld, dan hebben we vertrouwen op God. En wat we ook vragen, we ontvangen het van Hem, omdat we Zijn geboden houden, en die dingen doen die aangenaam zijn in Zijn ogen.

Ontdoe uzelf van zelfzucht en werk uitsluitend voor de eeuwigheid. Maak het verleden goed en beweer niet dat de heilige waarheid die u aanhangt dat u die altijd tot nu toe heeft geleefd. Laat uw licht zo schijnen dat anderen uw goede werken zullen zien, en dat dit mag leiden tot verheelijking van de Vader die in de hemelen is. Sta op het verheven platform van de eeuwige waarheid. Regel al uw zakelijke transacties in dit leven in strikte overeenstemming met het woord van God. – *Testimonies for the Church*, vol.2, pp 160,161.

Christus heeft duidelijk geleerd dat mensen die in open zonde volharden, van de gemeente gescheiden moeten worden, maar Hij heeft ons het werk van het beoordelen van karakter en drijfveren niet toevertrouwd.

Hij kent onze natuur te goed om ons dit werk te laten doen. Als wij zouden proberen die mensen uit de gemeente te verwijderen die volgens ons geen echte christenen zijn, zouden wij beslist fouten maken. Vaak beschouwen wij juist degenen, die Christus tot zich trekt, als hopeloze gevallen. Als wij deze mensen zouden behandelen op grond van ons onvolmaakte oordeel, zou wellicht hun laatste hoop geblust worden. Velen die menen dat ze christenen zijn, zullen tenslotte in gebreke blijven. In de hemel zullen velen zijn die er volgens hun burenen nooit zouden komen. De mens oordeelt naar wat hij ziet, maar God beoordeelt het hart. Het onkruid en de tarwe moeten samen opgroeien tot de oogst. De oogst is het einde van de genade tijd.

In de woorden van de Heiland ligt nog een andere les van wondere verdraagzaamheid en tedere liefde. Zoals de wortels van het onkruid hecht vervlochten zijn met de wortels van het graan, kunnen in de gemeente valse broeders nauw verbonden zijn met ware discipelen. De ware aard van deze zogenaamde gelovigen komt niet ten volle tot uiting. Als zij van de gemeente losgemaakt zouden worden, zouden anderen zich daaraan kunnen stoten, die in het andere geval trouw gebleven zouden zijn.– *Lessen Leven Alledag*, p.39.

Woensdag, 17 augustus: Jezus Weent

“Toen Jezus haar zag wenen en ook de joden die met haar meegekomen waren, zag wenen, werd Hij vervolgd in de geesten diep ontroerd.” Hij kende de harten van de aanwezigen. Hij zag dat bij velen dat wat doorging voor een vertoon van verdriet, slechts een voorwendsel was. Hij wist dat sommigen van de aanwezigen die nu gehuicheld verdriet toonden, binnenkort niet alleen de dood van de machtige wonderdoener, maar ook van hem die uit de dood zou opstaan, zouden beramen. Christus had hun voorgewend verdriet kunnen ontmaskeren. Maar Hij hield zijn rechtmatige verontwaardiging in. Hij uitte niet de woorden die Hij naar waarheid had

kunnen spreken ter wille van haar die vol van smart voor Hem geknield lag en oprecht in Hem geloofde....

Bij het zien van dit menselijk verdriet en het bedenken van het feit dat de beproefde vrienden over de dode konden wenen terwijl de Heiland der wereld bij hen was, – “weende Jezus” hoewel Hij de Zoon van God was, had Hij de menselijke natuur aangenomen en werd Hij door menselijk verdriet ontroerd. Zijn tedere, medelevende hart gaat altijd uit naar hen die lijden. Hij weent met de wenenden en verblijdt zich met de blijden.

Maar Jezus weende niet alleen uit menselijk medeleven met Maria en Martha. In zijn tranen was een verdriet veel groter dan menselijk verdriet, zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde. Christus weende niet om Lazarus want Hij stond op het punt hem uit het graf te roepen. Hij weende omdat velen, die nu om Lazarus treurden, er spoedig op uit zouden zijn, op de dood van Hem die de opstanding en het leven is. – *Wens de Eeuwen*, p.441.

Neem het werk van Christus tot uw voorbeeld. Hij ging voortdurend uit, goed doende – voedende de hongerigen en genezend de zieken. Niemand die tot Hem kwam voor medeleven werd teleurgesteld. De bevelhebber van het hemelse hof, is vlees geworden en woonde onder ons, en Zijn levenswerk was een voorbeeld van het werk dat wij hebben te doen. Zijn tedere medelijdende liefde veroordeelt onze zelfzucht en harteloosheid.

Christus stond aan het hoofd van de mensheid in het kleed van menselijkheid. Zo vol van medeleven en liefde was Zijn houding dat de armste geen angst had om tot Hem te komen. Hij was vriendelijk aan allen, gemakkelijk te benaderen voor de eenvoudigste....Hij zocht niet om zich te onderscheiden. Hij was de dienaar van allen. Het was Zijn vlees en drank dat een troost en een versterking was voor anderen, om de bedroefden en de zwaarmoedigen waarmee Hij dagelijks in contact kwam, te verblijden.

Christus stond voor ons als een model Mens, de grote Medische Zendeling – een voorbeeld voor allen die na Hem zouden komen. Zijn liefde puur en heilig zegent allen die in de sfeer van deze invloed komen. Zijn karakter was absoluut perfect, vrij van de lichtste vlek der zonde. Hij kwam als een voorbeeld van de perfecte liefde van God, niet om te vernietigen, niet om te oordelen en te veroordelen, maar om elk zwakke gebrekkige karakter te helen. om man en vrouw te redden van de macht van Satan....

Wij moeten hetzelfde werk doen dat de grote Medische Zendeling ondernam in ons belang. Wij moeten het pad van zelf opoffering waar Christus gelopen heeft volgen. – *Welfare Ministry*, pp.53,54.

Donderdag, 18 juni: Een andere Trooster

Het was door het lijden dat Jezus de trooster kon worden. In alle benauwdheid van de mens is ook Hij benauwd, en “doordat Hijzelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij die, die verzocht worden te hulp komen.” Jes.63:9; Hebr. 2:18. Iedere ziel die gemeenschap heeft gekregen aan Zijn lijden heeft het voorrecht in dit dienstwerk te delen.

“Wanneer het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo valt ons door Christus ook overvloedig vertroosting ten deel.” De Here heeft een bijzondere genade voor de treurende, en de kracht daarvan zal harten doen smelten, zielen

doen winnen. Zijn liefde maakt de toegang open tot de gewonde, gekwetste ziel, en wordt als een genezende balsem voor hen die treuren. "De Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting, Die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmee wij zelf door God vertroost worden." 2 Kor. 1:5,3,4.

"Zalig zijn de zachtmoedigen," Math.5:5. Door de zaligsprekingen loopt een opgaande lijn van christelijke ervaring. Zij die hun behoefte aan Christus gevoeld hebben, zij die getreurd hebben om de zonde, en met Christus de leerschool der moeite hebben doorgemaakt, zullen de les der zachtmoedigheid leren van de goddelijke Leraar.— *Berg der Zaligsprekingen*, p. 17.

Spreek woorden van geloof en bemoediging die als een genezende balsem zullen zijn voor mensen die gekwetst en gewond zijn. Heel veel mensen zijn zwak en moedeloos geworden in de grote levensstrijd, terwijl een enkel vriendelijk opgewekt woord hen de kracht zou hebben gegeven om te overwinnen. Nooit mogen we een lijder voorbij gaan zonder hen te troosten met de vertroosting waarmee God ons vertroost.

Dit alles is slechts de vervulling van het beginsel der wet, het beginsel dat geïllustreerd is in de geschiedenis van de barmhartige Samaritaan, dat tot uiting kwam in het leven van Jezus. Zijn karakter openbaart de ware betekenis van de wet en laat zien wat bedoeld wordt met het liefhebben van onze naaste als onszelf. Als Gods kinderen barmhartigheid, vriendelijkheid en liefde jegens alle mensen openbaren, getuigen zij eveneens van de aard van Gods geboden.

Zij getuigen dat de wet des Heren volmaakt is en de ziel verkwikt. Wie deze liefde niet openbaart, overtreedt de wet, die hij zegt te eerbiedigen. Want de geest die wij tegenover onze broeders openbaren laat zien wat onze geest ten opzichte van God is. Gods liefde in het hart is de enige bron van liefde voor de naaste. Als iemand zou zeggen: "Ik heb God lief, en hij zou zijn broeder haten, dan is hij een leugenaar. Want wie zijn broeder, die hij ziet, niet lief heeft, hoe kan hij God liefhebben, Die hij niet gezien heeft?" "Geliefden, als wij elkander liefhebben, blijft God in ons en is Zijn liefde in ons volmaakt geworden. 1 Joh. 4: 20,12.(HSV)— *Wens der Eeuwen*, p.418.

Vrijdag, 19 augustus: Voor verdere bestudering

Welfare Ministry, pp. 35-52.

9. Jezus voorziet in hun noden

Sabbatmiddag, 20 augustus

In ons plan tot uitbreiding van het werk, moeten we begrijpen dat het meer moet zijn dan alleen de steden. Op het platte land zijn ook vele, vele families die het nodig hebben om te zien, en het werk te leren begrijpen, wat Jezus voor Zijn volk doet.

Dezen op de grote wegen moeten niet verwaarloost worden; noch degene in de hekken; en als wij van plaats tot plaats trekken en van huis tot huis gaan, moeten we ons afvragen, "Hebben de mensen die in deze plaats leven de boodschap gehoord? Is de waarheid van Gods Woord aan hun oren gebracht? Begrijpt u dat het einde van alle dingen nabij is, en dat de oordelen Gods voor de deur staan? Realiseert u zich dat iedere ziel gekocht is voor een oneindige prijs?" Als ik na denk

over deze dingen, gaat mijn hart in diep verlangen uit om te zien dat de waarheid in zijn eenvoud gebracht wordt in de huizen van deze mensen langs de wegen en plaatsen ver verwijderd van de volle centra van populatie....Het is ons voorrecht hen te bezoeken en hen bekent te maken met Gods liefde voor hen en met Zijn wondervolle voorziening voor de verlossing van hun zielen.

In dit werk in de wegen en de hekken, komen we ernstige moeilijkheden tegen om te overwinnen. De werker, als de zoeker voor zielen heeft geen vrees en is niet teleurgesteld, want God is zijn helper, en hij zal steeds zijn helper zijn; en Hij zal wegen openen voor zijn dienstknechten. – *Evangelism*, p. 45.

Laat hen die beweren de waarheid te geloven zeer ernstig zoeken om de voetstappen van de Meester te volgen, dienende voor allen die een Verlosser nodig hebben. Christus heeft de condities opgetekend waarop verlossing berust. "Als iemand achter Mij wil komen" zegt Hij, "moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen." (Math.16:24. HSV) Ja, volg Christus. Laat iedere dierbare ziel die God wenst te dienen wandelen in de voetstappen van de Redder. We moeten zachtmoedig en nederig van hart zijn. We moeten vruchten der gerechtigheid voortbrengen, in overeenstemming met de capaciteiten die God ons heeft gegeven.

Christus zegt: "Zie, Ik heb voor uw ogen een geopende deur gegeven, en niemand kan die sluiten. (Opb.3:8) Laat ons daarom anderen niet ontmoedigen

door over karakter fouten te spreken. Spreek van het licht. De hemel is vol licht. Christus is het licht der wereld. Spreek hoopvolle woorden, sterke, troostende woorden. zie niet op de onvolkomenheden van anderen, en toon door uw praktische godsvrucht aan hen die rondom u zijn, de betere weg.– *The Upward Look*, p.329.

Als we in het geloof voorwaarts gaan zullen we succes hebben, vastberaden het werk van God verstandig te brengen. We moeten onszelf niet toestaan om gehinderd te worden door mensen die er van houden aan de negatieve kant te staan, heel weinig geloof tonend. Gods zendingswerk moet voorwaarts gaan door mensen van een groot geloof en moet gestaag groeien in kracht en bekwaamheid.

Geloof, levend geloof, moeten we bezitten, een geloof dat werkt door liefde en de ziel zuivert. We moeten leren alles van de Heer aan te nemen met een eenvoudig en ernstig geloof. – *Mind, Character, Personality*, vol. 2, p.540.

Zondag, 21 augustus: Onderbreking voor dienstbaarheid

Alleen Christus was in staat de kwalen van velen te dragen. "In al hun verzoeken was Hij verzocht."

(Jes. 63:9) Hij droeg nooit kwalen in Zijn eigen vlees. maar Hij droeg de ziekten van anderen. Met de teerste sympathie zag Hij op het lijden van hen die tot Hem kwamen. Hij kreunde in de geest als Hij het werk van Satan geopenbaard zag in hun ellende, en Hij maakte iedere nood of zorg tot de Zijne. Geen veelheid van getallen wende Hem af. Geen bezorgdheid overstelpte Hem. Met een kracht waarvoor Hij nooit terugdeinsde wierp Hij de boze geesten die ziel en lichaam bezetten uit, terwijl de pijn van de lijdenden door Zijn hele wezen trilden. De kracht der liefde was in al Zijn genezingen. Hij

vereenzelvigde Zijn interesses met de lijdende mensheid. – *That I May Know Him*, p.48.

Terwijl Hij onderwees en de mensen genas, werden de krachten van lichaam en geest tot het uiterste op de proef gesteld. Toch merkte Hij de eenvoudigste dingen in het leven en in de natuur op. Zijn belangrijkste lessen waren juist die, waarin Hij door de eenvoudige dingen uit de natuur de grote waarheden van Gods koninkrijk illustreerde. Hij zag de behoeften van de nederigste van zijn dienaars niet over het hoofd. Zijn oor ving iedere kreet op. Hij was zich bewust van de aanraking van de vrouw in de schare. Zelfs de lichtste aanraking van het geloof werd beloond. Toen Hij het dochtertje van Jairus opwekte, herinnerde Hij de ouders eraan dat zij iets moest eten. Toen Hij door zijn eigen macht uit het graf verrees, achtte Hij Zich niet te groot om de grafdoeken op te vouwen en ze netjes op zijn plaats te leggen waar Hij gelegen had.

Het werk waartoe wij als christenen zijn geroepen is het samenwerken met Christus voor de redding van anderen. Wij hebben Hem beloofd dit werk te doen. Als wij het verwaarlozen, laten wij zien dat wij ontrouw zijn jegens Christus. Om echter dit werk te kunnen doen, moeten wij zijn voorbeeld volgen en trouw, nauwlettend aandacht schenken aan de kleine dingen. Dit is het geheim van succes in iedere tak van christelijk werk en christelijke invloed. – *Lessen Leven Alledag*, pp.219,220.

Gods Zoon echter gaf zich over aan de wil van zijn Vader, en vertrouwend op zijn kracht. Christus had zich zo volkomen ontledigd, dat Hij voor zichzelf geen plannen had gemaakt. Hij aanvaarde Gods plannen met Hem en van dag tot dag maakte de Vader zijn plannen bekend. Evenzo moeten wij op God vertrouwen, zodat ons leven het verwerkelijken van zijn wil kan zijn. – *Wens der Eeuwen*, p.164.

Onze plannen zijn niet altijd Gods plannen. Hij kan zien wat het beste is voor ons én voor Zijn zaak als Hij onze beste bedoelingen weigert, zoals Hij het deed in het geval van David. Maar van één ding kunnen we verzekerd zijn; Hij zal zegenen en diegenen die zich ernstig aan Zijn taak wijden, gebruiken in de vooruitgang van Zijn werk. Als het Hem goeddukt hun wensen niet in te willigen, zal Hij als tegenwicht voor de weigering hun de tekenen van Zijn liefde schenken en hen een andere taak toevertrouwen. – *Weg tot gezondheid*, p.406.

Maandag, 22 augustus: Hoe kan Ik u helpen?

Alleen als een zondaar behoefte aan een Zaligmaker beseft, gaat zijn hart uit naar Hem die hem kan helpen.... De blinde Bartiméüs wacht aan de kant van de weg; hij heeft lang gewacht om Jezus te ontmoeten. Menigten van mensen die zien kunnen gaan voorbij, af en aan, maar ze koesteren geen verlangen om Jezus te zien. Eén blik van geloof zou zijn liefdevolle hart beroeren en hun zegeningen van Zijn genade brengen; maar ze kennen de ziekte en armoede van hun hart niet en voelen geen behoefte aan Christus. Met de arme blinde is het anders gesteld. Zijn enige hoop ligt bij Jezus....Met het vuur van intens verlangen roept hij uit: "Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!" Zij proberen hem tot zwijgen te brengen, maar hij roept des te luider, "Zoon van David, heb medelijden met mij!" Deze bede wordt gehoord. Zijn volhardend geloof wordt beloond. Niet alleen krijgt hij zijn lichamelijk gezicht terug, ook de ogen van zijn begrip worden geopend. Hij ziet in Christus zijn verlosser en de Zon der Gerechtigheid schijnt in zijn hart. Allen die zich bewust zijn van de behoefte aan Christus zoals de blinde Bartiméüs en die even ernstig en vastbesloten zijn als hij was, zullen net als hij de zegen waarnaar zij hunkeren ontvangen.

De beproefden en lijdenden die Christus als hun helper zochten, werden bekoord door Zijn goddelijke volmaaktheid, de schoonheid en heiligheid die in Zijn karakter naar voren kwam. Maar de Farizeeën konden in Hem geen schoonheid ontdekken dat zij Hem zouden begeren. Zijn eenvoudige kleding en nederig leven, wars van uiterlijk vertoon, kwam hen voor als een wortel uit dorre aarde.– *ZDA Bijbelcommentaar*, vol.5 p.1111.(358, Ned.)

Velen beseffen hun hulpeloosheid; zij verlangen naar dat geestelijke leven dat hen in harmonie zal brengen met God en streven ernaar dat te verkrijgen..... Laten deze wanhopige strijdende mensen naar Jezus opzien. De verlosser staat gebogen over hen die Hij met Zijn bloed gekocht heeft en zegt met onuitsprekelijke tederheid en medelijden: "Wilt gij gezond worden?" Hij gebied u op te staan in gezondheid en vrede. Wacht niet op het gevoel dat u genezen bent. Geloof het woord van de verlosser. Zet uw wil aan de zijde van Christus. Wees bereid Hem te dienen en handelend naar Zijn woord zult u kracht ontvangen. Wat ook uw slechte gewoonten mogen zijn, Christus is bij machte – en verlangend – om u te verlossen....

Wanneer de zonde om de heerschappij over uw ziel strijdt en uw geweten belast, zie op de Verlosser. Zijn genade is voldoende om de zonde te onderwerpen. Laat uw dankbaar hart zich, bevend van onzekerheid, tot Jezus wenden. Leg beslag op de hoop die voor u is weggelegd, Christus wacht om u in Zijn gezin op te nemen. Zijn kracht zal uw zwakheid helpen. Hij wil u stap voor stap leiden. Plaats uw hand in de Zijne, en laat u door Hem geleiden.

Denk nooit dat Christus ver weg is. Hij is altijd nabij. Zijn liefhebbende aanwezigheid omringt u. Zoekt Hem als één die door u gevonden wenst te worden. Hij wenst niet alleen dat u Zijn kled aanraakt, maar dat u met Hem wandelt in voortdurende gemeenschap. – *Weg tot Gezondheid*, pp.61,62.

Dinsdag, 23 augustus: De diepere noden

In iedere plaats, in elk uur van de dag, is er een heilige Wachter die evenwicht brengt in iedere berekening, wiens oog de hele situatie ziet, of het nu één van trouw is, of één van ontrouw of bedrog.

We zijn nooit alleen, We hebben een Metgezel, of wij Hem nu kiezen of niet... waar u ook is, wat u ook doet, God is daar. Bij ieder woord en daad heeft u een getuige – de heilige, zonden hatende God. Niets dat gezegd, gedaan of gedacht is kan ontkomen aan Zijn oneindige oog. Uw woorden mogen dan niet gehoord zijn door menselijke oren, maar ze zijn gehoord door de Heerser van het universum. Hij leest de innerlijke toorn van de ziel als de wil tegenspoed ondervindt. Hij hoort de uitdrukking van heiligschennis. In de diepste duisternis en eenzaamheid Hij is er. Niet één kan God bedriegen; niet één kan ontsnappen van zijn verantwoording tot Hem....

De hele hemel heeft interesse in onze redding. De engelen van God.....noteren de daden van de mensen. Ze beschrijven in de boeken van Gods gedenken de woorden van geloof, de daden van liefde, de nederigheid van de geest, en in die dag als het werk van ieder mens beproefd zal worden wat voor soort het is, het werk van de nederige volgeling van Christus zal de test doorstaan en zal de lof van de hemel ontvangen. – *That I May Know Him*, p. 234.

En Jezus als Hij op hem zag, had medelijden met hem, en Hij zei: "Zoon, uw zonden zijn u vergeven." (Marc.2:5) Wat een vreugde was dat! Jezus wist precies

wat deze zonden – zieke ziel nodig had. Hij wist dat hij gekweld werd door zijn eigen geweten, daarom zei Hij: “uw zonden zijn u vergeven.” Wat een opluchting kwam er in zijn gemoed! Wat een hoop vervulde zijn hart!

Toen overlegden de Farizeeën in hun hart: “Wie kan zonden vergeven dan God alleen?”

Jezus zei tot hen: “Maar opdat u zult weten dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde om de zonden te vergeven(zei Hij tegen de verlamde): Ik zeg u, sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis.”

(Luk. 5:24. HSV.) Wat, neem uw bed op, met zijn verlamde armen! Wat ga op uw voeten met uw verlamde spieren! Wat deed hij?

Waarom, deed hij wat hem opgedragen werd? Hij deed wat de Heer hem zei. De kracht van de wil zette zijn verlamde spieren en armen in beweging, en ze gehoorzaamden na een lange tijd, nadat ze dat niet hadden gedaan. Deze manifestatie toonde aan het volk dat er Een in hun midden was, die niet allen kon vergeven, maar ook zieken kon genezen. – *Faith and Works*, p. 67.

Woensdag, 24 augustus: Dorcas in Joppe

In Joppe was een Dorcas, wier vaardige vingers actiever waren dan haar tong. Zij wist wie gemakkelijke kleding nodig had en wie behoefte had aan sympathie, en aan beide groepen voorzag zij ruimschoots in de behoefte. Toen Dorcas stierf, was de gemeente Joppe zich pijnlijk bewust van het verlies. Het is geen wonder dat zij treurden en klaagden of dat hete tranen op dat levenloze lichaam vielen. Zij was van zo'n grote waarde, dat zij door de kracht van God uit het land van de vijand werd teruggehaald, opdat haar vaardigheden en energie anderen nog tot zegen zouden kunnen zijn.

Zulk een geduldige, biddende en vasthoudende getrouwheid, als deze heiligen van God bezaten, is zeldzaam; toch kan de gemeente zonder dit niet bloeien. – *Ned. Getuigenissen*, deel 5, pp. 247,248.

Christus had de eerste discipelen gezegd dat ze elkaar moesten liefhebben zoals hij hen had liefgehad. Zo moesten voor de wereld getuigen dat Christus de hoop der heerlijkheid, in hen leefde. “Een nieuw gebod geef Ik u,” had Hij gezegd, “dat gij elkander liefhebt.” Joh.13:34. Op de tijd dat deze woorden gesproken werden, konden de discipelen ze niet begrijpen. Maar nadat ze aanschouwers waren geweest van het lijden van Christus en van Zijn opstanding en hemelvaart, en nadat de Heilige Geest tijdens het Pinksterfeest op hen had gerust, hadden ze een beter begrip gekregen van Gods liefde die zij voor elkaar moesten koesteren. Toen kon Johannes tot zijn medediscipelen zeggen:

“Hieraan hebben wij de liefde leren kennen, dat Hij Zijn leven voor ons heeft ingezet; ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten.”

Na de uitstorting van de Heilige Geest, toen de discipelen uitgingen om een levende Heiland te prediken, was hun enige wens de redding van zielen. Ze verheugden zich in de gemeenschap der heiligen. Ze waren teder, bedachtzaam, zelf verloochenend, gewillig om offers te brengen ter wille van de waarheid. In hun dagelijkse omgang met elkaar openbaarden ze de liefde die Christus hen had bewezen. Door onzelfzuchtige woorden en daden streefden ze er naar deze liefde in de harten van anderen te ontsteken.

Een dergelijke liefde zouden de gelovigen altijd behoren te koesteren. Ze moesten in gewillige gehoorzaamheid aan het nieuwe gebod voorwaarts gaan. Ze moesten zo nauw met Christus verbonden zijn, dat ze in staat zouden zijn om al Zijn eisen te vervullen. Hun leven moest de macht verheerlijken van een Heiland die door Zijn gerechtigheid kon rechtvaardigen.– *Van Jeruzalem tot Rome*, pp.399,400.

Donderdag, 25 augustus: De kerk aan het werk

Als we onze weg aan de Here toevertrouwen moeten we ons hart door en door onderzoeken, en al het boze wegdoen, zodat Christus het vullen kan met Zijn gerechtigheid. We moeten de Here zoeken in gebed, met in het begin van onze smeekbede berouw van de zonde...Gods wet is de test voor ons handelen. Zijn ogen zien iedere daad, doorzoekend iedere kamer van de geest, ziende al de schuilplaatsen van zelf – bedrog en alle huichelarij. Alle dingen zijn naken en open voor het oog van Hem met wie we te doen hebben. Maar Hij wil allen ontvangen die tot Hem komen met een berouwvol hart en een trouw doel om iedere verkeerdheid te verlaten.

In al onze zakelijke transacties, in ieder woord en daad, moeten we een zuiver doel en een helder verstand gebruiken. We moeten ons werk aan God toevertrouwen, en het dan in Zijn handen achterlaten.

Ons werk moet gedaan moet worden met strikte integriteit vrij van zelfzucht. Als we werken laat ons dan om Gods hulp vragen, bedenkend dat dit de enige zaak is die ons werk vrij van zelfzucht kan houden....

Zie omhoog met intense oprechtheid, want u hebt voortdurend stromen van verfrissende hemelse lucht

nodig. We moeten voortdurend leven in gemeenschap met onze hemelse Vader...Verricht uw plichten alsof ze gedaan worden in het zicht van een heilige God.– *That I May Know Him*, p. 290.

Aan ons, zowel als aan de discipelen heeft Christus de taak gegeven om de waarheid aan de wereld te brengen. Maar alvorens zich bezig te houden met deze grote, agressieve oorlogsvoering

waarvan eeuwige gevolgen afhankelijk zijn, nodigt Christus iedereen uit om de kosten te berekenen. Hij geeft hun de verzekering dat als zij met een volkomen hart het werk op zich nemen, door zich als lichtdragers aan de wereld te geven; als zij beslag leggen op Zijn kracht, zij vrede met Hem zullen maken en bovennatuurlijke bijstand zullen verkrijgen, die hen in staat zal stellen om in hun zwakte daden van almacht te verrichten. Als zij voorwaarts gaan met geloof in God, zullen zij niet falen of moedeloos worden, maar zij zullen de zekerheid van onfeilbaar succes hebben. – ZDA Bijbelcommentaar, vol 5 p 1121.(375. Ned.)

De Heer heeft aan Zijn volgelingen het krijgsplan niet verborgen gehouden. Hij heeft aan Zijn volk het grote conflict getoond, en Hij heeft hen woorden van bemoediging gegeven. Hij geeft hun niet de opdracht de strijd aan zonder de kosten te berekenen, terwijl Hij hen verzekert dat ze niet alleen strijden, maar dat bovennatuurlijke helpers de zwakken in staat zal stellen, als zij in Hem vertrouwen, sterkte te verkrijgen tegen het oneindige kwade complot dat tegen hen oprijst. Hij wijst hen op het hemelse universum, en verzekerd hen dat heilige wezens worstelen

tegen de vorsten en krachten en regeerders van de duisternis van deze wereld, en tegen de geestelijke verdorvenheid in hoge plaatsen— *The Upward Look*, p. 82.

Vrijdag, 26 augustus: Voor verdere bestudering

Welfare Ministry, pp. 327 – 338.

10. Jezus won hun vertrouwen

Sabbatmiddag 27 augustus

Iedere daad tijdens het dienstwerk van Christus had een verrijkend doel. Het behelsde meer dan uit de daad zelf bleek. Zo ook in het geval met de melaatse. Terwijl Jezus allen die tot Hem kwamen diende, verlangde Hij ernaar hen te zegenen die niet kwamen. Terwijl Hij de tollenaars, de heidenen en de Samaritanen tot Zich trok, verlangde Hij ernaar de priesters en de leraars te bereiken, die waren ingesloten door hun vooroordeel en overlevering. Hij liet geen middel onbeproefd waardoor ze bereikt zouden kunnen worden. Door de genezen melaatse tot de priesters te zenden, gaf Hij hun een getuigenis dat erop berekend was, hun vooroordelen te ontwapenen. —*De Wens der Eeuwen*, p. 166.

Naar de mening van de rabbi's betekende godsdienst een voortdurend druk bezig zijn. Zij waren afhankelijk van uiterlijk vertoon om hun hooghartige vroomheid aan te tonen. Op deze wijze scheidden ze hun ziel van God af, en omringden zichzelf met zelfgenoegzaamheid. Dezelfde gevaren bestaan ook nu nog. Wanneer de activiteit toeneemt en de mensen succes krijgen in hun werk voor God, bestaat het gevaar dat zij zullen vertrouwen op menselijke plannen en methoden. Er bestaat een neiging om minder te bidden en minder geloof te hebben. Evenals de discipelen verkeren wij in het gevaar, onze afhankelijkheid van God uit het oog te verliezen, en te trachten ons werk tot onze redder te maken. Wij moeten voortdurend op Jezus zien, en beseffen dat het Zijn kracht is die het werk doet. Terwijl wij ernstig moeten arbeiden voor de redding van het verlorene, moeten we ook tijd nemen voor overdenking, voor gebed, en voor de studie van Gods Woord. Alleen het werk dat tot stand gebracht wordt onder veel gebed en dat geheiligd wordt door de verdiensten van Christus, zal tenslotte een goede uitwerking blijken te hebben.

Nooit was iemands leven zo overladen van werk en verantwoording als her leven van Jezus; hoe dikwijls werd Hij nochtans aangetroffen in gebed! Hoe voortdurend was Zijn gemeenschap met God! Steeds weer in het verslag over Zijn leven op aarde vinden we zinsneden als: "En vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op en ging naar buiten en Hij ging naar een eenzame plaats en bad aldaar." (Marc.1:35) "Vele scharen stroomden samen om te horen en zich te laten genezen van hun ziekten. Doch Hij trok Zich terug in de eenzame plaatsen om te bidden." (Luc.5:15,16) "En het geschiedde in die dagen, dat Hij naar het gebergte ging om te bidden, en Hij bracht de nacht door in het gebed tot God." (Luc.6:12)

In een leven dat volkomen gewijd was aan het heil van anderen, vond de Heiland het noodzakelijk zich van de verkeerswegen terug te trekken en van de schare die Hem dag en nacht volgde. Hij moest Zich afwenden van een leven van ononderbroken werkzaamheid en contact met de menselijke noden, om de afzondering te zoeken en de onverbroken gemeenschap met Zijn Vader. Daar Hij één

was met ons, deelde in onze noden en zwakheden, was Hij volkomen afhankelijk van God, en in het gebed op een eenzame plaats zocht Hij goddelijke kracht, opdat Hij weer zou kunnen uitgaan, versterkt om plicht en beproeving onder ogen te zien. In een wereld van zonde verdroeg Jezus strijd en zielensmart. In gemeenschap met God kon Hij de lasten die Hem terneerdrukten, van Zich werpen. Hier vond Hij troost en vreugde. —*De Wens der Eeuwen*, p. 233,234

Zondag 28 augustus: Het winnen van vertrouwen

Velen oefenen dat geloof niet uit dat hun bevoegdheid en plicht is om uit te oefenen. Vaak wachten ze op het gevoel dat geloof alleen kan brengen. Gevoel is geen geloof; de twee zijn verschillend. Het is aan ons om geloof uit te oefenen, maar blijde gevoelens en de zegen worden door God geven. De genade van God komt tot ons via het kanaal van levend geloof en dat geloof is het dat binnen onze macht ligt om uit te oefenen.

Waar geloof houdt vast aan en maakt aanspraak op de beloofde zegen voordat het gebeurd en gevoeld is. We moeten onze verzoeken in geloof binnen het tweede gordijn brengen, en het geloof laten vasthouden aan de beloofde zegen en het opeisen als de onze. Dan moeten wij geloven dat we de zegen zullen ontvangen, omdat ons geloof het heeft vast gehouden, en volgens het Woord is het van ons. “Alle dingen, die gij biddende begeert, gelooft, dat gij ze ontvangen zult, en zij zullen u geworden.” (Marcus 11:24). Geloof, puur geloof, om te geloven dat we de zegen ontvangen, zelfs voordat we ons realiseren dat het hier is... Maar velen stellen... dat ze geen vertrouwen kunnen hebben tenzij zij de kracht van de Geest voelen. Zij verwarren geloof met de zegen, die wordt geleverd door het geloof. De beste tijd om geloof te oefenen, is wanneer we ons door de Geest verlaten voelen. Wanneer dikke wolken van duisternis lijken te zweven over de geest, dan is het tijd om het levend geloof de duisternis te laten doorboren en de wolken verstrooien. Geloof rust op de beloften die we in het woord van God vinden, en alleen degenen die dat Woord gehoorzamen kunnen aanspraak maken op haar glorieuze beloftes...

De mate van de Heilige Geest die we ontvangen zal worden aangepast aan de mate van onze wens en het geloof dat daarvoor word uitgeoefend.... We kunnen er zeker van zijn dat wij de Heilige Geest zullen ontvangen als we individueel het experiment van vertrouwen op Gods woord aangaan. —*God's Amazing Grace*, p. 207

Bij het overdenken van de resultaten van zijn werk kwam het Mozes voor alsof zijn leven van beproevingen en zelfopoffering vrijwel vergeefs was geweest.

Toch had hij geen spijt van de lasten die hij getorst had. Hij wist dat God hem Zijn taak en Zijn werk had opgedragen. ... Hoewel zijn beproevingen zwaar waren geweest, had hij bijzondere bewijzen ontvangen van Gods goedkeuring; hij had een rijke ervaring opgedaan gedurende het verblijf in de woestijn, bij het zien van de bewijzen van Gods macht en heerlijkheid, en in de gemeenschap van zijn liefde; hij wist dat hij de goede keus had gedaan toen hij verkoos liever smaadheden te dragen met het volk van God, dan voor een tijd de genietingen der zonde te smaken.

Bij het terugblikken op zijn leven als leidsman van Gods volk, was er één verkeerde daad die zijn leven besmeurde. Als die overtreding uitgewist zou kunnen worden, wist hij dat hij niet voor de dood hoefde te vrezen. Hij was ervan overtuigd dat berouw en geloof in het beloofde offer alles was wat God van hem vroeg, en

opnieuw beleed Mozes zijn zonde en smeekte om vergiffenis in de Naam van Jezus.
— *Patriarchen en Profeten, hfdst 43: De dood van Mozes*

Maandag 29 augustus: Een zorgvuldige overweging

Toen Paulus trachtte zielen tot de voet van het kruis te leiden, waagde hij het niet om de ongebondenen rechtstreeks te berispen, of om hun te laten zien hoe afschuwelijk hun zonde was in de ogen van een heilig God. Liever stelde hij hun het ware levensdoel voor ogen, en trachtte hij hen de lessen van de goddelijke Leraar in te prenten, die, wanneer ze werden aanvaard, hen uit wereldsgezindheid en zonde tot reinheid en gerechtigheid zouden opheffen. Hij stond voornamelijk stil bij de praktische vroomheid en de heiligheid waartoe diegenen moesten komen die een plaats waardig zouden worden geacht in Gods Koninkrijk. Hij wenste dat het licht van Christus' evangelie de duisternis van hun gemoed zou doorbreken, opdat ze zouden zien hoe weerzinwekkend hun immorele praktijken in de ogen van God waren. Dientengevolge was het hoofdthema van zijn prediking onder hen: "Christus en die gekruisigd". Hij probeerde hen aan te tonen, dat de heerlijke waarheid van redding door berouw jegens God en geloof in de Here Jezus Christus, hun ernstigste streven en hun grootste vreugde moest zijn.

De wereldwijze keert zich van het licht der genade af, omdat het zijn hoogdravende theorieën beschaamt. De wereldling weigert het te aanvaarden, omdat het hem van zijn aardse afgoden zou scheiden. Paulus zag dat het karakter van Christus eerst moest worden verstaan, alvorens mensen Hem konden liefhebben of het kruis met ogen des geloofs konden aanschouwen. Hier moet het uitgangspunt liggen van alle streven dat door alle eeuwen heen de kennis en het lied van de verlostten zal uitmaken. Alleen in het licht van het kruis kan de werkelijke waarde van de menselijke ziel worden beoordeeld.

De louterende invloed van de genade van God verandert de aangeboren aanleg van de mens. — *Van Jeruzalem naar Rome, hfdst 26 – Apollos te Korinthe*

Laat niemand zijn God gegeven bevoegdheden slijten in een poging om het werk van de Heer sneller vooruit te laten gaan. De kracht van de mens kan het werk niet bespoedigen ; daarmee moet de kracht van hemelse intelligenties verenigd zijn. Alleen zo kan het werk van God tot in de perfectie worden gebracht. De mens kan niet het deel van Gods werk doen. Een Paulus kan planten, en een Apollos water geven, maar God geeft de groei. In eenvoud en zachtmoedigheid moet de mens samenwerken met goddelijke agentschappen, ten alle tijden zijn best doen, maar toch altijd zich realiserend dat God de grote Meester Arbeider is. De mens moet zich niet zelfbewust voelen, want daardoor zal hij zijn reserve-kracht uitputten en zijn geestelijke en lichamelijke krachten vernietigen. Hoewel nu alle werklui die de zwaarste lasten dragen opzij moeten worden gezet, zou Gods werk verder worden overgedragen. Laat dan onze ijver in arbeid worden gematigd met gezond verstand; laten we ophouden onze inspanningen te doen voor hetgeen alleen de Heer kan uitvoeren. — *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 298.*

Niets kan, of zal ooit het karakter geven aan het werk van de presentatie van de waarheid om mensen zo goed te helpen waar ze ook mogen zijn, dan Samaritaans werk . Een werk, goed uitgevoerd om arme zondaars die gepasseerd zijn door de kerken, te redden, zal de wig zijn die de waarheid de ruimte geeft. Een andere

volgorde van dingen moet worden gevolgd onder ons volk, en als dit soort werk is gedaan, ontstaat er een geheel andere sfeer rondom de zielen van de arbeiders; want de Heilige Geest communiceert met al degenen die Gods werk doen, en degenen die door de Heilige Geest bewerkt worden zullen een macht voor God om de zielen op te richten, te versterken en te redden die aan het sterven zijn. —*Special Testimonies*, series A, no. 11, p. 32.

Dinsdag 30 augustus: Sociaal kapitaal

Jozefs trouwe integriteit leidde tot het verlies van zijn reputatie en zijn vrijheid. Dit is de zwaarste test waaraan de deugdzame en Godvrezende zal worden onderworpen, dat ondeugd voorspoedig lijkt terwijl deugd met voeten wordt vertreden. De verleider leefde in welvaart als een model van deugdzame correctheid, terwijl Jozef, trouw aan principe, onder een vernederende last van weerzinwekkende criminaliteit lag. Jozefs religie hield hem ondanks al zijn beproevingen, zachtmoedig en zijn medeleven met de mensheid warm en sterk. Er zijn mensen die als ze voelen dat ze niet terecht worden behandeld, zuur, onvriendelijk, bot en grof worden in hun woorden en gedrag. Ze zinken ontmoedigd, hatelijk weg en haten anderen. Maar Jozef was een christen. Zodra hij de poorten van de gevangenis binnenkomt, brengt hij al de helderheid van zijn christelijke principes in actie; Hij begint zich nuttig te maken voor anderen. Hij trekt zich de problemen van zijn medegevangenen aan. Hij is vrolijk, want hij is een christelijke heer. God bereidde hem onder deze discipline voor op een situatie van grote verantwoordelijkheid, eer, bruikbaarheid en hij was gewillig om te leren. Hij onderwierp zich aan de lessen die de Heer hem wilde leren. Hij leerde in zijn jeugd het juk dragen. Hij leerde om te regeren door eerst zelf gehoorzaam te zijn. Hij vernederde zichzelf en de Heer verhief hem tot speciale eer.

Het aandeel dat Jozef had in de gebeurtenissen in de sombere gevangenis, was wat hem ten slotte ophief tot welvaart en eer. God heeft het zo gedaan dat hij ervaring moest krijgen door verleidingen, tegenspoed en ontberingen, om hem voor te bereiden een verheven positie te vervullen. —Ellen G.White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 1p. 1097

Het leven van Daniël bevat voor ons een les. Het openbaart het feit dat een zakenman niet noodzakelijk een scherpzinnig politicus moet zijn. Hij kan van stap tot stap door God onderwezen worden. Daniël was een profeet van God terwijl hij eerste minister was in het koninkrijk Babylon en hij ontving het licht van Gods inspiratie. Wereldse, eierzuchtige staatslieden worden in Gods Woord voorgesteld als gras dat groeit en als de bloem van het gras die verdort. Toch wil de Here voor zijn werk intelligente mensen gebruiken, die bekwaam zijn voor verschillende takken van werk. Er is behoefte aan zakenmensen die de grote beginselen van de waarheid vervlechten met al hun zakelijke ondernemingen. Hun talenten moeten volmaakt worden door grondige studie en opleiding. Wanneer ergens mensen in een tak van dienst hun kansen moeten aangrijpen om verstandig en bruikbaar te zijn, geldt het die mensen, die hun bekwaamheden gebruiken om Gods koninkrijk in deze wereld te helpen bouwen. We weten van Daniël, dat wanneer zijn werk nauwgezet werd onderzocht, er geen enkele fout in te ontdekken was. Hij was een voorbeeld van wat elke zakenman kan zijn. Zijn geschiedenis laat zien wat iemand kan bereiken, die de krachten van verstand en lichaam, van hart en leven, wijdt aan het dienen van God. — *Lessen uit het leven van alledag*, p. 187

Woensdag 31 augustus: De Waarde van Sociaal Kapitaal

Terwijl Nehemia de hulp van God smeekte, heeft hij zijn eigen armen niet over elkaar geslagen, met het gevoel dat hij zorg noch verantwoordelijkheid meer had in het bewerkstelligen van zijn doel om Jeruzalem te herstellen. Met bewonderenswaardige voorzichtigheid en vooruitdenken ging hij alle benodigde regelingen treffen, om het succes van de onderneming te verzekeren...

Het voorbeeld van deze heilige man moet een les zijn voor alle mensen van God, dat zij niet alleen bidden in geloof, maar ook werken met toewijding en trouw. Hoe meer moeilijkheden we tegenkomen, hoe vaker we de werking van de voorzienigheid ten behoeve van onszelf belemmeren, want voorzichtigheid, voorbedachtheid en ijver worden beschouwd als zijnde weinig te maken te hebben met religie! Dit is een ernstige vergissing. Het is onze plicht om elke macht te cultiveren en te beoefenen die ons tot efficiëntere werknemers voor God zou maken. Zorgvuldige overweging en goed ontwikkelde plannen zijn zo essentieel voor het succes van heilige ondernemingen vandaag, als het in de tijd van Nehemia was.... Mannen van gebed moeten mannen van actie zijn. Degenen die voorbereid en gewillig zijn, vinden de manieren om te werken. Nehemia was niet afhankelijk van onzekerheden. De middelen die hij miste, vroeg hij aan degenen die konden schenken.

Zolang we in deze wereld, zijn zo lang als de Geest van God met de mensenkinderen streeft, zo lang zullen we gunsten ontvangen en ook schenken. Wij moeten het licht van de waarheid geven aan de wereld, zoals geopenbaard in de Schriften; en we van de wereld ontvangen wat God hen beweegt te geven ten behoeve van Zijn werk. — *Conflict and Courage*, p. 263

We moeten elke mogelijkheid die we bezitten waarderen, omdat het uitgeleend kapitaal is, dat moet worden verbeterd tot Gods glorie.... Er is constante verleiding voor de mensheid om te overwegen dat elke invloed die zij hebben opgedaan het resultaat is van iets waardevol in zichzelf. De Heer werkt niet met deze, want Hij zal de heerlijkheid die tot Zijn eigen naam behoort, niet aan mensen geven..

Hij maakt de nederige, betrouwbare dienaar tot zijn vertegenwoordiger — degene die zich niet zal verheffen en niet veel meer van zichzelf denkt zou moeten. Het leven van zo iemand zal worden gewijd aan God als een levend offer, en zo een leven zal Hij accepteren en gebruiken en ondersteunen. Hij verlangt ernaar om mensen verstandig te maken met Zijn eigen wijsheid, opdat die wijsheid door Zijn eigen naam kan worden uitgeoefend. Hij manifesteert Zich door middel van de gewijde, bescheiden werknemer....

Draag elk toevertrouwd vermogen als een heilige schat, om gebruikt te worden in het delen met anderen van de ontvangen kennis en genade. U zult hierin de verantwoordelijkheid afleggen voor het doel waarvoor God u ze gaf. De Heer vereist van ons om in het niet te zinken in Jezus Christus, en alle heerlijkheid God toekomt. — *That I May Know Him*, p. 88.

Donderdag 1 september: In de Gratie Zijn Met Alle Mensen

Gods kinderen moesten al het terrein in bezit nemen dat God hun had aangewezen. De volken die de aanbidding en de dienst van de ware God hadden verworpen, moesten worden uitgeroeid. Het was echter Gods bedoeling dat de mensen door de openbaring van zijn karakter door middel van Israël tot Hem

getrokken zouden worden. De uitnodiging van het evangelie moest aan heel de wereld worden gebracht. Door de lessen van de offerdienst moest Christus voor de volken worden verheven, en allen die op Hem zouden zien, zouden behouden worden. Allen die zich evenals Rachab de Kanaänitische en Rut de Moabitische van hun afgodendienst zouden afwenden naar het aanbidden van de ware God, moesten zich verenigen met Zijn uitverkoren volk. Naarmate het getal der Israëlieten zou toenemen, moesten zij hun grenzen verruimen, tot hun koninkrijk heel de wereld zou omvatten.

God wilde alle volken onder zijn genadig bestuur brengen. Hij wilde dat de aarde met blijdschap en vrede vervuld zou worden. Hij had de mens geschapen om gelukkig te zijn en Hij wil het menselijk hart vullen met de vrede des hemels. Hij wil dat de gezinnen op aarde een zinnebeeld zullen zijn van het grote hemels gezin.- *Lessen uit het leven van alledag*, p. 151,152

Na de uitstorting van de Heilige Geest gingen de discipelen uit om een verrezen Verlosser te verkondigen, met één wens: de redding van zielen. Ze bleven zich verheugen in de heerlijkheid van de gemeenschap met heiligen. Ze waren zacht, doordacht, zelf verloochenend, bereid om een offer te bengen omwille van de waarheid. Ze openbaarden in hun dagelijkse gemeenschap met elkaar de liefde die Christus hen had geboden te openbaren. Door onzelfzuchtige woorden en daden streefden zij deze liefde in andere harten te ontsteken.

De gelovigen moesten ooit de liefde koesteren die de harten van de apostelen vervuld had na de uitstorting van de Heilige Geest. Ze moesten erop uit gaan in gewillige gehoorzaamheid aan het nieuwe gebod. "Een nieuw gebod geeft Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt." Johannes 13:34. Zo nauw moesten zij verenigd zijn met Christus dat zij in staat zou worden gesteld om Zijn vereisten te vervullen. De kracht van een Redder die hen zou kunnen rechtvaardigen door Zijn gerechtigheid, zou worden vergroot. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p.241

Als de genade van Christus tot uitdrukking komt in de woorden en de werken van de gelovigen, zal het licht schijnen naar degenen in duisternis; want terwijl de lippen tot lof van God spreken, zullen de handen uitgestrekt worden in weldadigheid voor de steun van de mensen die vergaan. We lezen dat op de dag van Pinksteren, toen de Heilige Geest uitgestort was over de discipelen, niemand zei dat wat hij bezat zijn eigendom was. Al hun eigendommen werd ingezet voor de vooruitgang van de prachtige reformatie. En duizenden werden in één dag bekeerd. Wanneer dezelfde geest gelovigen vandaag beweegt en ze geven met de dezelfde ruimdenkendheid terug aan God wat van Hem is, zal er een breed en verreikend werk worden uitgevoerd. — *Welfare Ministry*, p. 271.

Vrijdag 2 september: Voor verdere bestudering

My Life Today; p. 242

11. Jezus zei tot hen: Kom achter Mij

Sabbatmiddag 3 september

Van alle schepselen is het schaap een van de schuchterste en meest hulpeloze, en in het Oosten is de zorg van de herder voor zijn kudde onvermoeid en onafgebroken.

Wanneer een herder zijn kudde over de rotsachtige heuvels leidt, door wouden en woeste ravijnen, naar de grasrijke plekjes langs de rivier; wanneer hij over hen waakt in de bergen gedurende de eenzame nacht, hen behoedend voor rovers, teder zorgend voor de zieken en zwakken, geraakt zijn leven nauw met het hunne verbonden. Een sterke, tedere gehechtheid bindt hem aan datgene wat aan zijn zorg is toevertrouwd. Hoe groot de kudde ook is, de herder kent elk schaap. Elk schaap heeft zijn naam, en luistert naar die naam wanneer de herder het roept.

Zoals een aardse herder zijn schapen kent, zo kent ook de goddelijke Herder Zijn kudde, die verstrooid is over de gehele wereld. "Gij toch zijt Mijn schapen, de schapen die Ik weid; gij zijt mensen en Ik ben uw God, luidt het woord van de Here Here." (Ez.34:31) Jezus zegt : "Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn." (Jes.43:1) "Ik heb u in Mijn handpalmen gegrift." (Jes.49:16)...

Jezus kent iedere ziel zo volkomen, alsof die de enige was voor wie de Heiland is gestorven. De wanhoop van ieder mens raakt Zijn hart. De kreet om hulp bereikt Zijn oor. Hij is gekomen om alle mensen tot Zich te trekken. Hij zegt tot hen: "Volg Mij" (Matth.9:9), en Zijn Geest beweegt hun harten om hen tot Hem te trekken. Velen weigeren getrokken te worden. Jezus weet wie zij zijn. Hij weet ook wie vol vreugde Zijn roep horen, en bereid zijn onder Zijn herderlijke zorg te komen. Hij zegt : "Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken ze en zij volgen Mij." (Joh.10:27). Hij zorgt voor een ieder alsof er geen ander op de aardbodem bestond.

"Hij roept zijn eigen schapen bij name en voert ze naar buiten... en de schapen volgen hem, omdat ze zijn stem kennen." (Joh.10:3,4) De herder in het Oosten drijft zijn schapen niet. Hij is niet afhankelijk van geweld of vrees; maar terwijl hij voor hen uitgaat, roept hij hen. Zij kennen zijn stem en luisteren naar de roep. —*De Wens der Eeuwen*, p. 319.

Christus is de Opperherder. Hij heeft de zorg van Zijn kudde aan onderherders toevertrouwd. Hij vereist dat deze herders dezelfde belangstelling hebben voor zijn schapen die Hij altijd heeft laten zien, en om altijd het gevoel van de verantwoordelijkheid van de last die Hij aan hen heeft toevertrouwd.

Predikanten, die door God zijn geroepen om te arbeiden in woord en leer, zijn herders van Christus. Hij heeft hen onder Zichzelf benoemd om toezicht te houden op Zijn kudde en de kudde te hoeden . Hij heeft deze herders plechtig bevolen om trouwe herders te zijn, de kudde met toewijding te voeden, om Zijn voorbeeld te volgen, de zwakken te versterken, de teerhartigen te voeden, en hen te behoeden tegen beesten die verslinden. Hij wijst ze naar Zijn voorbeeld van liefde voor zijn schapen. Om hun bevrijding te verzekeren, heeft Hij Zijn leven voor hen gegeven. Als ze Zijn zelfverloochenende voorbeeld imiteren, zal de kudde onder hun hoede voorspoedig zijn. Zij zullen een diepere interesse manifesteren dan Jakob, die een trouwe herder over de schapen en het vee van Laban was. Zij zullen voortdurend werken voor het welzijn van de kudde. —*Spiritual Gifts*, vol. 3,p. 123

Zondag 4 september: Ze kennen Zijn stem

Dagelijks moeten wij voorbereid zijn voor het koninkrijk van heerlijkheid. Gods standaard is het testen van ons karakter. Als we de test doorstaan, krijgen we een plaats tussen de verlost. We moeten de hemel in ons hart brengen, in het

dagelijkse leven. Christus is een almachtig helper, en degenen die Hem volgen, zullen niet in het duisternis wandelen, maar zullen de gedachten van de hemel begrijpen. Zij zullen de stem van de ware Herder verstaan, en zullen in gehoorzaamheid wandelen.

Wij moeten de Schriften voor onszelf doorzoeken. Als we hen doorzoeken net als we naar een verborgen schat zoeken, zullen de waarheden die we vinden ons kracht geven om te staan op de dag van God. God houdt ons verantwoordelijk voor mensen om ons heen. Er zijn zondaars te redden en zielen te winnen. Zullen we toestaan dat ongerechtigheid ons zal scheiden van Christus, van het werk dat Hij ons heeft gegeven? Laat elk één van ons zeggen: ik zal de Heiland niet teleurstellen. Hij zou niet tevergeefs voor mij zijn gestorven. Ik wil Hem loven in alle eeuwigheid. Ik moet tegen elke prijs de hemel bereiken. — *This Day With God*, p. 320.

We moeten onszelf dagelijks wijden aan Gods dienst. We moeten in geloof tot God komen We moeten onszelf voor God verootmoedigen. We moeten al eerst met onszelf te maken hebben. Het hart moet nauwkeurig onderzocht worden. Doorzoek het om te zien wat de vrije toegang van Gods Geest belemmert. We moeten de Heilige Geest ontvangen. Dan zullen we macht hebben om met God te zegevieren.

Louter en alleen instemmen met de waarheid volstaat niet. Dagelijks moeten we de waarheid naleven. We moeten onszelf omsluiten met God, totale overgave aan Hem. Luisteren naar de grote en wonderlijke waarheden van het Woord volstaat niet. Wij moeten onszelf de vraag stellen, woont Christus door geloof in mijn hart? Hij alleen kan ons onze noodzaak tonen en de waardigheid en de glorie van de waarheid onthullen.

Op het altaar van zelfopoffering – de aangewezen plaats van bijeenkomst tussen God en de ziel – ontvangen we van de hand van God de hemelse fakkel die het hart doorzoekt, haar grote behoefte aan een blijvende Christus onthult. – *Our High Calling*. P. 21

De grote Herder heeft onderherders aan wie Hij de zorg voor Zijn schapen en lammeren opgedragen heeft. Het eerste werk dat Christus aan Petrus toevertrouwde bij het herstel tot het predikambt, was om de lammeren te voeden. Zie Joh. 21:15. Dit was een werk waarin Petrus slechts weinig ervaring had. Het eiste grote zorg en tederheid, veel geduld en uithoudingsvermogen. Het riep hem op om voor kinderen en jeugdigen dienst te verrichten, alsmede voor degenen die nog jong in het geloof waren, om de onwetenden te onderwijzen, om de Schriften voor hen te openen en ze tot nuttigheid in de dienst van Christus op te voeden. Voordien was Petrus niet bekwaam geweest om dit te doen of zelfs ook maar om het belang ervan te begrijpen.

De vraag die Christus aan Petrus stelde was vol van betekenis. Hij noemde slechts één voorwaarde van discipelschap en dienst. "Hebt gij Mij lief?" Zo sprak Hij. Dit is de noodzakelijke bevoegdheid. Mocht Petrus ook al ieder andere bekwaamheid bezitten; zonder de liefde van Christus kon hij geen getrouwe herder over de kudde des Heren zijn. Kennis, weldadigheid, welsprekendheid, dankbaarheid en ijver zijn allemaal hulpmiddelen voor het goede werk, maar zonder de liefde van Jezus in het hart, zal het werk van de christelijke prediker een mislukking blijken te zijn. — *Gospel Workers*, pp.182,183.

Maandag 5 september: We moeten zoeken

Wij moeten werken zoals Jezus deed, vanuit onze eigen plezier, keer af van Satans lokmiddelen, gemak verachten, en egoïsme verafschuwen, zo dat wij diegenen die verloren zijn, kunnen zoeken en redden, zielen van duisternis naar licht brengen, in de zonneschijn van Gods liefde. Wij hebben opdracht gekregen te gaan en het evangelie aan ieder schepsel preken. Wij moeten aan de verloren het nieuws brengen dat Christus zonden kan vergeven, de aard kan vernieuwen, kan de ziel in de klederen van Zijn gerechtigheid kleden, de zondaar aan zijn gezond verstand brengen, en hem leren en hem passend maken om een arbeider samen met God te worden.

De bekeerde ziel leeft in Christus. Zijn duisternis gaat weg, en een nieuwe en hemelse licht schijnt in zijn ziel. "Hij die zielen wint is verstandig." "En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspannel; en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht eeuwig als de sterren, voor eeuwig en altoos." (Daniel 12:3) Wat gedaan is door de samenwerking van de mens met God is een werk dat nooit zal vergaan, maar door de eeuwig eeuwen doorstaan. Hij die God zijn wijsheid maakt, die in de volledige gestalte van een man in Christus Jezus opgroeit, zal voor koningen staan, voor de zogenaamde grote mannen van de wereld, en de lof tonen van Hem, die hem heeft geroepen uit de duisternis tot Zijn wonderbare licht. . Wetenschap en literatuur kunnen niet het licht brengen in de donkere geest van de mens, die het licht van de prachtige evangelie van de Zoon van God kan brengen. Alleen de Zoon van God kan het grote werk doen om de ziel lichtdoorlatend te maken. — *The Fundamentals of Christian Education*, p. 199

De armoede van de mensen aan wie we worden verzonden moet ons niet weerhouden om voor hen te werken. Christus kwam naar deze aarde om te wandelen en werken onder de armen en lijdenden. Zij ontvangen het grootste deel van Zijn aandacht. En vandaag, in de persoon van Zijn kinderen, bezoekt Hij de armen en behoeftigen, het wee te verzachten en het verlichten van lijden. Door het lijden en behoefte weg te nemen, zullen wij nooit inzicht hebben in de genade en de liefde van God, geen manier om de medelevend, sympathieke hemelse Vader te leren kennen. Nooit zet het evangelie een aspect van meer liefdadigheid dan wanneer het wordt gebracht aan de meest behoeftige en arme regio's. Dan is het dat haar licht weer met de helderste straling en de grootste macht schijnt.... De zondevergeevende Redder is verheugd over de armen en onwetenden en geeft hen te eten van het brood dat uit de hemel naar beneden komt.

Ze drinken van het water des levens. Degenen die verafschuwd werden en verlaten zijn, zijn door geloof en gratie verhoogd tot de waardigheid van de zonen en dochters van God. Opgeheven boven de wereld, zitten ze in de hemelsferen, in Christus. Misschien hebben zij geen aardse schat, maar ze hebben de Parel van grote waarde gevonden. — *Testimonies for the Church*, vol. 7, pp. 226,227

Dinsdag 6 september: De brug

Christus wil aan zijn boodschappers dezelfde verlangende liefde geven, die in Hem leeft als Hij zoekt naar het verlorene. Wij moeten niet alleen maar zeggen: "Kom." Er zijn mensen die deze roep horen, maar hun gehoor is te afgestompt om de zin ervan te vatten. Hun ogen zijn te zeer verblind om te zien, dat hun iets goeds te wachten staat. Velen zijn zich van hun ontaarding bewust. Zij zeggen: Ik ben niet goed

genoeg om geholpen te worden. Laat mij maar met rust. Maar Gods werkers moeten niet ophouden. Houd u vol tedere, medelijdende liefde bezig met de moedelozen en hulpelozen. Geef hen uw moed, uw hoop, uw kracht. Dwing hen door uw liefde om te komen. 'Weest ook barmhartig jegens sommigen, die twijfelen, redt hen door hen uit het vuur te rukken.' (Judas 22:23)

Wanneer Gods dienstknechten in geloof met Hem wandelen zal Hij hun boodschap kracht verlenen. Zij zullen in staat zijn zijn liefde, en het gevaar Gods genade te verwerpen, zé te brengen dat mensen gedrongen zullen worden het evangelie te aanvaarden. God zal wonderen doen als mensen het hun door God gegeven aandeel willen verrichten. Nog steeds kan in menselijke harten een even grote verandering tot stand worden gebracht als in het verleden heeft plaatsgevonden. —*Lessen uit het leven van alledag*, pp 123,124

Wanneer hemelse intelligenties degenen zien die beweren zonen en dochters van God te zijn, christelijke inspanningen doen om de dwalende te helpen, een tedere, sympathieke geest voor de berouwvolle en de gevallen manifesteren, komen de engelen heel dicht bij hen en brengen hen in herinnering de juiste woorden die de ziel zal kalmeren en verheffen. Heilige engelen zijn op het spoor van een ieder van ons. We moeten niet de minste van Gods kinderen verachten, geen eerbetoon afdwingen van anderen naar onszelf....

Degenen die van Jezus houden zullen houden van degenen voor wie Christus stierf. Als veel van de zondaars die om ons heen zijn het licht hadden ontvangen die voor ons een zegen is geweest, zouden zij zich hebben verheugd in de waarheid, en zouden in voordeel zijn voor velen die een jarenlange ervaring en grote voordelen hadden. Neem deze verloren schapen als uw speciale last, en zoek naar zielen als een die rekenschap moet afleggen. Werp geen blik op uzelf, maar roep met eerlijke, oprechte belangstelling: "Zie het Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt." (Johannes 1:29) Dit is de christelijke boodschap aan de wereld. Dit is het effectieve argument. Motiveer uw hart met serieuze inspanningen ertoe om zielen die vergaan hun ogen te bevestigen op Hem die opgeheven werd op het kruis; en vergeet niet dat als u dit doet, er onzichtbare engelen bezig zijn deze indruk op het hart zullen maken en de zielen zal leiden om in Jezus te geloven. De zondaar is in staat om Jezus te zien zoals Hij is – vol mededogen, medelijden en liefde – en hij roept: "uw nederbuigende goedheid maakte mij groot" (Psalm 18:36). —*The Review and Herald*, Juni 30,1896

Woensdag 7 september: Het aanbod

Zijn leven was een voorbeeld van voortdurende zelfopoffering. Hij had geen thuis in deze wereld tenzij de vriendelijkheid van vrienden Hem als reiziger opnam. Voor ons leefde Hij het leven van de armsten, Hij trok rond en werkte voor de behoeftigen en lijdenden. Niet erkend en ongeëerd wandelde Hij onder het volk waarvoor Hij zoveel gedaan had.

Hij was altijd geduldig en opgewekt; de lijdenden riepen Hem aan als een boodschapper van leven en vrede. Hij zag de nood van mannen en vrouwen, kinderen en jeugdigen, en allen nodigde Hij uit, "Komt tot Mij."

Gedurende Zijn dienstwerk wijdde Jezus meer tijd aan genezing van zieken dan aan prediking. Zijn wonderen getuigden van de waarheid van Zijn woorden, dat Hij

niet kwam om te verderven, maar om te redden. Waar Hij ook heenging, de tijding van Zijn barmhartigheid was Hem voorgegaan.

De Heiland maakte van iedere genezing een gelegenheid om de goddelijke beginselen in geest en ziel te planten. Dat was het doel van Zijn werk. Hij deelde aardse zegeningen uit om de harten van de mensen bereid te maken voor het ontvangen van het evangelie van Zijn genade. —*De Weg naar Gezondheid*, pp. 1, 2 en 4.

De Heer geeft menselijke instrumenten steeds zijn werk. Hierin ligt de samenwerking van het goddelijke en menselijke. Er is de mens die werkt in gehoorzaamheid aan het goddelijke licht dat gegeven is. Als Saulus had gezegd: Heer, ik heb helemaal geen zin om Uw duidelijke aanwijzingen te volgen om mijn eigen behoud uit te werken – ook al zou de Heer dan tien keer zoveel licht op Saulus hebben laten schijnen, het zou nutteloos zijn geweest.

Het is de taak van de mens om met het goddelijke samen te werken. En dat is het aller-moeilijkste, zwaarste conflict. Het ontstaat, wanneer de mens het doel opvat – en op het moment dat hij de grote beslissing neemt – om zijn wil en weg om te buigen naar Gods wil en Gods weg; waarbij hij zich verlaat op de genadevolle invloeden, die hem zijn hele leven lang begeleid hebben. “Want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar *Zijn* welbehagen.” (Filippenzen 2: 13) Het karakter zal de aard van de beslissing en het handelen bepalen. Het doen is niet in overeenstemming met gevoel of neigingen, maar met de bekende wil van onze Vader die in de hemelen is. Volg en gehoorzaam de leiding van de Heilige Geest. — *Geest, karakter en persoonlijkheid, hfdst 84 – Omgaan met emoties*

Paulus droeg met zich mee tijdens zijn leven op aarde de ware sfeer van de hemel. Allen die met hem verbonden waren, voelden de invloed van zijn verbinding met Christus en gezelschap met engelen. Hier ligt de kracht van de waarheid. De ongedwongen, onbewuste invloed van een heilig leven is de meest overtuigende preek die kan worden gegeven ten gunste van het christendom. Argument, kan zelfs wanneer het onweerlegbaar is, alleen oppositie uitlokken; maar een goddelijke voorbeeld heeft een macht die onmogelijk is om geheel te weerstaan. — *The Story of Redemption*, pp. 317,318.

Donderdag 8 september: Zoek en gij zult vinden

In de gelijkenis wordt geboden: “Dringt hen binnen te komen.” Dit gebod wordt vaak verkeerd uitgelegd. Het is beschouwd in de zin, dat wij de mensen moeten dringen (of dwingen) het evangelie aan te nemen. Het wijst echter meer op de aandrang van de uitnodiging en op de nadruk van de uitnodiging. Het evangelie gebruikt nooit dwang om mensen tot Christus te leiden. Haar boodschap luidt: “O alle dorstigen, komt tot de wateren.” (Jes.55:1-3) “De Geest en de bruid zeggen: Kom!...., en wie wil, neme het water des levens om niet.” (Openb.22:17) De macht van Gods liefde en genade dringt ons om te komen.

De Heiland zegt: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.’ (Openb.3:20) Hij wordt niet afgestoten door spot of afgekeerd door

dreigementen, maar probeert zonder ophouden het verlorene te zoeken, terwijl Hij zegt: 'Hoe kan Ik u opgeven?' (Hosea 11:8)

Hoewel zijn liefde door het stijfhoofdige hart wordt afgewezen, keert Hij terug om met meer kracht te smeken: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop." De winnende kracht van zijn liefde dwingt mensen om tot Hem te komen. Zij zeggen tot Christus: "Uw nederbuigende goedheid maakte mij groot." (Psalm 18:36, —*Lessen uit het leven van alledag*, p. 123

De Ware Getuige zegt: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop." (Openb.3:20) Iedere waarschuwing, iedere berisping en iedere smeekbede in het Woord van God of door middel van Zijn boodschappers, is een klop op de deur van het hart. Het is de stem van Jezus, Die vraagt binnengelaten te worden, Iedere keer wanneer wij geen acht slaan op deze klop, wordt het vermogen om open te doen zwakker. Indien wij vandaag de indrukken van de Heilige Geest veronachtzamen, zullen ze morgen minder sterk zijn. Het hart wordt minder ontvankelijk voor indrukken en vervalt in het gevaarlijk weinig denken aan de kortstondigheid van het leven en aan de grote eeuwigheid die daarachter ligt. Onze veroordeling in het oordeel zal niet het gevolg zijn van het feit dat wij gedwaald hebben, maar van het feit dat wij geen acht hebben geslagen op de door de hemel gezonden gelegenheden om de waarheid te leren kennen. —*De Wens der Eeuwen*, p. 326

We moeten worden ontdaan van zelf. Maar dit is niet alles wat nodig is, want wanneer wij van onze idolen hebben afgezien, moet het vacuüm worden opgevuld....

Als u het hart van uzelf leegt, moet u de gerechtigheid van Christus accepteren. Grijp het aan door het geloof Als u de deur van het hart opent, zal Jezus het vacuüm opvullen door de gave van Zijn Geest, en dan kunt u een levende predikant zijn in uw huis, in de kerk en in de wereld. U kunt het licht verspreiden, omdat de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid op u schijnt. Uw nederig leven, uw heilig gesprek, uw oprechtheid en integriteit, zal iedereen rondom u vertellen dat u een kind van God bent, een erfgenaam van de hemel, dat u de wereld niet tot uw woonplaats maakt, maar dat u hier een pelgrim en een vreemdeling bent, op zoek naar een beter land, zelfs een hemelse thuis. —*That I May Know Him*, p. 165

Vrijdag 9 september: Voor verdere bestudering

Schreden naar Christus, pp. 40-43 Hoofdstuk 10

12. Evangeliseren in de steden in de eindtijd

Sabbatmiddag 10 september

Door Jeremia werden Sedekia en geheel Juda, ook degenen die naar Babel waren weggevoerd, aangemaand zich rustig te onderwerpen aan de tijdelijke heerschappij van hun overwinnaars. Het was vooral van belang dat degenen, die weggevoerd waren, de vrede van het land zouden zoeken, waarheen ze waren gebracht. Dit was echter in strijd met de neigingen van het menselijk hart; en satan, die voordeel trok uit de omstandigheden, verwekte valse profeten onder het volk, zowel in Jeruzalem als in Babylon, die verklaarden dat het slavenjuk spoedig zou worden verbroken, en het vroeger aanzien van het volk zou worden hersteld.....

Met welk een teder medelijden stelde God zijn weggevoerd volk op de hoogte van zijn plannen met Israëel! Hij wist, dat als ze door valse profeten overgehaald zouden worden uit te zien naar een spoedige bevrijding, hun positie in Babel heel moeilijk zou worden. Elke demonstratie of opstand van hun kant zou de waakzaamheid en gestrengheid wekken van de Chaldeeuwse gezagsdragers, en zou een verdere beperking van hun vrijheid ten gevolge hebben. Lijden en ellende zou eruit voortvloeien. Hij wilde dat zij zich rustig aan hun lot zouden onderwerpen en hun dienstbaarheid zo aangenaam mogelijk zouden maken; en Hij gaf hun de raad: "Bouwt huizen en woont daarin, legt tuinen aan en eet de vrucht daarvan..... en zoekt de vrede voor de stad waarheen Ik u in ballingschap heb doen wegvoeren, en bidt voor haar tot de Here. want in haar vrede zal uw vrede gelegen zijn." (Jer. 29: 5-7) — *Profeten en Koningen, hfdst 36: De laatste koning van Juda*

In de profetie over de verwoesting van Jeruzalem zei Christus: "Omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen. Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden. En dit evangelie van het koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn." (Matth.24:13.14) Deze profetie zal opnieuw in vervulling gaan. De toenemende ongerechtigheid van die tijd vindt haar tegenhanger in deze generatie. Zo is het ook met de voorzegging betreffende de prediking van het evangelie. Vóór de val van Jeruzalem schreef Paulus, geïnspireerd door de Heilige Geest, dat het evangelie gepredikt was aan "de ganze schepping onder de hemel." (Col.1:23) Zo zal ook nu, vóór de komst van de Zoon des mensen, het eeuwig evangelie gepredikt worden aan alle volk en stam en taal en natie." (Openb.14:6 zie ook vers 14). God "heeft een dag bepaald waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen." (Hand.17:31). Christus zegt ons, wanneer die dag zal worden ingeluid. Hij zegt niet, dat de gehele wereld zich zal bekeren, maar: "Dit evangelie van het koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn." Matth.24:14)

Door het evangelie aan de wereld te brengen, hebben wij de macht om de komst des Heren te verhaasten. Wij moeten niet alleen uitzien naar de dag van God, maar die ook verhaasten. (2 Petr.3:12, zie vert. Obbink). Indien de gemeente van Christus het werk had gedaan dat haar was toegewezen, zou de gehele wereld reeds in het

verleden zijn gewaarschuwd, en de Here Jezus zou naar onze aarde gekomen zijn in kracht en grote heerlijkheid. — *Jezus, de Wens der eeuwen, hfdst 6: Op de Olijfberg*

Zondag 11 september: De situatie in de steden

Paulus liet op praktische wijze zien wat door toegewijde leken op veel plaatsen waar de mensen met de waarheden van het evangelie onbekend zijn, kan worden gedaan. Zijn doelbewuste wijze van handelen bezielde vele nederige zwoegers met een verlangen om voor de voortgang van Gods zaak te doen wat zij konden, terwijl zij zich tegelijkertijd door dagelijkse arbeid in het leven hielden. Aquila en Priscilla waren niet geroepen om al hun tijd aan de dienst van het evangelie te wijden; toch werden deze eenvoudige arbeiders door God gebruikt om Apollos vollediger de weg der waarheid te tonen. De Here gebruikt verschillende instrumenten voor het bereiken van Zijn doel. Terwijl sommigen, met bijzondere talenten bedeeld, geroepen zijn al hun krachten aan het werk van onderwijzing en evangelieprediking te wijden, zijn vele anderen, op wie niemand de handen ter inzegening heeft gelegd, geroepen een belangrijk aandeel in het winnen van zielen te hebben.

Er staat voor de arbeiders die in hun eigen onderhoud voorzien een wijd arbeidsveld open. Velen kunnen waardevolle ervaringen in het evangeliewerk opdoen, terwijl zij een deel van hun tijd aan de een of ander lichaamsarbeid besteden. Door deze wijze van handelen kunnen krachtige werkers voor belangrijke taken in noodlijdende gebieden worden gevormd.

De dienaar van God die zichzelf opoffert en onvermoeid in woord en leer werkzaam is, heeft een zware taak. Hij berekent zijn arbeid niet naar uren. Zijn loon beïnvloedt hem niet in zijn werk, noch laat hij zich door ongunstige omstandigheden van zijn plicht afbrengen. Van de hemel ontving hij zijn opdracht, van de hemel verwacht hij zijn beloning, wanneer het hem toevertrouwde werk is gedaan. — *Van Jeruzalem tot Rome, hfdst 33: Werken onder moeilijke omstandigheden*

Over de gehele wereld zijn boodschappers der waarheid nodig. Er is een roep om christelijke gezinnen om naar gemeenschappen te gaan die in duisternis en dwaling leven; om naar vreemde velden te gaan om bekend te worden met de noden van de medemens en om te werken voor de zaak van de Meester. Als zulke gezinnen zich op de duistere plaatsen van de aarde zouden neerzetten, op plaatsen waar het volk in geestelijke somberheid gewikkeld is en het licht van Christus' leven laten uitstralen, welk een nobel werk zou tot stand gebracht worden.

Dit werk vereist zelfverloochening. Terwijl velen wachten tot elk obstakel verwijderd is, blijft het werk dat zij hebben kunnen doen, ongedaan en duizenden zijn stervende zonder hoop en zonder God. Sommigen wagen het, om zakelijk voordeel te behalen of om wetenschappelijke kennis op te doen, naar nog niet gekoloniseerde streken te gaan en verdragen opgewekt moeten en opofferingen, maar hoe weinigen gaan ter wille van hun medemens die zo zeer het evangelie van node hebben.

Om de mensen te bereiken waar zij ook zijn en hoe hun toestand of conditie ook is, om hen op elke mogelijke manier te helpen - dat is de ware dienstverlening. Door zulke pogingen kunnen harten gewonnen worden en een toegangsdeur geopend worden naar zielen die anders ten onder zouden gaan.

Bedenk in al uw werk dat u met Christus verbonden bent; dat u een deel van het grote verlossingsplan bent. De liefde van Christus zal als een genezende, levenbrengende stroom door uw leven gaan. Als u tracht anderen in de kring van Zijn

liefde te trekken, laat dan zuiverheid van uw taal, en onbaatzuchtigheid van uw dienst en de blijdschap van uw gedrag, getuigenis zijn van de macht van Zijn genade. Geef de wereld een zo zuiver mogelijke en rechtvaardige representatie van Hem, zodat men Hem zal zien in Zijn schoonheid. —*De weg tot gezondheid, hfdst 10, paragraaf: Zendingen die in Eigen Behoeften Voorzien*

Maandag 12 september: Kunt u het gekreun horen?

God roept ieder kerklid op om zijn leven zonder terughoudendheid te wijden aan de dienst van God. Hij roept om een besliste hervorming. De hele schepping kreunt onder de vloek. Gods volk moet zichzelf plaatsen waar ze kunnen groeien in genade, door de waarheid geheiligd kunnen worden naar lichaam, ziel en geest. Wanneer zij breken met alle gezondheid-vernietigende zwakheden, zullen ze een heldere waarneming hebben van wat ware godsvrucht inhoudt. Een wonderbare verandering zal in de geestelijke ervaring waargenomen worden. — *Counsels on Health*, p. 579

Zij wier gedachten uitgaan naar het bespoedigen of het belemmeren van het evangelie, overdenken dat doorgaans van hun eigen standpunt en met betrekking tot de wereld; slechts weinigen overdenken dat met betrekking tot God. Weinigen bepalen hun gedachten bij het lijden dat de zonde onze Schepper heeft aangedaan. De ganse hemel leed mee in de doodstrijd van Christus, maar dat lijden begon of eindigde niet met Zijn verschijning in het vlees. Voor ons traag begrip is het kruis een openbaring van de pijn die de zonde, vanaf haar ontstaan, het hart van God heeft toegebracht. Elke afwijking van het recht, elke wrede dood, elk falen van de mens Zijn ideaal te benaderen, smart Hem. Toen over Israël de rampen kwamen als een zeker gevolg van hun afdwaling van God - onderworpen door hun vijanden, een gruwzame behandeling en dood - wordt in verband daarmee gezegd dat "Hij Israëls ellende niet langer kon aanzien" "In al hun benauwdheid was ook Hij benauwd.... en Hij hief hen op en droeg hen al de dagen van ouds". Richteren 10:16; Jes. 63:9.

Zijn Geest "pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen". Zoals "de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is", (Rom. 8:26,22) zo doet ook het hart van de oneindige Vader pijn door Zijn medeleven. Onze wereld is een groot ziekenhuis, een toonbeeld van ellende, waarbij wij met onze gedachten bijna niet durven vertoeven. —*Karaktervorming, hfdst 31: De levenstaak*

Met genade in hun harten moeten gelovigen het werk van Christus doen, zichzelf met ziel, lichaam en geest aan Zijn zide scharen, als Zijn menselijke hand, om Zijn liefde te delen met hen die buiten de schaapskooi zijn. Gelovigen moeten samenkomen in christelijke gemeenschap, elkaar beschouwen als broeders en zusters in de Heer. Zij moeten elkaar liefhebben zoals Christus hen lief heeft gehad. Zij moeten lichten voor God zijn, schijnen in de kerk en in de wereld, genade voor genade ontvangen als ze uitdelen aan anderen. Zo zijn zij voortdurend geestelijk nauw verbonden met God. En weerspiegelen zij het beeld van Christus.

Geheiligde liefde verspreid zich, weigert aan huis of in de kerk gebonden te worden. Het zoekt ernaar de zielen die verloren zijn te redden. Elk hart die de liefde van een zonde vergevende Heiland heeft ervaren, vindt een bondgenoot in elk ander christelijk hart. Ware gelovigen zullen zich met elkaar verenigen in het werk voor de redding van zielen die verloren gaan. Laten onze predikanten hun tijd en energie niet verdoen in het werken voor hen die de waarheid al kennen. Laat hen in plaats daarvan zoeken naar hen die zich buiten de kudden bevinden en zij zullen anderen stimuleren tot actie

in goed gedefinieerde, geheiligde inspanningen om arme zielen die sterven in hun zonden te redden. —*Medical Ministry*, p. 316.

Dinsdag 13 september: Zaaïen en oogsten in de steden

In de grote steden zijn er bepaalde groepen die niet bereikt zullen worden via openbare evangelisatiecampagnes. Zij moeten opgezocht worden zoals de herder zoekt naar het verloren schaap. IJverige, persoonlijke inspanningen moeten voor hen gepleegd worden.

Als zij niet komen naar het evangeliefest waartoe Christus hen uitnodigd, dan moeten Gods boodschappers zichzelf aanpassen aan de situatie en de boodschap naar hen toebrengen in een huis-aan-huis werk, en zo hun dienstwerk uitbreiden naar de snelwegen en bijwegen, om de laatste boodschap aan de wereld te geven.

Ga naar de huizen van hen die geen interesse tonen. Werk met alle energie van het hart en het verstand terwijl de zoete stem van genade de zondaar uitnodigt, zoals Paulus deed, die "nacht en dag niet is opgehouden ieder afzonderlijk onder tranen terecht te wijzen" (Hand.20:31). Hoevelen zullen ons in de dag van God confronteren met: "Ik ben verloren! Ik ben verloren! En u hebt mij nooit gewaarschuwd; u hebt er nooit bij mij op aangedrongen om naar Jezus te komen. Had ik geloofd zoals jij hebt gedaan, dan was ik achter elke ziel die binnen mijn bereik was, maar onvermijdelijk het oordeel tegemoet ging, gegaan onder gebed, en in tranen en met waarschuwingen." ...

Licht, licht van het woord van God, dit is wat de mensen nodig hebben. Als de leraren van het woord gewillig zijn, zal de Heer hen leiden in een nauwe relatie met de mensen. Hij zal hen leiden naar de huizen van hen die de waarheid nodig hebben wen ernaar verlangen; en als de dienstknechten van God met het werk bezig zijn om de verloren schapen op zoeken, zullen hun geestelijke vermogens opgewekt en verkwikt worden. Wetende dat zij in harmonie met God zijn, zullen zij zich blij en gelukkig voelen, Onder de leiding van de Heilige Geest, zullen ze een ervaring opdoen die van niet te schatten waarde is. Hun verstandelijke en morele krachten zullen de hoogste ontwikkeling doormaken. Want genade is gegeven in antwoord op hun verzoeken. — *Evangelism*, pp. 433, 434.

Onze mensen maken een grote fout wanneer, nadat ze een evangelisatie campagne hebben gehouden en een paar zielen hebben gered dat zij de tenten hebben neergehaald en voelen dat hun taak is volbracht. Hun werk is juist pas begonnen. Zij hebben doctrines gepresenteerd die nieuw en vreemd zijn voor de mensen die ze hebben aangehoord en het gezaaide zaad wordt aan zijn lot overgelaten om door de vogels opgepikt te worden of uit te drogen door gebrek aan water ...

Nadat de mensen de redenen van ons geloof hebben gehoord, moet het huis-aan-huis werk beginnen. Raak bevriend met de mensen en lees hen de kostbare woorden van Jezus voor. Verhef de gekruisigde Jezus voor hen en spoedig zullen zij, die in onder de tent naar de boodschap van de predikers van God hebben geluisterd, gedrongen worden om te vragen naar de ware betekenis van wat ze hebben gehoord. Dit is de tijd om aan hen de redenen van ons geloof uit te leggen, met vriendelijkheid en in vreze, niet een slaafs vrezen, maar een omzichtig vrezen, opdat u niet onwils spreekt. Breng de waarheid als het is in Jezus, met alle vriendelijkheid

en nederigheid, wat betekent in eenvoud en oprechtheid, gedoseerd, op zijn tijd en aan ieder zijn eigen toegemeten portie. —*Evangelism*, pp. 431, 432.

Woensdag 14 september: Maak het persoonlijk

U mag opstijgen naar de hoogten waar de Heilige Geest u roept. Ware godsdienst betekent het woord in de praktijk van uw leven uitleven. Uw beroep is niet van enige waarde zonder de praktijk van het woord. "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij" (Luk.9:23). Dit is de voorwaarde van waar discipelschap. "Zie, mijn knecht, die Ik verkoren heb, mijn geliefde, in wie mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal mijn Geest op Hem leggen en Hij zal de heidenen het oordeel verkondigen" (Mat.12:18).

De gemeente is niet goed onderwezen om te werken buiten de eigen kringen. Veel zielen buiten de kerk zouden verlicht kunnen worden en veel meer licht in de kerk kunnen brengen als elk kerklid in elk land, die beweert dat hij voortschrijdend licht van waarheid heeft ontvangen, had gewerkt met hart en ziel en stem om zielen tot de waarheid te winnen. Veels te weinig werk wordt door de kerkleden gedaan voor hen die licht nodig hebben, die zich buiten de kerk van de Zevende-dags Adventisten bevinden. De Heer verklaart: "Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de walmende vaspit zal Hij niet uitdoven, voordat Hij het oordeel tot overwinning heeft gebracht. En op Zijn naam zullen de heidenen hopen" (Mat.12:20,21). Zij die met Jezus Christus samenwerken, zullen beseffen dat al deze beloften in hun eigen ervaring zijn vervuld. De Heer heeft aan elke ziel zijn plicht toegewezen. In het oordeel zal niemand een excuus kunnen aanvoeren waarom hij zijn plicht heeft verzaakt. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 127.

Er is werk wat wij voor Jezus kunnen doen, waarvan we nog nooit gedroomd hebben. Een christen is een man of vrouw, die zoals Christus is, die in actieve dienst staan van God, die als getuigen aanwezig zijn, zodat hun aanwezigheid ook anderen zal bemoedigen. Godsdienst bestaat niet alleen uit werken, maar is onderwijs geven uit de Bijbel. Het is geen werk om er bij in slaap te vallen. De zuivere godsdienst van Jezus is een fontein, waaruit stromen van welwillendheid, liefde en zelfopoffering vloeien. Met de liefde van Christus in het hart, zullen onze lippen Hem lof toezingen, en Zijn Naam grootmaken. De ziel die met Christus liefde gevuld is, kan niet anders.

...

Terwijl hij door gebed en geloof vast op God vertrouwt, zal de ziel onwrikbare morele onafhankelijkheid laten zien, en toch volmaakte vriendelijkheid, liefde en goedheid aan de dag leggen. Tegen de verzoeken van de samenleving wordt weerstand geboden, gemeenschap met God blijft aanwezig, en de verbinding tussen de mens en God stelt ons in staat om door een maatschappelijke omgang de kostbaarste zegeningen, die de hemel kan uitstorten, ... maar zijn plicht eindigt niet. God eist meer. Hij eist van ons liefde zoals Christus velen heeft lief gehad. Hij eist van ons medeleven voor de lijdende, voor hen die fouten begaan en voor hen die aan satans verzoeken blootgesteld zijn. Hij eist van ons vriendelijkheid en hoffelijkheid ook tegenover de ongelukkigen, een ruime inachtneming van de gevoelens voor anderen. —*Zonen en dochters van God, 21 september*

Donderdag 15 september: Reik uit naar de steden

... Gods helden des geloofs echter, zijn erfgenamen van een erfenis van groter waarde dan welke aardse rijkdom ook - een erfenis die verlangens van de ziel zal bevredigen. Door de wereld mogen zij onbekend en ook niet erkend worden, maar in de gedenkboeken daarboven, staan zij als burgers van de hemel ingeschreven en een verheven grootheid, een eeuwig gewicht der heerlijkheid zal de hunne zijn.

Het grootste werk, de edelste poging, waarmee de mensen zich kunnen bezighouden, is om zondaars op het Lam Gods te wijzen. Trouwe predikers werken met de Here samen in het tot stand brengen van Zijn doeleinden. God zegt tot hen: Ga, onderwijs en predik Christus. Geef informatie en onderwijs allen, die Zijn genade niet kennen, Zijn goedheid en barmhartigheid. Onderwijs het volk. "Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in wien zij niet geloofd hebben? Hoe geloven in Hem, van wie zij niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker? Rom. 10:14.

Werkers voor Christus moeten nooit denken aan een mislukking van hun werk en er nog veel minder over spreken. De Here Jezus is onze krachtadigheid in alle dingen; Zijn Geest moet onze inspiratie wezen en als we onszelf in Zijn handen overgeven, kanalen van licht zijn, zullen onze middelen om goed te doen, nooit uitgeput worden. We kunnen uit Zijn volheid putten en van die genade ontvangen, die geen grenzen kent. —*Daad bij het Woord, hfdst 1, paragraaf: Voorbeelden van menselijke standvastigheid*

Onder het volk van God mag er geen kolonisatie zijn. Het woord van God is voor hen: "naar rechts en links zult gij uitbreiden en uw nageslacht zal de volken in bezit nemen en de verwoeste steden bevolken" (Jes.54:3). Zij moeten plannen maken in alle plaatsen. Overal moet de waarheid voor deze tijd verkondigd worden. Zij in wiens harten het licht heeft geschinen moeten bedenken dat zij Godswerkers zijn, Zij getuigen. Hem te dienen en te eren moet hun wetenschap zijn. Zij moeten anderen oproepen om Zijn geboden te houden en te leven. Gehoorzaamheid aan de wet van God is de vraag die als toets aan de wereld wordt voorgelegd....

Aan alle volken en natiën en stammen en talen moet de waarheid verkondigd worden. de tijd is gekomen om meer agressief te werk te gaan in de steden en op al de verwaarloosde velden. —*This Day With God, p. 325.*

Beseft u dat elk jaar duizenden en duizenden en tien keer tien duizend zielen verloren gaan, sterven in hun zonden? De plagen en oordelen van God doen reeds hun werk en zielen gaan te gronde omdat het licht van waarheid niet geschinen heeft op hun pad. Geloven we echt dat we het woord van God naar de hele wereld moeten brengen? Wie gelooft dit nog? "Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in wie zij niet geloofd hebben? Hoe geloven in Hem, van wie zij niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker?" (Rom.10:14) Wie heeft het geloof dat hen in staat zal stellen om dit woord in praktijk te brengen? Wie gelooft in het licht dat God hem gegeven heeft? —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 398*

Vrijdag 16 september: Voor verdure bestudering

Testimonies for Ministers and Gospel Workers, p. 399.

13. Hoe zullen wij wachten?

Sabbatmiddag 17 september

Er is ons een bemoedigend woord gegeven: "Laten wij niet moede worden goed te doen", "te allen tijde overvloedig in het werk des Heren." (I Kor. 15: 58) Er is een wereld te redden, een taak te vervullen. Dat kan alleen door de verkondiging van de evangelieboodschap: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." (Joh. 3: 16) Moeten wij de Heer niet met hart en ziel danken voor Zijn onuitsprekelijk geschenk? Zijn we dan niet bereid, om al onze vermogens en talenten te besteden aan het brengen van Christus aan de wereld? ...

"Goede werken" worden zichtbaar, wanneer doorleefd berouw en doorleefde bekering in ons leven komen. ... Door te ... laten zien, dat we in karakter veranderd zijn, door te geloven in de waarheid, laten we anderen de veranderende kracht van de genade van God zien. —*Christus weerspiegelen, 30 september*

Als u in het zonlicht van Christus leeft, zult u het licht verspreiden naar alle arme zielen die dwergen zijn in het christelijk leven. Wat kunt u dan niet doen om anderen te zegenen, met de gerechtigheid van Christus, die u bedekt als een kledingstuk!

Uw gemeenschap is met de Vader en met de Zoon, en u zult groeien in de kennis van goddelijke perfectie. U groeit in eerbied, u verkrijgt vertrouwen in de omgang met God. Als u in vertrouwen kijkt naar Jezus, groeit u in geloof, en leert u om uzelf te wantrouwen, u waardeert de woorden van Christus, "want zonder Mij kunt gij niets doen." (Joh 15:5)

U mag een vurige geest hebben, uw hart gloeiend met de liefde van Jezus. Blijf in Christus zoals de ranken aan de wijnstok, trek voeding uit de wijnstok, en u zult een bloeiende rank zijn, en zal veel vrucht dragen voor de glorie van God. O, u hebt het erg nodig om een vaste blik op Jezus te hebben! Blijf zijn charmes aanschouwen. Als u deze aanschouwt, zullen zij steeds helderder en groter worden totdat u bent vervuld met al de volheid van God en veel vrucht dragen zult voor zijn eer. -- *Our High Calling p. 216.*

Paulus werkte soms nacht en dag, niet slechts voor zijn eigen levensonderhoud, maar ook om zijn medearbeiders te helpen. Hij deelde zijn inkomsten met Lucas en hij hielp Timotheüs.

Hij leed bij tijden zelfs honger om de noden van anderen te kunnen lenigen. Hij was een onzelfzuchtig mens. Tegen het einde van zijn evangeliebediening, toen hij bij zijn afscheid te Miléte tot de oudsten van Efeze sprak, kon hij voor hen zijn ruwgewerkte handen omhoogsteken en zeggen: „Ik heb niemand's zilver of goud of kleding begeerd; zelf weet gij, dat deze handen in mijn behoeften en in die van hen, die bij mij waren, hebben voorzien. Ik heb u in alles getoond, dat men door zo te arbeiden zich de zwakken moet aantrekken en zich de woorden van de Here Jezus herinneren, die zelf gezegd heeft: Het is zaliger te geven dan te ontvangen." (Hand.20:33-35) —*Van Jeruzalem naar Rome, hfdst 33: Werken onder moeilijke omstandigheden*

Zondag 18 september: Terwijl we wachten op Jezus

Jezus had zijn discipelen verteld om te "waken", maar niet voor een bepaalde tijd. Zijn volgelingen moeten in de positie zijn van diegene die luisteren naar de bevelen van hun Gezagvoerder; zij moeten waken, wachten, bidden en werken, wanneer zij de tijd van de komst van de Heer tegemoet gaan; maar niemand is in staat om de tijd van Zijn komst te voorspellen; "Doch van die dag en van die ure weet niemand." U zult niet in staat zijn om te zeggen Hij komt over één, twee, of vijf jaar, net zo min kunt u Zijn komst niet ver vooruit plaatsen door te stellen dat het niet voor tien of twintig jaar zal zijn....Het is niet aan ons om de definitieve tijd te kennen, van de uitstorting van de Heilige Geest of the komst van Christus. —*Evangelism p. 221.*

We moeten rustig wachten op God. De noodzaak hiervan is dringend. Niet het maken van lawaai of drukte in deze wereld bewijst ons nut. Zie hoe God stilletjes werkt. Wij horen zijn voetstappen niet, maar toch loopt Hij tussen ons, arbeidend voor ons bestwil. Jezus zocht niet naar bekendheid; Zijn levendgevende deugd ging uit naar de hulpbehoevende en geteisterden door stille acties, welk invloed zich uitstreckte tot ver in alle landen en werd gevoeld en uitgedrukt in de levens van miljoenen mensen. Zij die verlangen om met God te arbeiden, hebben Zijn Geest elke dag nodig; zij moeten lopen en arbeiden in nederig- en zachtmoedigheid van geest, zonder te streven naar het bereiken van buitengewone dingen, genoegzaam om het werk dat voor hen ligt trouw te doen. Mensen zullen misschien niet hun inspanningen zien of waarderen, maar de naam van deze trouwe kinderen van God zijn geschreven in de hemel tussen Zijn nobelste arbeiders, als verspreiders van Zijn zaad met het oog op een glorieuze oogst. "Aan hun vruchten zult gij hen kennen." — *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1144.*

Omdat wij niet precies het uur weten van Zijn komst, worden we bevolen te waken. "Zalig die slaven die de heer bij zijn komst wakende zal aantreffen." (Luc.12:37)

Zij die uitzien naar de komst van Christus zitten niet meer in werkloze afwachting. Zij moeten wakker gemaakt worden om hun grote zonde te zien: het verwerpen van Zijn aangeboden genade. Zij die uitzien naar de Here, reinigen hun zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid. Met opmerkzaam waken verenigen zij ernstige arbeid. Daar zij weten dat de Here voor de deur is, wordt hun ijver en verlangen versterkt om met de god-delijke wezens mede te werken voor de behoudenis van zielen. Zij zijn de getrouwe en wijze dienstknechten, die het huishouden van de Here "op tijd hun deel geven." (Luc.12:42)

Zij verkondigen de waarheid die nu in het bijzonder van toepassing is. Evenals Henoch, Noach en Abraham ieder de waarheid voor hun tijd verkondigden, zo zullen nu de dienstknechten van Christus een bijzondere waarschuwing geven aan hun geslacht. —*Jezus de Wens der Eeuwen hst. 69.*

Maandag 19 september: Opwekking en hervorming terwijl we wachten

Christus is de bron waaruit elke impuls voortkomt. Hij is de Enige, Die onze harten vijandig gezind kan maken jegens de zonde. Elk verlangen naar waarheid en reinheid, elk besef van onze eigen zondigheid is er een bewijs van, dat Zijn Geest Zich met onze harten bezig houdt. Door voor zondaars te sterven, openbaarde Christus een liefde, die niet te bevatten is. En als de zondaar op deze liefde acht slaat, wordt zijn hart toegankelijk. Zijn geest komt ervan onder de indruk en in zijn binnenste ontwikkelt zich berouw.

Wanneer u de ernst van de zonde ontdekt, wanneer u uzelf ziet zoals u in werkelijkheid bent, wanhoop niet! Christus kwam om zondaren te redden.... Hij raakt met Zijn tere liefde de harten van Zijn dwalende kinderen aan. Aardse ouders kunnen niet zo geduldig zijn met de fouten en gebreken van hun kinderen, als God is met hen, die Hij wil redden. Niemand kan met groter tederheid bij de zondaar pleiten. Menselijke lippen hebben nooit indringender smekingen gericht tot degenen, die de weg kwijt waren, dan Hij. Al Zijn beloften en al Zijn waarschuwingen ademen Zijn onuitsprekelijke liefde.

Als de satan u komt vertellen dat u een grote zondaar bent, zie dan op uw Verlosser en spreek over Zijn verdiensten. Het zal u helpen om naar Zijn licht te kijken. Geef uw zonden toe, maar vertel de boze, dat „Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaren te behouden" (Timotheüs 1:15), en dat u door Zijn onmeetbare liefde gered kunt worden.

De Geest van God trekt Zich terug van de aarde, en de ene ramp volgt de andere ter zee en te land. Er zijn stormen, aardbevingen, branden, over-stromingen en moorden, de een al erger dan de andere.

Er zijn mensen die wachten op en uitzien naar de komst des Heren en daarvoor arbeiden. Een andere groep schaart zich onder het beleid van de eerste grote afvallige.

De crisis besluipst steedswijze ons. De zon schijnt aan de hemel en doet zijn gewone rondgang, en de hemelen verkondigen nog Gods eer. De mensen eten en drinken nog, planten en bouwen, huwen en geven ten huwelijk... niettemin nadert het einde van de genadetijd met rasse schreden, en spoedig zal over ieder geval voor eeuwig worden beslist. Satan ziet, dat zijn tijd kort is. Hij heeft al zijn machten aan het werk gezet om de mensen te misleiden, te verleiden, bezig te houden en onder zijn invloed te houden, totdat de genadetijd voorbij zal zijn, en de deur der genade voor eeuwig gesloten is.

Plechtig komen tot ons door de eeuwen heen de waarschuwende woorden van onze Here vanaf de Olijf berg: "Ziet toe op uzelf, dat uw hart nimmer bezwaard worde door roes en dronkenschap en zorgen voor levens-onderhoud, en die dag niet plotseling over u kome." (Luc.21:34)

"Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen." (Luc.21:36) — *Wens der eeuwen, hfdst 69*

Dinsdag 20 september: De opdracht van de kerk terwijl we wachten

De tijden waarin wij nu leven roept voor helpers voor ziel en lichaam. Het praktisch karakter van de doctrines welke wij uitdragen, zullen een impressie maken op harten, want hemelse boodschappers werken samen met de werkers bij wie geloof en werken zijn samengevoegd. Degene die een vitale connectie heeft met

Jezus Christus, zal een getuigenis hebben om een getuige voor de Meester te zijn. "Gij zijt mijn vrienden" zegt Christus, "indien gij doet, wat Ik u gebied." (Joh 15:14).

Iedereen die in waarheid vriend van Christus is, zal de werken van Christus doen. We zijn geneigd om onheilige, onbekeerde karaktereigenschappen in het besturen van ons gezin en in onze kerken te brengen, en deze maken onze woorden, ons gedrag, en onze geest, niet alleen een overtreding in ons huis, maar ook in de kerk en het hele universum. God noemt het een bedorven geest.

De kracht om te overwinnen hangt af van, niet van situaties, niet van een mens, hoe geleerd deze ook mag zijn, maar van de altijd tegenwoordige hulp die God geeft...Als de waarheid in het hart van de ontvanger is, zal deze een geloof openbaren dat werkt door liefde, en het zuivert de ziel. De duurzame principes in het hart zullen gemanifesteerd worden op elk tijdstip en moment...

Al ons succes, al onze bekwaamheid, is in Christus. We moeten continu kijken naar hogere hulp dan de aardse, hoger dan de grootste menselijke kracht, hoger dan de apostelen. We moeten onze hoop direct vestigen op Christus zelf. Hij verklaarde, "want zonder Mij kunt gij niets doen" "Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft." (Joh 15:5,4). — *This Day With God*, p. 289.

Ik zag dat het in de voorzienigheid van God is dat weduwen en wezen, de blinden, de doven, de lamme, en de personen die op verschillende manier verslagen zijn, geplaatst heeft in een dichte relatie tot Zijn kerk; het is een proef voor zijn volk en om hun ware karakter te ontwikkelen. Engelen van God kijken naar ons hoe wij deze personen behandelen, die onze sympathie, liefde, en belangeloze welwillendheid nodig hebben. Dit is Gods test voor ons karakter. Als we de ware religie van de Bijbel hebben, zullen wij voelen dat een schuld van liefde, vriendelijkheid en interesse aan Christus toekomt namens Zijn broeders; en we kunnen niet minder doen dan onze dankbaarheid tonen voor Zijn onmetelijke liefde voor ons toen we nog zondaren, Zijn Genade onwaardig waren, door een diepe interesse en onzelfzuchtige liefde te hebben voor degenen die onze broeders zijn en die minder gelukkig zijn dan wij...

Ware sympathie tussen mens en zijn naaste moet het onderscheidend teken zijn van zij die God liefhebben en vrezen van hen die onbedachtzaam ten aanzien van Zijn wet zijn. Hoe groot is de sympathie die Christus heeft geuit door naar deze wereld te komen, om Zijn leven als een offer te geven voor een stervende wereld! — *Welfare Ministry*, pp. 35, 36.

Woensdag 21 september: Ons voorbereiden voor de laatste oogst terwijl we wachten

Heden is er behoefte aan zaaiers en maaiers in Zijn grote oogstveld. Laten degenen die uitgaan om te werken, de een om te zaaien de andere om te maaien, er aan denken dat zij nooit voor zichzelf de eer nemen van het succes van hun werk. Gods aangewezen helpers zijn hen voorgedaan, om de weg voor te bereiden voor het zaaien van het zaad en het maaien van de oogst. ... Degenen die het zaad zaaien, als zij voor grote en kleine vergaderingen de toetsende waarheid voor deze tijd naar voren brengen en dit ten koste van veel werk verrichten, kunnen niet altijd de oogst verzamelen. Dikwijls worden 's Heren werkers bitter tegengestaan en hun werk wordt gehinderd. Ze doen hun best; met ernstige, nauwgezette pogingen zaaien zij het goede zaad, maar de elementen van tegenstand worden steeds

heviger. Het kan zijn dat sommigen van de toehoorders overtuigd zijn, maar zij zijn door de tegenstand die er getoond wordt, bang gemaakt en zij hebben niet de moed om voor hun overtuiging uit te komen.

...Van het zaad in beproeving en ontmoediging gezaaid zal dan gezien worden, dat het leven en vitaliteit bezit. Tegenstand, smart, verlies van eigendom, de veranderingen in Gods voorzienigheid, brengen met levendige duidelijkheid de woorden, die jaren tevoren door de getrouwe dienstknecht van God gesproken zijn in herinnering terug. Het zaad springt open en draagt vrucht.

God heeft wijze mannen en vrouwen nodig, die ijverig zullen werken om het werk dat aan hen is toevertrouwd, tot stand te brengen. Hij zal ze als Zijn werktuigen gebruiken om zielen tot bekering te brengen. De een zal zaaïen en de ander zal de oogst van het gezaaide zaad maaien. Laat een ieder zijn best doen om zijn talenten te verbeteren, opdat God hem óf als zaaier, óf als maaier kan gebruiken. ... —*De daad bij het woord, hfdst Zaaïen en oogsten*

In een tijd als deze moet ieder kind van God werkzaam zijn in het helpen van anderen. Wanneer degenen die de Bijbelse waarheid begrijpen, mannen en vrouwen opzoeken die naar licht verlangen, zullen Gods engelen hen vergezellen. En waar engelen zijn, hoeft niemand bang te zijn voorwaarts te gaan. Als gevolg van de getrouwe inspanning van deze toegewijde werkers zullen velen van de afgodendienst bekeerd worden tot het dienen van de levende God. Velen zullen niet langer eer bewijzen aan menselijke instellingen, maar onbevreesd de zijde van God en zijn wet kiezen. —*Profeten en Koningen, hfdst 13*

Alle hemelse engelen staan ten dienste van het ootmoedige, gelovige volk Gods; en wanneer het leger van 's Heren arbeiders hier op aarde Zijn lofliederen zingt, stemt het koor des hemels met hen in om God en Zijn Zoon lof toe te kennen. —*Van Jeruzalem tot Rome, hfdts 15*

Het is niet de kracht van de mens die het werk succesvol maakt, het is de kracht van hemelse gezanten die samenwerkt met de mens dat het werk tot perfectie brengt. Een Paulus kan planten, en een Apollos mag water geven, maar het is God die de wasdom geeft. De mens kan niet Gods gedeelte van het werk uitvoeren. Als een menselijk instrument kan hij samenwerken met goddelijke intelligentie, en in eenvoud en nederigheid zijn best doen, realiserende dat God de grote Meester Werker is. —*Christian Service, p. 260.*

Donderdag 22 September: Het wachten is voorbij

In de hemel kan er geen lijden zijn. Er zullen geen tranen, geen begrafenissen en geen tekenen van rouw meer zijn. „En de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan”. „En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek; het volk dat daar woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben” (Openbaring 21:4; Jesaja 33:24).

In de Stad Gods zal er geen nacht zijn. Niemand zal rust nodig hebben of ernaar verlangen. Men zal nooit genoeg krijgen van het doen van Gods wil en het loven van zijn naam. We zullen altijd de koelte van de eeuwige morgen voelen. „En zij hebben geen licht van een lamp of licht der zon van node” (Openbaring 22:5).

Het licht van de zon zal worden vervangen door een lichtglans die niet verblindt, maar toch oneindig helderder is dan de zon op haar hoogtepunt. De heerlijkheid van God en het Lam overspoelen de Heilige Stad met een eeuwig schijnend licht. De verlost wandelen in de heerlijkheid van de eeuwige dag. — *De Grote Strijd, hfdst. 42*

De poorten van de hemel zullen opengegooid worden om Gods kinderen toe te laten en van de lippen van de Koning van Glorie zal de zegening op de oren vallen als rijke muziek. "Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af. (Math 25:34). Dan zullen de verlost verwelkomd worden in het huis dat Jezus voor hun bereidt.

Ik zag Jezus de groep verlost leiden naar de poort van de stad. Hij greep de poort en duwde het naar achter op zijn glimmende scharnieren, en verzocht de volkeren om naar binnen te gaan. Binnenin de stad was alles een genot voor het oog. Rijke glorie zagen zij overal. Toen keek Jezus naar zijn verlost heiligen; hun gelaat gloeide van glorie; en toen Hij zijn liefhebbende ogen op hun richtte, zij Hij, met Zijn rijke, muzikale stem, "Ik zie de arbeid van mijn ziel, en ik ben tevreden. Deze rijke glorie is voor jullie om eeuwig van te genieten. Uw zorgen zijn voorbij. Er zal geen dood meer zijn, nog zorgen of gehuil, noch zal er pijn zijn."

Taal is te zwak om de hemel te kunnen beschrijven. Als het tafereel voor mij verschijnt, ben ik stil van verbazing. Meegenomen door de overtreffende pracht en excellente glorie, legde ik de pen neer, en riep uit: "O, wat een liefde! Wat een wonderlijke liefde!" De meest verheven taal schiet te kort om de glorie van de hemel of de weergaloze diepte van een Redders liefde te beschrijven. — *God's Amazing Grace, p. 359.*

Soms als ik een wolk in de lucht zie, roep ik spontaan uit: "Kom, Here Jezus, en kom spoedig"...

Spoedig komt de Here God van de hemel Zijn Koninkrijk vestigen, dat nooit verwoest zal worden. Nu is de tijd voor ons om een puur en hemels karakter te ontwikkelen... We hebben meer geloof nodig. We moeten waken met gebed. — *This Day With God, p. 198.*

Vrijdag 23 september: Voor verder bestudering

De Wens der eeuwen, hfdst 69